DARLENE ZSCHECH
ÎNCHINARE EXTRAVAGANTĂ

Alfa Omega Publishing
Publicată în original în limba engleză sub titlul:
Extravagant Worship

Copyright 2001, 2002
Darlene Zschech
Tradusă din limba engleză şi publicată cu permisiune.
Versetele sunt luate din traducerile Cornilescu şi GBV ale Bibliei.

Traducere: Florentina Galiger

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
ZSCHECK, DARLENE
Închinare extravagantă / Darlene Zscheck; trad.:
Florentina Galiger.
— Timişoara: Alfa Omega Publishing.
ISBN 978 – 973 – 1734 – 08 – 8
I. Galiger, Florentina (trad.)
Versiunea în limba română:
ÎNCHINARE EXTRAVAGANTĂ
Copyright 2008 Alfa Omega Publishing
Editura: Alfa Omega Publishing
www.libraria-crestina.ro
ISBN: 978 – 973 – 1734 – 08 – 8

Cărţi de aceeaşi autoare
Darlene Zschech *închinare extravagantă*
Sărutul cerului

DARLENE ZSCHECH face parte din echipa de laudă şi închinare a Bisericii Hillsong din 1986, din anul 1996 conduce Departamentul de închinare şi Arte Creative şi este co-producător al celor mai de succes

albume ale Hillsong Music Australia. Cu toate că a compus noi şi noi cântece de laudă şi închinare, este renumită pentru cântecul „Shout to the Lord”, care se cântă în lumea întreagă. Darlene, soţul ei, Mark şi fiicele lor trăiesc în Sidney, Australia.

SFÂNT, SFÂNT, SFÂNT
ESTE DUMNEZEUL
ATOTPUTERNIC.
CEL CE A FOST,
ESTE ŞI VA FI
Apocalipsa 4: 8

RECUNOŞTINŢĂ

Există o mulţime de oameni minunaţi ale căror nume ar trebui să apară în litere strălucitoare pe această padină…

Oameni fără de care această carte nu ar fi existat.

JOSH BONETT

Sprijinul tău incredibil şi încrederea pe care ai avut-o în mine şi în Mark ne-a ajutat să realizăm unele din lucrurile la care continuăm să visăm. Îţi mulţumim pentru efortul tău neobosit şi pentru că ai luat această carte din inima mea şi ai dat-o la tipărit. Te iubim.

MIFFY SWAN

Ce femeie extraordinară eşti! Tu faci această călătorie minunată pentru mine şi pentru Mark. Îţi mulţumim că „alergi” alături de noi. Te iubim.

MELINDA HOPE

Îţi mulţumesc, prietena mea dragă, că mi-ai dat drumul. Nu trece o zi fără să îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru acea zi „miraculoasă”. Eu, Mark şi feţele noastre te iubim şi te preţuim mai mult decât ştii.

JULIAN SYLVESTER

Mulţumesc, prietene. Indiferent de preţ, du-te şi fa, acesta este motto-ul vieţii tale.

CRIS BOLLEY

Îţi mulţumesc, frumoasă doamnă, că ai crezut atât de mult în acest proiect, încât ai dat voie acestei scriitoare novice să-şi atingă potenţialul… eşti un dar.

Mulţumesc tuturor celor care au ajutat la realizarea acestui proiect: Simone Ridley, Tam Tickner, Steve McPherson, Erica Crocker, Mark Hopkins, Susan Sohn, Robert Fergusson şi Emerald Press.

Ce echipă!

MULŢUMIRI

Domnului MEU DRAG

Mă rog ca viaţa mea să fie exprimarea unui mulţumesc înaintea Ta, deoarece cuvintele nu pot arăta profunzimea dragostei şi adoraţiei mele. Sunt şi voi fi pe veci a Ta!

SOŢULUI MEU DRAG, MARK

Puterea şi dedicarea ta faţă de Cristos m-au atras spre tine în primul rând. (Oh! Nici faptul că ai arătat bine nu a stricat deloc!) îţi mulţumesc că ai crezut în mine şi că mi-ai dat drumul. Îţi mulţumesc că mi-ai dat aripi să pot zbura. Dar, în primul rând, îţi mulţumesc că mă iubeşti atât. Te iubesc.

FEŢELOR MELE

Comorile inimii mele: Amy, Chloe şi Zoe Jewel. Sunteţi mult mai frumoase decât pot spune, şi pe dinăuntru, şi pe dinafară. E un privilegiu să fiu mama voastră. Vă ador. Vă mulţumesc pentru răbdarea voastră în timp ce eu scriam, scriam şi scriam… Cu dragoste, mami.

BISERICII HILLSONG

Mulţumesc familiei extraordinare a bisericii noastre, Biserica Hillsong, cea mai grozavă biserică de pe planetă! Mulţumesc pastorilor şi prietenilor noştri: Brian şi Bobbie Houston, Stephen şi Donna Crouch, George şi Margaret Aghajanian şi lista continuă. Dedicarea voastră faţă de Cristos mă inspiră şi preţuiesc devotamentul nostru unii faţă de alţii, mai mult decât pot spune în cuvinte. Cu toată dragostea mea…

ECHIPEI DE LA DEPARTAMENTUL DE ARTE CREATIVE ŞI ÎNCHINARE

Unul dintre lucrurile mele favorite în viaţă este să-L slujesc pe împărat alături de asemenea bărbaţi şi femei ai lui Dumnezeu. Am învăţat aşa de mult de la voi. Vă respect şi vă iubesc pe toţi. Nu uitaţi:

cele mai frumoase zile sunt înaintea noastră. Vă iubesc.

RECUNOAȘTERE

DON MOEN

Dumnezeu o folosește pe Darlene pentru a influența modul în care se închină oamenii în toată lumea. Eu și familia mea am fost atinși de lucrarea și de pasiunea ei pentru prezența lui Dumnezeu. Mai mult decât o compozitoare talentată și o cântăreață, Darlene este un adevărat lider, plină de pasiune pentru închinarea înaintea Tatălui în duh și în adevăr și dedicată să-i motiveze și pe alții, din toată lumea, să facă același lucru. Este o persoană reală, transparentă și vulnerabilă ca lider de închinare, mai mult, însă, este aceeași persoană și atunci când nu se află în fața a mii de oameni. Sunt onorat să girez pentru lucrarea ei. Dacă veți citi această carte, știu că nu veți mai fi la fel.

DR. R.T. KENDALL

WESTMINSTER CHAPEL

Când am început să cânt pentru prima dată cântecele lui Darlene, am știut că există o ungere spirituală deosebită asupra ei, dar nu am fost pregătit pentru impactul pe care l-am simțit când am fost martor la închinarea ei.

MICHAEL YOUSSEF

Dumnezeu a binecuvântat-o pe Darlene cu daruri extraordinare și cu un spirit evlavios. Credința lui Darlene a îngăduit lucrării ei să atingă nenumărați oameni. Cu siguranță mâna lui Dumnezeu se află peste lucrarea acestei femei.

MICHAEL W. SMITH

CÂNTĂREȚ ȘI COMPOZITOR

Pasiunea lui Darlene pentru Dumnezeu și pentru închinarea înaintea Lui răzbate clar din muzica și cântecele ei. Fiți inspirați atunci când veți citi comorile din inima unui închinător adevărat.

MARTIN SMITH

DIN GRUPUL DELIRIOUS

Oriunde te-ai duce prin lume, cineva, undeva, cu siguranță va cânta unul din cântecele ei. Ele au atins Biserica într-un mod incredibil și au devenit imnuri ale acestei generații. Știu că tuturor ne va prinde bine să citim această carte

ALVIN STAUGHTER
ARTIST ŞI LIDER MUZICAL

Pasiunea, spiritul şi muzica lui Darlene au capturat inimile a milioane de închinători din toată lumea. Cu toate acestea, ca prieten, am văzut-o şi ca soţie, mamă, pastor şi lider. Umilinţa, discernământul şi experienţa ei vă vor ajuta să deschideţi uşa acelui loc ascuns. Dacă eşti gata să-L cunoşti mai mult pe Dumnezeu, atunci pregăteşte-te să citeşti!

TOMMY TENNEY
AUTOR AL CĂRŢII *„THE GOD CHASERS”.*
PREŞEDINTE ŞI FONDATOR AL REŢELEI THE GOD CHASERS

S-ar putea să nu ajung niciodată un lider de închinare excelent, dar pot deveni un închinător extravagant. Cartea lui Darlene Zschech te va învăţa cum să devii un lider excelent, dar pasiunea ta va trebui să te conducă spre a deveni un închinător excelent. Această carte e ca un combustibil de rachetă pentru închinarea ta. Dacă există astăzi o voce care să fie identificată cu închinarea extravagantă este aceea a lui Darlene Zschech.

De la practic la pasiune, această carte spune totul.

BILL HYBELS
PASTOR PRINCIPAL AL BISERICII WILLOW
CREEK COMMUNITY CHURCH

Atunci când istoricii vor consemna revoluţia în închinare de la începutul secolului XXI, Darlene Zschech va avea un rol important.

PREFAŢĂ

BRIAN HOUSTON
Pastor principal, Biserica Hillsong

Îmi amintesc ziua în care Darlene Zschech a condus închinarea în biserica noastră pentru prima dată. Nu a trecut chiar atât de mult timp de atunci. După mulţi ani de slujire în cor şi în echipa de închinare, a făcut acel pas plin de îndrăzneală şi ulterior s-a ridicat şi a devenit unul dintre cei mai importanţi lideri de laudă şi închinare în

lume.

Viaţa şi misiunea ei reprezintă o sursă de inspiraţie pentru milioane de oameni iar cântecul ei cel mai cunoscut, „Shout to the Lord”, continuă să fie unul dintre cele mai populare cântece de închinare din ziua de azi. Din clipa în care l-am auzit am ştiut că este destinat să fie un cântec extraordinar, dar cine s-ar fi gândit că va fi cântat în faţa preşedintelui Statelor Unite, la Vatican şi de mii de biserici din întreaga lume!

Îmi place ceea ce a făcut Dumnezeu până acum în viaţa lui Darlene şi ştiu că El are încă multe pentru ea. Totuşi, ceea ce mă binecuvântează pe mine este faptul că ea rămâne aceeaşi persoană pe scenă şi în afara ei. Ea rămâne aceeaşi femeie umilă, plină de bunătate, a cărei inimă a fost întotdeauna orientată spre închinare şi spre glorificarea lui Dumnezeu.

Ca pastori principali ai Bisericii Hillsong, eu şi soţia mea Bobbie suntem binecuvântaţi să fim parteneri cu Mark şi Darlene. Avem o relaţie de prietenie strânsă cu familia lor şi recunoaştem că sunt nişte lideri minunaţi ai împărăţiei, hotărâţi să atingă cerul şi să schimbe pământul.

Dacă doreşti să devii un închinător extravagant, atunci această carte te va inspira, deoarece Darlene îşi împărtăşeşte călătoria ei spre atingerea dorinţei şi pasiunii sale cele mai profunde: aceea de a fi ea însăşi un închinător extravagant!

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Brian Houston

CUPRINS

PAGINA 13
INTRODUCERE
PARTEA ÎNTÂI – PAGINA 15
ÎNCHINĂTORUL EXTRAVAGANT
CAPITOLUL UNU - PAGINA 16
ÎNCHINAREA EXTRAVAGANTĂ
CAPITOLUL DOI – PAGINA 37
LAUDA EXPLOZIVĂ

CAPITOLUL TREI – PAGINA 55
DEDICAREA ENERGICĂ
CAPITOLUL PATRU – PAGINA 66
ÎNFLĂCĂRAREA EMOŢIONALĂ
CAPITOLUL CINCI PAGINA 79
VISE ELEGANTE
PARTEA A DOUA – PAGINA 88
ÎNCHINĂTORUL EXCELENT
CAPITOLUL ŞASE PAGINA 89
EXCELENŢA CONTEAZĂ
CAPITOLUL ŞAPTE-PAGINA 105
DISCIPLINEAZĂ-ŢI GÂNDIREA
CAPITOLUL OPT – PAGINA 119
AŞTEAPTĂ CEEA CE ESTE NEAŞTEPTAT
CAPITOLUL NOUĂ PAGINA 134
MUZICA ETERNĂ
CAPITOLUL ZECE PAGINA 145
CĂMINUL VEŞNIC
PAGINA 155
POSTFAŢĂ

INTRODUCERE

La frageda vârstă de 15 ani mi-am dedicat viaţa Mântuitorului lumii.

Iisus Cristos. Din acel moment, planul Său pentru mine a continuat să se dezvăluie pe măsură ce eu am învăţat zi de zi că Iisus este atât Domnul, cât şi prietenul meu cel mai bun. De-a lungul călătoriei mele am avut de câştigat multe bătălii sufleteşti, am avut multe lecţii de învăţat şi nenumărate idei religioase de „dezvăţat”. Dar, mult mai important, am ajuns să înţeleg valoarea puterii pe care o are cel ce este dedicat să-L laude pe Dumnezeu în orice vreme, a cărui pasiune de a se închina împăratului este de nestins şi ale cărui dorinţe se găsesc în Psalmul 73: 25 – 26.

Pe cine altul am eu în cer în afară de Tine?
Şi pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine.
Carnea” şi inima pot să mi se prăpădească:

fiindcă Dumnezeu va fi pururea stânca inimii mele şi partea mea de moştenire.

Din 1986 Dumnezeu mi-a făcut onoarea şi privilegiul de a face parte din echipa de laudă a bisericii Hillsong, lângă Sidney, Australia. De asemenea, am avut privilegiul de a conduce departamentul de închinare şi arte creative din

1996. Ce călătorie extraordinară s-a dovedit a fi! A fost cu siguranţă un moment din viaţa mea „mai presus decât tot ce mi-aş fi putut imagina sau dori". Pe când cântecele noastre, precum „Shout to the Lord", începeau să se răspândească în serviciile divine din întreaga lume, influenţa noastră la

Hillsong a început să crească şi ea. De atunci încoace, nenumăraţi oameni mi-au cerut să aştern pe hârtie câteva din lucrurile ce contează cu adevărat în departamentul nostru de laudă şi închinare de aici, din Australia.

Intenţia mea este să descriu în detaliu în această carte principiile de care noi, ca echipă de închinare, ne agăţăm şi la care refuzăm să renunţăm. Ştiu sigur că nu am toate răspunsurile, deoarece călătoria mea continuă încă să mi se descopere. Dar, pe măsură ce îmi împărtăşesc viziunea pe care am primit-o pentru laudă şi închinare, cred că tu îmi vei auzi inima, o inimă care nu este satisfăcută de crearea unor cântece magnifice şi interpretarea unor melodii frumoase, ci tu îmi vei vedea pasiunea de a înainta în împărăţie în toate zilele vieţii mele.

Dorinţa inimii mele este ca Dumnezeu, cercetând pământul, să mă descopere ca pe un închinător extravagant. Şi acum, când această carte şi-a găsit drumul spre tine, mă rog să creeze în inima ta aceeaşi dorinţă de a fi un închinător extravagant.

Cu dragoste.
Darlene Zschech

PARTEA ÎNTÂI
Închinătorul
EXTRAVAGANT
Capitolul unu închinarea extravagantă

ÎNCHINAREA
EXTRAVAGANTĂ

1 oţi locuitorii oraşului o cunoşteau ca fiind o femeie păcătoasă, dar închinarea ei extravagantă şi dezinteresată a schimbat modul în care o ştiu toţi astăzi. Iisus se afla în Betania, odihnindu-se la masă, în casa celui ce se numea

Simon. „Şi iată că o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa Fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor şi stătea înapoi lângă picioarele lui Iisus şi plângea. Apoi a început să-l stropească picioarele cu lacrimile ei şi să le şteargă cu părul capului ei; le săruta mult şi le ungea cu mir". (Luca 7: 37 – 38) Imaginează-ţi şuvoiul de lacrimi al acestei femei, atât de abundent încât putea să cureţe praful de pe picioarele lui Iisus! Gândeşte-te la recunoştinţa care a motivat-o să-şi manifeste cu îndrăzneală adoraţia şi dragostea pentru Omul ce se odihnea la masă.

L-a auzit vorbind despre împărăţia cerului.

A văzut minunile pe care le-a făcut. A fost eliberată de vechea ei viaţă prin acceptarea plină de dragoste pe care El i-a arătat-o.

Cu lacrimile curgând dintr-o inimă plină de suspine, ea a spălat picioarele obosite ale Domnului şi a şters praful de pe ele cu şuviţele părului ei. Apoi, i-a parfumat picioarele cu ulei din vasul său de alabastru, valorând cât salariul unei persoane pe un an întreg.

Dragostea ei pentru Iisus nu avea limite. Când ceilalţi şi-au arătat dezaprobarea faţă de extravaganţa ei, Iisus a spus: „Lăsaţi-o în pace. Ea a făcut un lucru minunat pentru mine".

Oh, pentru privilegiul de a săruta picioarele lui Iisus…

Pe măsură ce anul 2000 se apropia, am simţit că Duhul Sfânt mi-a dat această sintagmă: „Închinare extravagantă", pe care să o folosesc ca pe un stindard pentru departamentul nostru. Ca parte a repetiţiilor săptămânale la Hillsong, participăm la seri de studiu şi tot ce s-a predat în timpul acelui an a avut aceasta temă centrală. Foamea noastră pentru mai mult din Dumnezeu a alimentat întregul an într-un mod extraordinar, astfel încât la finele acelui an eram deja încântată de ce va aduce anul 2001.

Apoi, într-un moment liniştit de rugăciune, Domnul mi-a şoptit

cu blândeţe în ureche: *„Darlene, tu încă nu ești un închinător extravagant!”* Când

IMAGINEAZĂ-ŢI
ŞUVOIUL
DE LACRIMI
AL
ACESTEI FEMEI.
ATÂT
DE ABUNDENT
ÎNCÂT
PUTEA SĂ CUREŢE
PRAFUL
PE PE PICIOARELE
LUI IISUS!

auzi că Dumnezeu îţi spune aşa ceva, asculţi cu umilinţă! Astfel, mi-am dat seama că nu am ajuns încă acolo, că echipa noastră nu este încă acolo şi că dacă vrem să continuăm să ne numim „închinători extravaganţi”, mai avem mult de lucru.

Aşadar, ce este un închinător extravagant?

Dicţionarul Webster Collegiate defineşte cuvântul *extravagant* astfel: „2 a: *a trece de limitele raţiunii;* b: *lipsit de moderaţie, echilibru sau restricţii (laudă);* e: *extrem sau excesiv de complicat;* 3 a: a *cheltui mai mult decât este necesar;* b: *abundent, excesiv”.* Duhul Sfânt ne cheamă la o închinare exagerată. Trebuie să fim extrem de generoşi în laudele noastre la adresa lui Dumnezeu. Închinarea extravagantă înseamnă a fi minuţioşi în jertfa noastră de admiraţie pentru El; închinarea noastră trebuie să depăşească limitele raţionale stabilite anterior.

Cauza lui Cristos care curge prin venele noastre ar trebui să determine o laudă extraordinară la adresa Tatălui. Îmi doresc să mă închin lui Iisus asemenea femeii cu vasul de alabastru, pl. În de parfum! Excesiv, abundent, scump, exagerat, costisitor, bogat, nepreţuit, valoros…

Iisus a ştiut că femeia care L-a uns cu parfumul ei preţios a înţeles perfect că ea a fost iertată de teribilele ei păcate. Iisus i-a

explicat lui Simon această dragoste a ei, spunându-i parabola despre cei doi slujitori cărora le-a fost iertată datoria de către Stăpânul lor. Unul i-a datorat puţin, celălalt mai mult. Iisus a continuat povestea:

„Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-Mi, deci, care din ei îl va iubi mai mult?" Simon I-a răspuns: „Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult". Iisus i-a zis: „Drept ai judecat. „Apoi S-a întors spre femeie şi i-a zis lui Simon: „Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta şi nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele; dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei şi Mi le-a şters cu părul capului ei. Tu nu Mi-ai dat sărutare; dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-mi sărute picioarele. Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn; dar ea Mi-a uns picioarele cu mir. De aceea îţi spun: Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; căci a iubit mult. Dar cui i se iartă puţin, iubeşte puţin". Apoi a zis femeii: „Iertate îţi sunt păcatele!" Cei ce şedeau cu El la masă, au început să zică între ei: „Cine este acesta de iartă chiar şi păcatele?"

Dar Iisus a zis femeii: „Credinţa ta te-a mântuit; du-te în pace". (Luca 7: 42 – 50)

Când stăm în faţa Domnului şi ne închinăm înaintea Lui, trebuie să i ne închinăm în adevăr. Pentru a putea face acest lucru trebuie să ne întrebăm:

„Cât de mari sunt datoriile pe care Iisus le-a anulat pentru mine? Cât de generos

CAUZA LUI CRISTOS
CARE CURGE PRIN
VENELE NOASTRE
AR TREBUI
SĂ DETERMINE
O LAUDĂ
EXTRAORDINARĂ LA
ADRESA TATĂLUI!

A fost El cu mine, luând în considerare durerea pe care păcatele mele i-au provocat-o pe cruce? Câte mulţumiri îi datorez pentru că a anulat consecinţele trecutului meu? Sunt eu extrem de generos cu închinarea mea? întrec eu limitele rezonabilului atunci când îl laud pe El? Sau fac doar ceea ce se cere, împlinind doar nivelul minim de

dedicare? Oare încerc doar să obţin drept de trecere?" Dacă închinarea noastră este spirituală şi adevărată, noi ne vom analiza sufletele şi vom aprecia valoarea pe care o acordăm dragostei Lui pentru noi. Ce putem noi aduce la altar şi să reprezinte extravaganţă?

Am avut onoarea să întâlnesc câţiva închinători extravaganţi în viaţa mea:

Printre ei se află un cuplu tânăr din biserica noastră, care şi-a pierdut fiica din cauza bolii, dar ei s-au închinat Regelui în durerea lor copleşitoare şi continuă s-o facă şi astăzi.

Un tânăr care a rămas paralizat de la mijloc în jos, din cauza unui accident, s-a întors curând înapoi la serviciile bisericii. Cu lacrimile şiroindu-i pe obraz, cu mâinile întinse spre ceruri şi cu inima plină de dragoste pentru

Iisus, el s-a închinat Mântuitorului Său cu mulţumiri extravagante.

O prietenă a mea, tânără mamă a patru copilaşi, al cărei soţ face parte din echipa de închinare, este mereu la biserică, mereu devreme, mereu plină de bucurie şi mereu lăudându-L cu extravaganţă pe Domnul ei.

Oxford English Dictionary descrie cuvântul *extravagant* ca

„Risipitor". Acest cuvânt mi-a atras atenţia în mod deosebit, deoarece una dintre cele mai frumoase relatări ale unei închinări extravagante din Biblie este povestea darului parfumat al femeii, considerat „o risipă".

de către cei din jurul său. Dar, pe măsură ce turna parfumul preţios din vasul de alabastru, cu siguranţă că şi ar fi dorit să aibă mai mult şi să i-l ofere lui Iisus. Ea I-a oferit lacrimile ca jertfă, iar El i-a spălat durerea. Ea a iubit cu extravaganţă, iar El a iertat-o cu extravaganţă.

Dragostea ei elaborată pentru

Domnul său este un exemplu impresionant de închinare adevărată, izvorâtă din inimă. Închinarea ei n-a avut nimic de-a face cu muzica sau cu un cântec, ci a fost un act de devotament extravagant la adresa Mântuitorului Său.

Ce este închinarea şi ce facem noi când ne închinăm? Adevărata

închinare, cea pe care o caută

Dumnezeu, este descrisă în Ioan 4: 23 – 24: „Dar vine ceasul, şi acum a şi venit, când închinătorii adevăraţi se vor închina Tatălui în duh şi în adevăr; fiindcă astfel de închinători doreşte şi Tatăl. Dumnezeu este Duh; şi cine se închină Lui, trebuie să i se închine în duh şi în adevăr”.

Am meditat la acest pasaj din Scriptură ore întregi. Am înţeles că adevărata închinare înseamnă că spiritul omului adoră şi se conectează la

CU TOATE
CĂ MUZICA
ESTE
O MINUNATĂ
EXPRESIE
A ÎNCHINĂRII.
EA
NU REPREZINTĂ
ÎN SINE
ESENŢA
EI.

Spiritul lui Dumnezeu şi că întreaga fiinţă a omului // *iubeşte* pe Dumnezeu şi *este pierdută în El.* Adevărata închinare nu are legătură cu cântecele cântate; nu are legătură cu mărimea echipei de închinare sau cu mărimea corului. Cu toate că muzica este o expresie minunată a închinării, nu este în sine esenţa acesteia. Inima închinării se descoperă atunci când sufletul şi inima omului, cu tot ce este în ea, adoră şi intră în legătură cu Duhul lui Dumnezeu. De fapt, indiferent cât de minunate sunt unele momente muzicale, dacă inima omului nu este în întregime angajată în închinarea manifestată, este doar muzică.

Cântecul unei inimi curate tânjeşte după mai mult din Dumnezeu şi mai puţin din sine, aceasta reprezintă muzica ce deţine cheia multor victorii şi delectează inima împăratului nostru.

Mi-ar fi plăcut s-o întâlnesc pe Maica Tereza. Ea a fost un închinător extravagant. Unul dintre imnurile ei favorite, „Iisus, Iisus, Domn Preascump”, reflectă bătăile inimii acestei femei a lui

Dumnezeu. Faptele ei au venit în sprijinul inimii ei în închinare, când a cântat aceste cuvinte:

IISUS, IISUS, DOMN PREASCUMP!
IARTĂ-MĂ CÂND ROSTESC, DIN DRAGOSTE.
NUMELE TĂU SFÂNT DE MII DE ORI PE ZI.
TE IUBESC ŞI NU ŞTIU CUM EXTAZUL SĂ-MI ÎNFRÂNG
IUBIREA TA-I UN RUG APRINS
ÎN SUFLETUL MEU.
CE MINUNAT CĂ AI LĂSAT A MEA INIMĂ REA
SĂ TE IUBEASCĂ ŞI SĂ FIE ELIBERATĂ DE IUBIREA TA.
CĂCI PENTRU MINE TU EŞTI TOT, ONOAREA ŞI BOGĂŢIA MEA.
A INIMII DORINŢĂ, A TRUPULUI PUTERE.
A SUFLETULUI MEU VEŞNICĂ BUNĂSTARE.
CE GRANIŢE ARE ACEASTĂ IUBIRE?
ZBORUL TĂU, UNDE VEI STA OARE?
ÎNAINTE! DOMNUL NOSTRU ESTE MAI DULCE AZI CA IERI.
FREDERICH W. FABER (1814 – 1863)
CREAT PENTRU ÎNCHINARE
CHIAR DACĂ
FACI PARTE
DINTR-O ECHIPĂ
DE ÎNCHINARE.
CELE MAI
FRUMOASE
MOMENTE
DE ÎNCHINARE
AR TREBUI
SĂ AIBĂ LOC
ÎN AFARA SCENEI.
ATUNCI CÂND
EŞTI SINGUR
CU DUMNEZEU.

În Isaia 43: 7 ni se spune că Dumnezeu ne-a creat pentru gloria Sa. „Voi sunteţi martorii Mei, zice

Domnul, voi şi Robul Meu pe care L-am ales, ca să ştiţi, ca să mă

credeţi şi să înţelegeţi că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost făcut niciun Dumnezeu şi după Mine nu va fi, Eu, Eu sunt Domnul, şi în afară de Mine nu este niciun mântuitor!”. (Isaia 43: 10 – 11) ICronici

16: 28 – 29 spune: „Familii de popoare, daţi Domnului, daţi Domnului slavă şi cinste! Daţi Domnului slavă pentru Numele Lui! Aduceţi daruri şi veniţi înaintea

Lui, închinaţi-vă înaintea Domnului cu podoabe sfinte”.

Închinarea noastră îi face plăcere Domnului.

Există o putere reală atunci când credincioşii îi aduc o jertfă de laudă comună lui Dumnezeu în biserică. Îmi place ideea că asaltăm cerul cu laudele noastre atunci când ne unim în credinţă. Îmi place că noi, trupul lui

Cristos, putem pur şi simplu *exista* împreună în măreaţa

Să prezenţă. Cuvântul lui Dumnezeu ne încurajează să continuăm să ne adunăm împreună, spunând: „Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste şi la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alţii şi, cu atât mai mult, cu cât vedeţi că ziua se apropie”. (Evrei 10: 24 – 25)

Dar fiecare dintre noi trebuie să i se închine împăratului în acel loc ascuns, în acel timp intim, faţă în faţă, cu Iubitul inimii noastre, Cristos.

Trebuie să existe momente de închinare pe care numai tu şi Dumnezeu le cunoaşteţi. Chiar dacă faci parte dintr-o echipă de închinare, cele mai frumoase momente de închinare ar trebui să aibă loc în afara scenei, atunci când eşti singur cu Dumnezeu. O prietenie strânsă, sinceră, este personală, iar cele mai dragi momente împreună cu cel mai bun prieten al tău nu sunt publice.

Momentele în care eşti singur cu Dumnezeu ar trebui adorate.

Când Iisus a sosit în oraşul în care locuia Marta, aceasta şi-a deschis casa pentru El. Sora ei, Maria, (aceeaşi care, mai târziu, l-a onorat pe Iisus cu parfumul ei) stătea la picioarele lui Iisus, ascultând ceea ce spunea El. Marta, în schimb, era ocupată cu toate pregătirile care trebuiau făcute. În cele din urmă, ea a venit la Iisus şi L-a întrebat: „Doamne, nu-ţi pasă că soră-mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi-i, deci,

să-mi ajute”. Drept răspuns, Iisus i-a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi şi te frământţi tu, dar un singur lucru trebuie. Maria şi-a ales partea cea bună, care nu i se va lua”. (Luca 10: 40 – 42)

Putem înţelege îngrijorarea Martei. Ea întreba: „Doamne, oare nu-ţi pasă? Nu mă iubeşti pentru toate lucrurile pe care le fac pentru Tine.

Bineînţeles că lui Dumnezeu îi pasă – şi Lui îi pasă ca noi să învăţăm singura slujire înaintea Lui de care este nevoie. Maria a ales să fie în prezenţa lui

Dumnezeu; ea a ales să stea la picioarele Lui, să petreacă timp în Cuvântul lui

Dumnezeu. Maria a ales ceea ce era necesar.

Nu există niciun substitut pentru timpul petrecut singur cu Dumnezeu; niciun surogat pentru relaţia cu Cristos. A cânta cântece drăguţe *despre*

Dumnezeu este fantastic, dar nu este suficient. A te închina înseamnă a-l vorbi *lui Dumnezeu* cu cuvinte pline de adoraţie. A te închina lui Dumnezeu înseamnă a te pleca înaintea Lui, a-L venera şi a fi uimit de frumuseţea Lui. Eu văd închinarea ca un sărut îndreptat spre cer.

Închinarea este un verb, definit ca „a privi cu respect imens sau extravagant, a onora sau a oferi devotament”. Este o expresie activă a dragostei noastre pentru Dumnezeu. Vibrează şi devine vizibilă prin intermediul faptelor noastre şi nu doar al cuvintelor pe care le rostim. Închinarea implică dăruirea noastră totală lui Dumnezeu, închinarea nu este o activitate rituală, nicio emoţie muzicală. Ea reprezintă şi reflectă generozitatea dezinteresată a lui Cristos. Închinarea este o mişcare a inimilor noastre, a gândurilor şi voinţei noastre către inima, gândurile şi voinţa lui Dumnezeu. *M*

„Voi însă sunteţi o seminţie aleasă, o preoţie împărătească, un neam Sfânt, un popor pe care Dumnezeu şi l-a câştigat ca să fie al Lui, ca să vestiţi puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată”.

(1 Petru 2: 9)

Închinarea este un mod de viaţă închinarea înaintea

Mântuitorului nostru, Iisus Cristos, este esenţială pentru o viaţă de credinţă, condusă de Duhul Sfânt. Există nenumărate opinii, chiar contrastante, despre modalitatea de închinare înaintea lui Dumnezeu.

Există multiple metode de închinare, planuri şi stiluri, ce variază printre diferitele culturi şi limite geografice. Lui Dumnezeu îi place diversitatea închinării sincere, care este exprimată în Duh şi în adevăr. Închinarea ar trebui să fie un mod de viaţă cu multe aspecte de expresie.

Insistenţa că ar exista doar un singur mod de a te închina lui

Dumnezeu, adesea, a adus confuzie, frustrare şi dezbinare în trupul lui Cristos.

Unii lideri de închinare declară că un anumit stil de închinare este singurul mod

ÎNCHINAREA
ESTE UN VERB.
DEFINIT CA
„A PRIVI CU
RESPECT
IMENS SAU
EXTRAVAGANT.
A ONORA
SAU
A OFERI
DEVOTAMENT”.

corect de a te închina Domnului, dar acest aspect reprezintă o perspectivă îngustă asupra bogăţiilor Sale inepuizabile. Muzica şi cântecele sunt modalităţi de a lăuda numele lui Dumnezeu, dar Cuvântul Său ne spune că şi ospăţul este o modalitate (Psalmul 22: 29). Eu cred că această idee este minunată! Ne putem închina înaintea Lui cu cântece pline de bucurie (Psalmul 100: 2). Ne putem închina înaintea Lui cu jertfe şi ofrande (Isaia 19: 21). Ne putem închina Lui până şi cu mersul şi săriturile noastre, asemenea ologului vindecat în numele lui Iisus (Faptele Apostolilor 3: 8 – 9). Dar, indiferent de metodă, actul închinării trebuie să fie în duh (prin raţiunea conştiinţei noastre) şi adevăr (în concordanţă cu restul vieţii noastre) (Ioan 4:

24).

Nu este nevoie să fim muzicieni sau cântăreţi extraordinari pentru a ne închina lui Dumnezeu. Închinarea noastră poate cuprinde momente de demonstraţie de laudă radicală, dar şi momente liniştite şi personale. Niciunul nu este mai bun decât celălalt.

Dar noi trebuie să avem o relaţie personală cu Dumnezeul nostru mare şi să trăim cu adevărul măreţiei Sale reflectat în tot ceea ce facem şi în tot ceea ce devenim.

Am trăit cu povara multor etichetări greşite în viaţa mea, dar, în inima mea, mi-am dorit ca împăratul Cerului să mă eticheteze la fel ca pe Maria ca

„Un închinător extravagant". Ca lucrător în acest domeniu, le cer credincioşilor să se cerceteze şi să se întrebe: „am ajuns oare acolo?". Părinţii ştiu că această întrebare este pusă adesea la începutul unei foarte lungi călătorii: „Am ajuns deja? Am ajuns? Am ajuns acolo?". Cu toate că ni se pare că suntem pe drum de ore întregi, mai avem încă mult de mers înainte ca închinarea noastră să devină extravagantă.

Când Chivotul Legământului a ajuns în sfârşit la locul său din interiorul templului, în Sfânta Sfintelor, preoţii, muzicienii şi cântăreţii s-au unit într-o închinare extravagantă. „Şi toţi Leviţii care erau cântăreţi… îmbrăcaţi în subţire, stăteau la răsăritul altarului cu chimvale, alăute şi arfe, şi aveau cu ei o sută douăzeci de preoţi care sunau din trâmbiţe; – şi când cei ce sunau din trâmbiţe şi cei ce cântau, unindu-se într-un glas ca să mărească şi să laude pe Domnul, au sunat din trâmbiţe, chimvale şi celelalte instrumente, şi au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: «Căci este bun, căci îndurarea Lui ţine în veci!» în clipa aceea, casă, şi anume Casa Domnului, s-a umplut cu un nor. Preoţii n-au putut işă mai stea acolo ca să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu". (2 Cronici 5: 12 – 14)

Încercarea preoţilor de a se conecta cu Dumnezeu a fost spulberată de venirea lui Dumnezeu şi de conectarea Lui cu ei. Închinarea extravagantă nu se obţine alegând scurtăturile. Adesea oamenii vor soluţii rapide, vor indicaţii spre poteca mai uşoară, dar scurtăturile nu conduc niciodată spre aurul vieţii.

ÎNCHINAREA
EXTRAVAGANTĂ
NU
SE OBȚINE
ALEGÂND
SCURTĂTURILE!

Majoritatea scurtăturilor devin adesea obstacole. Am ales scurtături în închinare, am încercat să fac lucrurile în felul meu, dar am ajuns doar la frustrări şi scopul pe care-l urmăream s-a îndepărtat tot mai mult. Pentru a practica închinarea extravagantă trebuie să ne obişnuim să spunem: „renunţ la viaţa mea”. Vino la Iisus cu o inimă plină de recunoştinţă şi în tot ceea ce faci trăieşte o viaţă plină de închinare extravagantă.

A A

Închinarea sacrificială îi place lui Dumnezeu

Noe a fost un închinător extravagant. Geneza 8: 20 – 22 spune că după potop Noe a zidit un altar pentru Dumnezeu şi luând câteva dintre animalele şi păsările curate le-a sacrificat şi le-a adus ca arderi de tot pe altar. Este greu de imaginat chinul pe care l-a îndurat Noe. Tocmai fusese martorul morţii prin înec a întregii omeniri, în timp ce el şi familia sa au fost salvaţi. A trebuit să-şi închidă urechile la vaietele lumii în timp ce închidea uşa arcăi, pe care

Dumnezeu îl instruise să o construiască. Cu toate acestea, el a rămas ascultător faţă de instrucţiunile lui Dumnezeu de a aduce o jertfă de laudă, când se va afla din nou pe pământ uscat.

Când Dumnezeu a inhalat aroma plăcută a jertfei lui Noe, El şi-a spus în inima Lui: „Nu voi mai blestema pământul, din pricina omului, pentru că întocmirile gândurilor din inima omului sunt rele din tinereţea lui; şi nu voi mai lovi tot ce este viu, cum am făcut. Cât va fi pământul, nu va înceta semănatul şi seceratul, frigul şi căldura, vara şi iarna, ziua şi noaptea!” Dumnezeu a făcut un legământ cu noi că nu va mai distruge toate creaturile vii, deoarece un singur om a adus ca jertfă o închinare extravagantă, nespus de generoasă, ascultând de porunca lui Dumnezeu. Noe a trăit în circumstanţe extreme, cu toate acestea L

a lăudat pe Dumnezeu în mijlocul lor. Aceasta este o închinare extravagantă.

Când Dumnezeu l-a pus la încercare pe Avraam, El i-a spus: „Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubeşti, pe Isaac; du-te în ţara Moria şi adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ţi-l voi spune Eu”. (Geneza 22: 2)

E o mare provocare să ne imaginăm că Dumnezeu ne-ar cere să punem pe un altar ceea ce iubim mai mult. Avraam însă a construit altarul, apoi l-a legat pe fiul său şi l-a aşezat pe el. A întins mâna şi a luat cuţitul gata să-şi sacrifice propriul fiu. „Atunci Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri şi a zis: «Avraame!

Avraame!» «Iată-mă!» a răspuns el. Îngerul a zis: «Să nu pui mâna pe băiat şi să nu-i faci nimic; căci ştiu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruţat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.» „(Geneza 22: 11 – 12) Avraam a fost pregătit să dea totul. A fost extrem de generos, excesiv în actul său de închinare. El a fost gata să-l dea Domnului ceea ce iubea cel mai mult; a trecut testul.

David a vrut să aducă o jertfă înaintea Domnului pentru a opri o urgie care se abătuse asupra poporului Domnului. Aşa că i-a cerut lui Oman să-i vândă un loc în arie unde să zidească un altar. Ornan a vrut să-i dea pe degeaba locul şi animalele necesare pentru jertfa. Dar David a spus: „Nu! Vreau să-l cumpăr pe preţul lui în argint, căci nu voi da Domnului ce este al tău şi nu voi aduce o ardere de tot care să nu mă coste nimic”. (1 Cronici 21: 24)

Închinarea extravagantă atrage atenţia lui Dumnezeu. În timp ce Pavel şi Sila se aflau în închisoare, ei au ales să i se închine Domnului. Ei au ştiut că

El nu îi va dezamăgi niciodată. Cu toate că fuseseră biciuiţi pentru predicarea

Evangheliei iar acum erau cu picioarele în butuci, ei cântau şi se închinau înaintea lui Dumnezeu. Dintr-odată, în timp ce se închinau, un cutremur violent a deschis porţile închisorii. Chiar şi cu porţile închisorii deschise, Pavel şi Sila nu au fugit.

Crezând că prizonierii i-au scăpat, temnicerul a vrut să-şi pună capăt zilelor, dar Pavel şi Sila l-au oprit şi l-au condus la mântuire.

Apoi, Dumnezeu a lucrat la inimile magistraţilor şi aceştia au poruncit eliberarea lui

Pavel şi Sila. Dumnezeu i-a eliberat în mod miraculos din acea închisoare. (Faptele Apostolilor

16: 23 – 35)

Aceste întâmplări demonstrează că închinarea ca mod de viaţă înseamnă a trăi o viaţă de dragoste extravagantă pentru Dumnezeu. Peste tot în Biblie, ori de câte ori cineva a dat dovadă de închinare extravagantă, Dumnezeu a reacţionat cu binecuvântări extravagante. Principiul cauză-efect. Ce anume conferă extravaganţă închinării? Trebuie să ne coste. Închinarea este un act de credinţă plină de ascultare, chiar dacă circumstanţele oferă oportunităţi de teamă. Închinarea, dragostea şi ascultarea sunt legate una de alta.

Dacă tu cauţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi *asculţi* de Duhul

Său, El te cheamă să-L cunoşti pe El mai mult şi mai profund. Prima poruncă este să-L iubeşti pe Dumnezeu cu *toată* inima ta, cu *tot* sufletul tău, cu *toată* puterea ta. Iisus a spus:

„Cine are poruncile Mele şi le păzeşte, acela Mă iubeşte; şi cine Mă iubeşte, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi şi Mă voi arăta lui… Dacă Mă iubeşte cineva, va păzi cuvântul Meu şi Tatăl

Meu îl va iubi. Noi vom veni la el şi vom locui împreună cu el. Cine nu Mă iubeşte, nu păzeşte cuvintele Mele. Şi cuvântul, pe care-l auziţi, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis”.

(Ioan 14: 21; 23 – 24)

Sinceritate, integritate, onestitate, ascultare şi adevăr sunt cuvinte cheie pentru o experienţă a închinării extravagante. Ca închinători, adevăraţi adoratori ai lui Iisus, noi trebuie să fim sinceri în închinarea noastră, să-L

ascultăm şi să-L iubim pe Dumnezeu cu o inimă neîmpărţită.

ÎNCHINAREA

EXTRAVAGANTA

ATRAGE

ATENŢIA LUI

DUMNEZEU!

David s-a rugat:

„Învaţă-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău”. (Psalmul 86: 11) Evident, el a înţeles că este un om imperfect, care încearcă să-l facă pe plac unui Dumnezeu perfect. David a cerut ajutor, deoarece inima lui avea tendinţa să rătăcească… la fel ca inimile noastre. Fă din aceasta rugăciunea ta, atunci când 11 slujeşti cu pasiune pe

Dumnezeu cu viaţa ta. Cere-l lui Dumnezeu să-ţi dea o inimă sinceră şi plăcută

Lui. Dacă II vei invita pe Dumnezeu să-ţi dea o inimă neîmpărţită, vei deschide cerul şi binecuvântările vor curge peste lumea ta.

ÎNCHINATE CELUI CE A CREAT

DRAGOSTEA

A fi un închinător înseamnă a te îndrăgosti de Dumnezeu, Creatorul dragostei, şi a accepta dragostea pe care El o are pentru tine. El te adoră.

Dumnezeu ţi-a oferit Cuvântul Său, ca o scrisoare de dragoste vie, ce conţine toate lucrurile de care vei avea vreodată nevoie pentru a răzbate prin viaţa aceasta şi dincolo de ea. Cuvântul ne încurajează să ne înrădăcinăm în dragoste şi să percepem lăţimea, lungimea, înălţimea şi adâncimea dragostei lui Cristos pentru noi. Dragostea Lui „întrece cunoştinţa” (Efeseni 3: 19). Dragostea Lui este la lucru în noi, umplându-ne cu plinătatea lui Dumnezeu. Dacă am putea înţelege măcar o măsură din dragostea lui Cristos pentru noi, inimile noastre ar fi pline de o închinare extravagantă pentru Cel ce ne iubeşte atât de mult.

Adesea încerc să surprind profunzimea acestei iubiri, dincolo de

„Cunoştinţa omenească”. Multele cântece pe care le-am scris pentru a-mi exprima dragostea pentru Dumnezeu nici măcar nu reuşesc să se apropie de ceea ce vreau să spun. Dar pot să-l arăt lui Dumnezeu cât de mult îl iubesc iubindu-i pe alţii. Îmi pot demonstra iubirea punând în practică partea mea din

Marea Trimitere şi ducându-L pe însuşi Creatorul dragostei planetei noastre flămânde de dragoste. Pot să hotărăsc să-i iubesc pe

alţii aşa cum o face El.

Când m-am convertit, am plâns mult în prezenţa lui Dumnezeu.

Lacrimi de recunoştinţă au curs cu uşurinţă atunci când El mi-a refăcut inima şi m-a umplut cu dragostea Lui necondiţionată. Acum, tot ce vreau să fac este să cânt pentru totdeauna despre iubirea Sa minunată şi vindecătoare şi nu îmi pasă dacă mă aude cineva! Vreau să spun lumii întregi! Voi cânta despre iubirea Lui până când mă vor pune într-un sicriu – şi chiar şi atunci sper să mă audă cum fredonez!

Pentru a înţelege puterea dragostei lui Dumnezeu şi puterea dragostei faţă de semeni, du-te la însuşi Creatorul dragostei şi lasă scrisoarea Sa de dragoste să se imprime în viaţa ta.

„Oamenii vor vorbi de puterea Ta cea înfricoşată şi eu voi povesti mărimea

Ta. Să se trâmbiţeze aducerea aminte de nemărginita Ta bunătate şi să se laude dreptatea Ta! Domnul este milostiv şi plin de îndurare, îndelung răbdător şi plin de bunătate. Domnul este bun faţă de toţi şi îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui”. (Psalmul 145: 6 – 9)

Una dintre cele mai mari provocări din viaţă, provocarea minţii şi a sufletului, este de a accepta dragostea lui Dumnezeu – de a o accepta pur şi simplu ca pe un dar. Este cel mai mare absolut din viaţa ta. Îmi doresc să cânt acel cântec din copilărie, „Iisus mă iubeşte”, tuturor oamenilor de pe pământ.

Dacă toţi ar reuşi să creadă adevărul profund din aceste versuri simple! Chiar şi copilaşii pot cânta cuvintele ce continuă să elibereze oamenii: „Da, mă iubeşte; da, mă iubeşte; mă iubeşte, da; Biblia îmi spune aşa”.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul

Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică”.

(Ioan3: 16)

Mulţi oameni încearcă să câştige dragostea. Ei încearcă să câştige dragostea lui Dumnezeu lucrând pentru El. Lor li se pare greu să i se închine, deoarece ei ştiu că nu merită atenţia Lui. Se chinuie

încercând să îi fie pe plac, să îi câştige bunăvoinţa, fără a-L cunoaşte cu adevărat. Nimic din ceea ce a-i putea face tu nu îl determină pe El să te iubească mai mult.

„În El. Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinţi şi fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiaţi prin Iisus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său pe care ni l-a dat în Prea Iubitul Lui.

În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogăţiile harului Său, pe care l-a răspândit din belşug peste noi, prin orice fel de înţelepciune şi de pricepere" (Efeseni 1: 4 – 8)

PENTRU TINE
STAU AICI
PURURI ÎN MÂNA TA.
TRĂIND CU PROMISIUNEA TA
SCRISĂ PE INIMA MEA.
SUNT AL TĂU
PREDAT ÎN ÎNTREGIME ŢIE.
M-AI PUS ÎN FAMILIA MEA.
M-AI NUMIT AL TĂU, ACUM ÎŢI APARŢIN.
TOT CE AM NEVOIE
DUHUL TĂU, CUVÂNTUL TĂU, ADEVĂRUL TĂU.
ASCULTĂ-MI STRIGĂTUL, DORINŢA MEA ADÂNCĂ
SĂ TE CUNOSC MAI MULT.
ÎN NUMELE TĂU
ÎMI VOI RIDICA MÂINILE SPRE ÎMPĂRATUL
ACEST IMN DE LAUDĂ ÎL ADUC
CERUL ŞTIE CĂ-MI DORESC SĂ TE IUBESC
CU TOT CE SUNT
ÎŢI APARŢIN
2000 DARLENE ZSCHECH, HILLSONG PUBLISHIN

În cântecul meu, „Pentru Tine", versurile spun: „trăiesc cu promisiunea Ta scrisă pe inima mea". Cuvântul lui Dumnezeu nu doar pluteşte ocazional prin capetele noastre atunci când avem nevoie de îmbărbătare. El îşi scrie scrisoarea de dragoste în inimile noastre, pentru a fi întotdeauna aproape atunci când avem nevoie de călăuzirea

Lui. Fiindcă dragostea Lui se află în inimile noastre, avem puterea de a-i iubi pe ceilalţi.

„Prea iubiţilor, să ne iubim unii pe alţii; căci dragostea este de la Dumnezeu. Şi oricine iubeşte, este născut din

Dumnezeu şi cunoaşte pe Dumnezeu. Cine nu iubeşte, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu faţă de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său

Fiu, ca noi să trăim prin El. Şi dragostea stă nu înfăptui că noi am iubit pe Dumnezeu, ci înfăptui că El ne-a iubit pe noi şi a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispăşire pentru păcatele noastre. Prea iubiţilor, dacă astfel ne-a iubit

Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim şi noi unii pe alţii. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alţii, Dumnezeu rămâne în noi şi dragostea

Lui a ajuns desăvârşită în noi. Cunoaştem că rămânem în

El şi că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din

Duhul Său". (1 Ioan 4: 7 – 13)

Următoarele câteva versete din acest pasaj explică de ce credincioşii îşi iubesc semenii: deoarece Dumnezeu ne iubeşte. Dacă oamenii spun că îl iubesc pe Dumnezeu, dar îi urăsc pe ceilalţi, Cuvântul spune că sunt mincinoşi. E

Imposibil să urăşti oamenii, dacă Dumnezeu într-adevăr locuieşte în tine.

Iubirea semenilor reprezintă un act de închinare înaintea Creatorului dragostei.

Oamenii nu vor înţelege sau percepe cât de mare este Dumnezeu, până când ucenicii Săi nu le vor arăta o dragoste adevărată. Până când nu vei şti, din proprie experienţă, cine este Dumnezeu, nu vei reuşi niciodată cu adevărat să afli cine eşti tu. Şi până când nu vei cunoaşte profunzimea iubirii Lui pentru tine, nu vei reuşi niciodată cu adevărat să experimentezi dincolo de orice umbră de îndoială că eşti iubit. Până nu vei şti că eşti iubit, nu vei asculta niciodată de cea de-a doua poruncă, aceea de a-i iubi pe semenii tăi la fel ca pe tine însuţi. Biblia ne îndeamnă în mod continuu să ne iubim unii pe alţii,

închinătorii adevăraţi îl iubesc pe Dumnezeu în mod extravagant şi îşi iubesc semenii cu dragostea extravagantă a lui Dumnezeu.

PÂNĂ CÂND
NU VEI ŞTI.
DIN
PROPRIE
EXPERIENŢĂ.
CINE ESTE
DUMNEZEU.
NU VEI ȘTI
NICIODATĂ
CU ADEVĂRAT
CINE EȘTI TU!
CUNOAȘTE-ŢI VALOAREA

Mulţi oameni, inclusiv eu, se luptă cu nesiguranţa, cu sentimentul de nepotrivire sau cu intimidarea – toate aceste lucruri care ne fac nesiguri.

Iisus a spus:

„Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeţi-vă mai degrabă de cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în gheenă. Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuşi, niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.

Cât despre voi, până şi perii din cap, toţi vă sunt numărați. Deci să nu vă temeţi; voi sunteţi mai de preţ decât multe vrăbii. De aceea, pe orişicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi şi Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri”.

(Matei 10: 28 – 32)

Este dificil să purtăm povara inferiorităţii în timpul nostru de închinare. Închinarea este un moment în care ne concentrăm atenţia asupra identităţii lui Dumnezeu; este momentul în care te bucuri de autoritatea şi ungerea extraordinară pe care Dumnezeu o pune peste oamenii Săi, care vin înaintea Sa cu laude. Uneori, duşmanul se străduieşte din greu să ne împiedice să ne închinăm liberi, dar, alteori, disciplina lipseşte din gândurile noastre.

Dacă citim Cuvântul şi păstrăm adevărul lui Dumnezeu în inimă,

ne vom concentra atenţia asupra măreţiei Sale şi asupra valorii pe care El a pus-o în noi. „Nu te teme”, spune El, „preţuieşti mai mult decât o mulţime de vrăbii”, îmi plac aceste cuvinte. Dacă ne cunoaştem valoarea, închinarea noastră înaintea lui Dumnezeu se va îmbogăţi, nu datorită lucrurilor pe care le facem, ci datorită identităţii Sale. Dumnezeu vede toate limitele noastre prin sângele lui Cristos. Datorită lui Iisus, Tatăl nostru ceresc ne vede la fel ca pe Fiul Său – frumoşi şi perfecţi.

Dumnezeu se uită la noi la fel cum se uită un părinte la copiii săi. Cele trei fete ale mele pot fi neastâmpărate, dar eu mă uit la ele şi cred că sunt perfecte. Sunt aşa de drăgălaşe! Fără supărare, cred că sunt minunate.

Atunci când greşim, Iisus stă ca mare preot în faţa Tatălui pentru a ne apăra. El îi spune Tatălui: „Ei sunt cei pe care mi i-ai dăruit. Eu sunt în ei, aşa cum Tu eşti în mine. Priveşte-i cât sunt de minunaţi”. Datorită lui Iisus, noi putem „să ne apropiem, deci, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare şi să găsim har, ca să fim ajutaţi la vreme de nevoie”. (Evrei

4: 16)

DUMNEZEU
SE UITĂ LA NOI
LA FEL
CUM SE UITĂ
UN PĂRINTE
LA COPIII SĂI.

Acest lucru ar trebui să ne dea suficient curaj încât să stăm drept şi să înţelegem care este valoarea noastră, nu datorită identităţii noastre sau a faptelor noastre; noi suntem valoroşi, deoarece Iisus ne iubeşte.

Cred că atunci când Dumnezeu le-a pus pe acest pământ a făcut cel mai bun lucru cu putinţă. Aceasta este inima unui părinte; şi cu cât mai mult Dumnezeu se uită la noi şi spune: „Oh, aceştia sunt copiii mei prea iubiţi şi scumpi”.

Când înţelegi cine eşti în Cristos, în inima ta intră o pace care nu poate coexista cu lupta pentru existenţă, cu strădaniile tale. Aşa cum

întunericul nu poate coexista cu lumina, efortul de a obține aprobarea celorlalți nu poate coexista cu încrederea în harul Său. Cine ești în

Cristos înseamnă mai mult decât ceea ce faci.

Dumnezeu te acceptă și te iubește așa cum ești, pentru a-și arăta slava întregii lumi. 1 Corinteni

1: 26 – 31 spune:

De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.

Și voi, prin El, sunteți în Hristos Iisus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare, pentru ca, după cum este scris:

„Cine se laudă, să se laude în Domnul”.

Aceasta este mărturia mea: am fost fata „cu cele mai puține șanse de succes”. Prima mea călătorie de misiune, împreună cu soțul meu și cu pastorul principal din biserica noastră, Brian Houston, a avut loc în Anglia. Am cântat un cântec înainte de predica pastorului Brian. Am aflat mai târziu că unul dintre pastorii bisericii, în care am slujit, i-a spus acestuia: „ai fost fantastic, dar fata aceea nu are ceea ce trebuie”. Dumnezeu însă mi-a oferit oportunități dincolo de speranța și imaginația mea.

Viitorul meu nu s-a bazat niciodată pe părerea cuiva despre capacitățile mele. Eu sunt o mărturie a harului lui Dumnezeu. El folosește oameni care spun: „Ei bine, Doamne, asta este tot ce pot să-ți ofer; așa că, dacă voi fi folosit

CÂND ÎNȚELEGI
CINE EȘTI ÎN CRISTOS.
ÎN INIMA TA
INTRĂ
O PACE CARE
NU POATE COEXISTA

CU LUPTA
PENTRU EXISTENŢĂ.
CU
STRĂDANIILE
TALE.

În împărăţie, *Tu* va trebui să lucrezi prin mine". Lucrul cel mai mărunt pe care îl putem face este să-l dăm lui Dumnezeu vieţile noastre şi să-L lăsăm să ne arate lucrurile măreţe pe care le poate face prin inimile şi mâinile noastre predate Lui.

Noi am fost creaţi cu scopul divin de a-L avea pe Cristos în centrul existenţei noastre. Am fost creaţi pentru a-l aduce închinare prin tot ceea ce facem.

Astfel, deci, fraţilor, fiindcă prin sângele lui Iisus avem o intrare slobodă în

Locul Preasfânt, pe calea cea nouă şi vie pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său: – şi fiindcă avem un Mare preot pus peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, cu credinţă deplină, cu inimile stropite şi curăţite de un cuget rău, şi cu trupul spălat cu o apă curată. Să ţinem fără şovăire la mărturisirea nădejdii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduinţa.

(Evrei 10: 19 – 23)

Avem o invitaţie de a intra în Locul Preasfânt, acolo unde stă Tatăl nostru. Prin închinare îl punem pe Cristos piatra din capul unghiului vieţilor noastre, iar puterea, la care avem acces prin prezenţa Lui, este reală. El îşi doreşte să ne apropiem de El. El ne-a curăţit inimile şi le-a purificat ca să putem sta în prezenţa Lui. Astfel că noi continuăm să-L lăudăm pe Dumnezeul nostru puternic – să cântăm, să batem din palme, să dansăm, să sărbătorim, să fim îmbibaţi de prezenţa Lui şi copleşiţi de harul Său.

Strigaţi de bucurie către Domnul, toţi locuitorii pământului! Slujiţi Domnului cu bucurie, veniţi cu veselie înaintea Lui. Să ştiţi că Domnul este Dumnezeu!

El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui şi turma păşunii

Lui. Intraţi cu laude pe porţile Lui, intraţi cu cântări în curţile Lui!

Lăudaţi-L

şi binecuvântaţi-l Numele. Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ţine în veci, şi credincioşia Lui din neam în neam.

(Psalmul 100: 1 – 5)

DEDICĂ-TE RUGĂCIUNII ŞI

MEDITAŢIEI

Închinătorii extravaganţi cunosc puterea căutării lui Dumnezeu prin rugăciune şi meditaţie. Cuvântul spune: „Îndeletniciţi-vă cu postul şi rugăciunea. (1 Corinteni 7: 5) Şi meditaţi asupra Cuvântului „zi şi noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale…" (Iosua 1: 8) Cuvântul lui Dumnezeu este foarte clar: „Bucuraţi-vă

Întotdeauna. Rugaţi-vă neîncetat. Mulţumiţi lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire la voi". (1 Tesaloniceni 5: 16 – 18)

Bucură-te, roagă-te şi fii mulţumitor! Ca închinători, noi căutăm faţa împăratului Atotputernic. Căutăm faţa Lui mai mult decât orice daruri sau premii. Citind despre vieţile eroilor din Biblie, asemenea lui Avraam, Iosif sau

Moise, putem vedea că aceştia nu au fost perfecţi, dar ei I s-au închinat lui

Dumnezeu şi au avut părtăşie cu El în mod continuu. Au fost mulţumitori pentru ceea ce a făcut Dumnezeu pentru ei, iar închinarea lor înaintea

Domnului a fost un răspuns natural la relaţia pe care au avut-o cu El.

Oamenii m-au acuzat că am o lucrare care se bazează pe performanţă, că sunt prea expresivă, dar în inima mea există un foc pe care nu-l pot stăpâni.

Dragostea şi iertarea lui Dumnezeu m-au făcut să dansez, indiferent de ceea ce cred oamenii. Şi ce aş putea să spun… sunt o femeie îndrăgostită! Când m-am înscris în prima echipă de închinare, în adolescenţă, am încercat din greu să particip la ceea ce eu consideram că este închinare. Am devenit plictisitoare – nu extravagantă. În mintea mea, un muzician creştin însemna a fi

mediocru, nimic exagerat, liniştit şi sigur, de parcă această conformare m-ar fi făcut oarecum mai sfântă. Doar cu câţiva ani în urmă am hotărât să fiu tot ceea ce

Dumnezeu m-a predestinat să fiu. Fără culoare nu înseamnă sfinţenie şi am primit permisiunea împăratului să las „tot ce este în mine să binecuvânteze

Numele Lui cel Sfânt!" (Psalmul 103: 1)

Când regele David a adus Chivotul Legământului (reprezentând prezenţa lui Dumnezeu) în oraş, el a dansat şi a sărbătorit în mijlocul cântecelor, al strigătelor, al sunetelor chimvalelor, trâmbiţelor, lirelor şi harpelor. Laude triumfătoare răsunau peste tot şi tot Israelul s-a unit într-o paradă a mulţumirii. Închinarea lui David a fost atât de extravagantă, încât soţia lui, Mical, a avut sentimentul că acesta se face de râs. Din acea zi, ea l-a dispreţuit în inima ei. Dacă închinarea lui David ar fi fost cu jumătate de inimă.

Mical nu ar fi reacţionat atât de puternic. O închinare normală nu ar fi deranjat-o pe Mical, dar David a fost radical în exprimarea închinării din acea zi. David a avut o dragoste extravagantă faţă de Dumnezeu şi L-a lăudat pe Dumnezeu cu o abandonare neglijentă. Era atât de îndrăgostit de Dumnezeul său, încât a dat dovadă de un entuziasm nebunesc.

Atunci când ne închinăm cu extravaganţă înaintea lui Dumnezeu, s-ar putea să avem parte de privitori care nu vor răspunde aşa cum ne dorim. Unii s-ar putea doar să privească cum ne dăruim noi vieţile în închinare înaintea lui

Dumnezeu. Mărturia adoraţiei noastre s-ar putea să fie văzută ca un lucru de mare valoare, care îi va determina şi pe alţii să se unească cu noi, dar pe unii s-ar putea să-i determine să ne dispreţuiască pentru libertatea şi bucuria în care trăim. Dar închinarea este pentru Dumnezeu, nu pentru oameni. Închinarea este un act de căutare a feţei lui Dumnezeu şi de savurare a prezenţei Sale magnifice.

Psalmul de mulţumire al lui David din 1 Cronici 16: 7 – 36 vorbeşte despre profunzimea şi măreţia laudei şi a închinării adevărate. David a spus:

„Cântaţi, cântaţi în cinstea Lui! vorbiţi despre toate minunile

Lui! Făliţi-vă cu

Numele Lui cel Sfânt! Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul! Căutaţi pe

Domnul şi sprijinul Lui, căutaţi necurmat Faţa Lui!”

Te încurajez să-L cauţi cu stăruinţă pe Dumnezeu şi să-L iubeşti din toată inima ta. Învaţă să cauţi faţa lui Dumnezeu fără să-ţi pese de a ta. Să ştii să îngenunchezi. Nu te îngrijora că nu arăţi bine în închinare. Dacă inima ta e plină de o laudă radicală, atunci fii plin de adevăr în exprimarea iubirii tale pentru El: eliberează închinarea ta extravagantă.

„Sufletul meu suspină şi tânjeşte de dor după curţile Domnului, inima şi carnea mea strigă către Dumnezeul cel viu!” (Psalmul 84: 2) Aşa bate inima ta pentru El? Fii radical în\căutarea lui Cristos. Ofranda închinării tale îi va binecuvânta inima, când te va vedea tânjind ca să-L cunoşti mai mult. Fii plin până la refuz, de zel pentru ţ) umnezeu şi continuă să-ţi clădeşti relaţia cu El prin Cuvântul Său. Închină-te înaintea Lui cu o inimă care doreşte să fie împreună cu El. Dacă aduci înaintea Lui o inimă flămândă să-L cunoască mai mult şi exprimi prin muzică şi cântec dorinţa ta de a-L iubi, posibilităţile sunt nelimitate.

Ce pot eu să aduc la alta\?

Un lucru care ne poate opri să fim închinători adevăraţi este sentimentul că nu avem nimic să-l oferim lui Dumnezeu. Biblia spune: „adu o jertfă; adu o jertfă; adu o jertfă”, dar sentimentul că venim cu mâna goală înaintea Domnului ne poate împiedica din a ne arunca cu îndrăzneală în închinare. Când Iisus a venit în lume, ne-a arătat că Dumnezeu vrea să-l dăm doar ceea ce avem. El a spus că jertfele, arderile de tot şi jertfele pentru păcat nu sunt pe placul lui Dumnezeu. Apoi El a spus: „Iată-Mă (în sulul cărţii este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!”. (Evrei 10: 5 – 7)

Singurul lucru pe care îl vrea Dumnezeu de la tine este inima ta. El spune: „Eu nu am nevoie de talentul tău. Nu am nevoie de darul tău. Nu vreau toate acele lucruri pe care le poţi face. Eu te vreau doar pe *tine.* Vreau inima ta”. David era prâslea între ceilalţi, cel pe care nimeni nu-l voia, dar lui

Dumnezeu i-a plăcut inima lui. El a spus: „Am găsit pe David, fiul

lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele”. (Faptele Apostolilor 13: 22)

Dumnezeu a văzut inima lui David şi dorinţa lui de a asculta; El a răspuns jertfei aduse de acesta într-un mod magnific – l-a pus rege peste poporul pe care l-a ales.

Într-o dimineaţă, pe când stăteam întinsă în pat, Chloe mi-a spus:

„Mami, ridică-te, ridică-te; vreau să-ţi pregătesc micul dejun”. Chloe avea cinci ani pe atunci, aşa că mi-am dat seama că mâncarea va fi unică! Ştia că îmi place pâinea prăjită, dar ea nu avea voie să folosească prăjitorul de pâine şi noi păstrăm pâinea în congelator. Astfel că pâinea ei „prăjită” a fost tare ca piatra.

Mie îmi place să beau ceai de plante, dar ea nu avea voie să folosească ceainicul, aşa că a pus un pliculeţ de ceai într-o cană cu apă rece. Şi, nu ştiu de unde, dar a adăugat o banană zdrobită la micul meu dejun.

Era atât de mândră de ea când mi-a aşezat tava în braţe! Am rămas fără cuvinte.

„Îţi place, mami?”

„Da, îmi place”. Am aşteptat să plece din cameră, dar ea nu a plecat. „Îţi mulţumesc, Chloe, este foarte drăguţ”. S-a aşezat pe pat, m-a privit cu cea mai drăgălaşă expresie şi a aşteptat. Dintr-odată, mi-am dat seama că *trebuia să mănânc micul dejun.*

„Mm! Chloe, este foarte bun!” Privirea ei a fost nepreţuită. Ea nu mi-a adus micul dejun pentru a-mi câştiga favorul. Era prea mică pentru a şti că putea primi nişte bani pentru fapta ei. Tot ceea ce a vrut să facă a fost să mă binecuvânteze. Mi-a dat tot ce a avut ea mai bun, cu o inimă curată.

Tu nu ai mâinile goale, nu vii la masă fără să aduci nimic. Dumnezeu nu vrea ceea ce vei deveni sau ceea ai vrea tu să fii. El vrea tot ceea ce eşti tu astăzi. I te poţi oferi Lui în închinare; poţi lăsa acea explozie de credinţă să te determine să-L lauzi pe El şi să-l oferi atenţia ta pentru a-L binecuvânta. Crezi că dacă îi vei dărui inima îl vei binecuvânta pe Dumnezeu? Chloe m-a binecuvântat pe mine. Încă mai vorbesc despre asta! Şi tu îl vei binecuvânta pe

Dumnezeu, deoarece El se uită dincolo de toate lucrurile din viaţă şi priveşte direct în inima ta.

Când îl înalţ pe Domnul, „eul” din viaţa mea se micşorează, iar

Dumnezeu creşte. Ştiu că am nevoie de mai mult din Dumnezeu şi de mai puţin din mine. Am nevoie de mai mult din înţelepciunea Lui şi de mai puţin din ideile mele măreţe. Am nevoie de mai mult din prezenţa Sa şi de mai puţin din talentul meu. Nu de asta avem noi toţi nevoie?

Atunci când ne închinăm lui Dumnezeu, El este înălţat şi problemele noastre scad în prezenţa Sa. „Întoarce-ţi privirea spre Iisus, priveşte la faţa Sa minunată, iar lucrurile de pe pământ se vor micşora tot mai mult în lumina harului şi a slavei Sale”. Vă amintiţi acest cântec? Acesta este adevărul. Când

El este înălţat, tot ce are legătură cu noi – lucrurile bune, cele rele şi urâte – se micşorează, dacă ne concentrăm asupra Lui.

EŞTI TU
FELINAR PENTRU PICIOARELE MELE.
LUMINĂ PE CĂRAREA MEA
EŞTI TU IISUS, EŞTI TU.
ACEASTĂ COMOARĂ PE CARE O ŢIN.
MAI FRUMOASĂ DECÂT AURUL CEL MAI FIN
EŞTI TU, IISUS, EŞTI TU.
CU TOATĂ INIMA MEA.
CU TOT SUFLETUL MEU
TRĂIESC SĂ MĂ ÎNCHIN DOAR ŢIE
ŞI SĂ TE LAUD NEÎNCETAT;
ŞI SĂ TE LAUD NEÎNCETAT.
DOAMNE, ÎN FIECARE ZI
TEVREAU MAI MULT
PE ARIPI CEREŞTI VOI ZBURA CU TINE
TU *lt*\ FRÂNGEREA MEA
MĂOHEMI LA TINE
ACOLO STAI ŞI *fajn* MÂNĂ VINDECAREA.
—!
1999 DARLENE ZSCHECH HILLSONG PUBLISHING

Capitoluf doi

LAUDA EXPLOZIVĂ

„*» – *

LAUDA EXPLOZIVĂ

Când Iosafat a auzit că o armată imensă, formată din trei naţiuni, vine asupra lui, a făcut ceea ce ar fi făcut oricare închinător extravagant. A chemat tot poporul lui Iuda să se unească în laudă şi închinare înaintea lui Dumnezeu, spunând:

Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, nu eşti Tu Dumnezeu în ceruri şi nu stăpâneşti Tu peste toate împărăţiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână tăria şi puterea, aşa că nimeni nu Ţi se poate împotrivi? Oare n-ai izgonit Tu.

Dumnezeul nostru, pe locuitorii ţării acesteia dinaintea poporului Tău, Israel, şi n-ai dat-o Tu pentru totdeauna de moştenire seminţei lui Avraam care Te iubea? Ei au locuit-o ş\ţi-au zidit în ea un locaş Sfânt pentru Numele Tău, zicând: „Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciuma sau foametea, ne vom înfăţişa înaintea casei acesteia şi înaintea Ta, căci Numele

Tău este în casa aceasta; \pm striga către Tine din mijlocul strâmtorării noastre, şi Tu\le vei asculta şi ne vei mântui!”

h Cronici 20: 2 – 9)

Înainte de a-şi pune aurmata în poziţie defensivă, Iosafat „a numit nişte cântăreţi care, îmbrăcaţi cu podoabe sfinte şi mergând înaintea oştirii, lăudau pe Domnul şi ziceau: «Lăudaţi pe Domnul, căci îndurarea Lui ţine în veac!»”.

(v.21) Când Iosafat şi armata lui au mărşăluit să-şi întâmpine duşmanii, au mers cântând şi lăudându-L pe Dumnezeu, mulţumindu-l pentru dragostea Sa veşnică. Pe când poporul lui Iuda îi cânta laude Domnului, armatele inamice sau măcelărit unele pe altele, până ce şi ultimul soldat a murit. Domnul a pus capcane în tabăra inamică, iar bătălia a fost câştigată.

„Iosafat şi poporul său s-au dus să ia prăzile; au găsit printre trupuri multe bogăţii şi lucruri scumpe, şi au luat atât de multe că n-au putut să le ducă pe toate.

Trei zile au prădat, căci era multă pradă”. (v.25)

„Groaza Domnului a apucat toate împărăţiile celorlalte ţări, când au auzit că Domnul luptase împotriva vrăjmaşilor lui Israel”. (v.29) A fost o mare bucurie, mare binecuvântare şi o mărturie imensă despre puterea

Domnului printre popoare!

Când noi, poporul Domnului, venim în prezenţa Sa cu laude şi mulţumiri, duşmanilor noştri le este declarată stare de război, iar bătăliile noastre sunt

CÂND NOI.

POPORUL

domnului.

VENIM

ÎN PREZENŢA SA

CU LAUDE

ŞI MULŢUMIRI.

DUŞMANILOR

NOŞTRI

LE ESTE

DECLARATĂ

STARE

DE RĂZBOI!

câştigate prin puterea supranaturală a lui Dumnezeu. În faţa persecuţiei şi a provocărilor, poporul Domnului trebuie să se unească şi să-L laude pe El.

Duşmanul nu are nicio şansă de câştig în faţa unui popor mistuit de dorinţa de a-L lăuda pe Dumnezeu. Nu poate exista nicio victorie în faţa celor ce se bucură de slava măreaţă a lui Dumnezeu.

Obişnuiam să glumesc cu echipa de închinare că motivul pentru care au fost învinşi duşmanii lui Iosafat a fost faptul că muzicienii şi cântăreţii cântau atât de prost – încât a fost ca o tortură! Duşmanii lor au cedat rapid spunând: „Bine, bine, aţi câştigat, ne dăm bătuţi, doar opriţi-vă din cântat!”

Dar, chiar dacă oamenii *ar fi fost* afoni şi nu ar fi putut ţine o notă muzicală.

Domnul le-ar fi primit laudele cu bucurie. Nu armonia a învins

duşmanul: ci prezenţa puterii imense a lui Dumnezeu, care s-a luptat pentru ei şi a câştigat bătălia.

Lauda nu este un cântec la care poţi să baţi din palme. Lauda nu este reprezentată de cântecele rapide cântate înaintea celor mai lente, de închinare.

Lauda este o declaraţie, un strigăt de biruinţă, proclamarea credinţei de a sta ferm în locul pe care ţi l-a dat Dumnezeu. Lauda este o proclamare a faptului că intenţia inamicului de a te ataca nu te va mişca din loc. Lauda declară că tu nu vei fi mişcat din loc de încercarea duşmanului de a te smulge de acolo.

Dacă ai nevoie ca duşmanul să fugă din viaţa ta, trebuie să-ţi croieşti o cale, formată din laude, spre victorie! Dacă îl lauzi pe Dumnezeu împreună cu alţi credincioşi, vei elibera o credinţă explozivă care-l va înfricoşa pe inamic.

Acest timp de laudă intensă, când ne rupem de propriile îngrijorări şi ne bucurăm cu adevărat în Domnul nostru, este o perioadă de confruntare; dacă vrei să intri, nu poţi rămâne în zona ta de confort. Lauda este un strigăt puternic de război, ce declară că vei rămâne în picioare şi că L vei lăuda pe Dumnezeu în orice vreme, în toate circumstanţele. Lauda te duce în prezenţa lui Dumnezeu, acolo unde inamicul nu are altă şansă decât să fugă. Eu numesc lauda o explozie a credinţei, care îţi îngăduie să alergi direct în braţele pline de iubire ale lui Iisus. Lauda trece dincolo de ceea ce simţi, de săptămâna pe care ai avut-o, de ziua pe care ai avut-o, de cât de mult sau puţin ai. Îţi îngăduie să mergi direct la realitatea magnifică a lui

Cristos, gloriosul nostru Domn şi împărat al împăraţilor.

Cu câţiva ani *ve* urmă, în timpul unei călătorii în

Africa de Sud, am vizitat un orfelinat şi un spital de

SIDA, care era plin de copii abandonaţi şi extrem de bolnavi. Mi s-a frânt inima să văd atâţia copii frumoşi, toţi creaţi cu un destin şi un scop, atât de bolnavi. Mulţi fuseseră lăsaţi prin şanţuri să se descurce singuri. Aceste adăposturi erau sprijinite de o biserică locală şi cei ce lucrau acolo erau credincioşi, plini de Duhul Sfânt, care au călăuzit fiecare copil spre o relaţie

DACĂ

ÎL LAUZI
PE DUMNEZEU
ÎMPREUNĂ
CU ALŢI
CREDINCIOŞI.
VEI ELIBERA
O CREDINŢĂ
EXPLOZIVĂ
CARE-L
VA ÎNFRICOŞA
PE INAMIC!

Divină cu Iisus. Într-o secţie în care se aflau doar pacienţii cronici, o fetiţă încântătoare mi-a înmânat următoarea scrisoare:

„Ceea ce faci tu, doamnă Darlene, este ceea ce vrea Tatăl tău să faci, aşa că fă tot ceea ce faci cât poţi tu de bine; şi fie ca Dumnezeu să te binecuvânteze din ce în ce mai mult... şi noi îi mulţumim pentru tot şi 11 cunoaştem.

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă Darlene".

Cincisprezece dintre copiii mai mari au venit în micul salon şi mi-au cântat cântecul „Toate lucrurile sunt posibile". Eu eram o epavă, dar ei radiau de fericire şi erau cu adevărat bucuroşi. Ei au pus realitatea lui Cristos înaintea trupurilor lor măcinate de SIDA. Au cântat cu atâta credinţă!

Trei luni mai târziu, toţi copiii pe care i-am cunoscut în ziua aceea au plecat să se întâlnească cu

Iisus. Vieţile lor şi laudele pe care le-au avut pentru Dumnezeu ne-au oferit o nouă perspectivă asupra propriilor vieţi.

Suntem abătuţi din drum cu uşurinţă de lucruri care nu contează.

Amintirea acelor copii mă îndeamnă să\L slujesc pe Dumnezeu cu bucurie, lăudându-L pe Cristos, deoarece noi trăim *în El,* ne mişcăm *în El* şi tot *în El* se află şi fiinţa noastră!

DUMNEZEU LOCUIEŞTE ÎN MIJLOCUL
LAUDELOR NOASTRE

Biblia spune că Dumnezeu locuieşte în mijlocul laudelor

poporului

Său (Psalmul 22: 3). Este uimitor să te gândeşti că Dumnezeu, în toată plinătatea Sa, locuieşte în laudele *noastre* pentru El. Când cineva întreabă:

„Unde este Dumnezeu în această situaţie?”, noi ştim că El se află în laudele noastre. El ocupă laudele noastre şi, împreună cu prezenţa Sa, El aduce dragostea Sa, vindecarea Sa, iertarea Sa, harul şi mila Sa. Tot ce este nevoie pentru a întoarce o situaţie înspre bine este prezent în lauda noastră pentru

Dumnezeu.

Dumnezeu locuieşte în laudele tale – nu doar în ale mele – nu doar duminica la biserică, ci în casa ta, în timp ce te afli la lucru, atunci când speli hainele sau pregăteşti mâncarea pentru prieteni sau familie. Dumnezeu, în toată plinătatea Sa, locuieşte în laudele tale. Dacă ai putea percepe acest adevăr, ai înţelege că, de fiecare dată când II lauzi, de fiecare dată când I te închini Lui.

El este prezent, gata să răspundă nevoilor tale. Când îl lauzi şi I te închini, identifică nevoile tale şi vezi cum va răspunde Iisus nevoilor tale. El este tot ceea ce ai nevoie.

Odată, am vizitat o biserică, ai cărei membri nu cântau cântecul

„Iisuse, eşti tot ceea ce am nevoie”. Ei spuneau că nu sunt de acord cu acel cântec. Ei se gândeau la aspectul practic: aveau nevoie de mâncare, de aer pentru a respira etc. Dar, de fapt, fără Iisus nu mai avem nevoie de nimic altceva, deoarece fără Iisus viaţa nu merită trăită. Eu am nevoie de Iisus. Tu ai nevoie de Iisus. El este *tot* ce avem nevoie.

Lauda noastră este irezistibilă pentru Dumnezeu. Imediat ce ne aude chemându-l Numele, El este gata să ne răspundă. Aşa este Dumnezeul Căruia îi slujim. De fiecare dată când echipa de laudă şi închinare, muzicienii, cântăreţii, dansatorii şi actorii noştri încep să-L laude pe Dumnezeu, prezenţa

Să vină ca un potop. Chiar dacă trăim în prezenţa Sa, dragostea să se revarsă din abundenţă peste noi, într-un mod miraculos, atunci când îl lăudăm!

TOATE LUCRURILE SUNT POSIBILE

DUMNEZEU ATOTPUTERNIC, SALVATORUL MEU
LOCUL MEU TAINIC, ADĂPOSTUL MEU.
NU ESTE NICIUN ALT NUME CA AL LUI IISUS.
NICIO ALTĂ PUTERE SĂ-ŢI STEA ÎMPOTRIVĂ.
PICIOARELE MELE SUNT SĂDITE PE ACEASTĂ STÂNCĂ
ŞI NU VOI FI CLĂTINAT.
SPERANŢA MEA VINE DOAR DE LA TINE.
domnul MEU, SALVAREA MEA.
LAUDA TA ESTE TOTDEAUNA PE BUZELE MELE.
CUVÂNTUL TĂU TRĂIEŞTE ÎN INIMA MEA
ŞI TE VOI LĂUDA CU UN CÂNTEC NOU.
SUFLETUL MEU TE VA BINECUVÂNTA, DOAMNE.
ÎMI UMPLI VIAŢA CU O BUCURIE IMENSĂ.
DA, ÎMI GĂSESC PLĂCEREA ÎN TINE
ŞI TE VOI LĂUDA CU UN CÂNTEC NOU.
SUFLETUL MEU TE VA BINECUVÂNTA, DOAMNE.
CÂND SUNT SLAB, MĂ FACI PUTERNIC.
CÂND SUNT SĂRAC, ŞTIU CĂ-S BOGAT.
CĂCI PRIN PUTEREA NUMELUI TĂU
TOATE LUCRURILE SUNT POSIBILE.
1997 DARLENE ZSCHECH, HILLSONG PUBLISHING

PUTEREA LAUDEI

Lauda şi închinarea trec dincolo de toate graniţele talentului şi ale abilităţilor. Lauda *invadează iadul şi emoţionează cerul!* Când îl lăudăm pe

Dumnezeu trebuie să vedem dincolo de note, forme sau tehnici. Lauda şi închinarea reprezintă o expresie puternică a dragostei ce transcende posibilităţile muzicii. Ne-a fost dată ca armă în vreme de război sau ca o pătură caldă într-o noapte rece. Lauda este o modalitate supranaturală de a exprima mulţumirile noastre Dumnezeului nostru, veşnic plin de dragoste.

Nu avem voie să subestimăm darul şi puterea laudei şi a închinării. Dacă aducem înaintea Lui, în ascultare, prin laudă, puţinul pe care îl avem de oferit, El este *întotdeauna* credincios să ne răspundă cu măreţia Sa.

Dacă reuşim să înţelegem această armă a laudei, pe care ne-a dat-o Dumnezeu pentru a înainta în împărăţie, trebuie să fim pregătiţi pentru minunile fără număr, pentru momentele supranaturale din viaţa noastră.

Psalmul 8: 2 spune: „Din gura copiilor şi a celor ce sug la ţâţă, Ţi-ai scos o întăritură de apărare împotriva potrivnicilor Tăi, ca să astupi gura vrăjmaşului şi omului cu dor de răzbunare”. Acest verset ne spune că până şi copiii au fost ordinaţi de Cel Preaînalt să reducă Duşmanul la tăcere, prin intermediul laudei. Redu la tăcere duşmanul şi mustră-l pe cel ce vrea răzbunare, prin lauda ta! Când lauzi, cânţi, dansezi sau te bucuri în faţa duşmanilor, tu te foloseşti de armamentul spiritual împotriva diavolului. Pavel descrie acest aspect în 2 Corinteni 10: 4 când spune: \ „Căci armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământeşti, ci sunt puternice, întărite de

Dumnezeu ca să surpe întăriturile”!

În luna mai a anului 2000, ne pregăteam pentru *m* turneu Hillsong de trei săptămâni în Statele Unite. Aceste turnee sunt interişe atât din punct de vedere fizic, cât şi spiritual, dar minunile pe care le experirhentăm în timpul lor sunt incredibile. Eram însărcinată de 12 săptămâni, un Copil pe care l-am aşteptat de foarte multă vreme. Cu trei zile înainte de plecare, am trecut pe la ginecolog, împreună cu Mark, soţul meu, şi am aflat că copilul murise.

Am rămas devastată şi cu inima frântă, agonia acelui moment este de nedescris. A fost o pierdere cruntă, groaznică. Deoarece plecasem la medic cu două maşini, a trebuit să mă întorc singură în maşină, Mark venind în urma mea. M-am urcat în maşină şi nu am ştiut ce să gândesc sau ce să fac. Simţeam că povara tristeţii mele devenea mult prea greu de suportat.

Atunci L-am auzit pe Duhul Sfânt şoptind: *„Cântă!”*

LAUDA
NOASTRĂ
ESTE
IREZISTIBILĂ
PENTRU
DUMNEZEU!

În acel moment era ultimul lucru din lume pe care să vreau să-l fac. Să cânt? Nu mă puteam gândi la niciun al lucru pe care să fi dorit să-l fac mai puţin. Dar, din nou, L-am auzit pe Duhul Sfânt spunând: *„Cântă!”.* Astfel că, după mulţi ani în care am învăţat că e mai bine să ascult, am început să cânt.

Mintea mea nu cânta, nu sunt sigură nici dacă inima mea cânta, dar sufletul meu cânta. Aproape involuntar. Am cântat două cântece. Primul cântec pe care l-am auzit ieşind de pe buzele mele a fost imnul: „Atunci îţi cânt, măreţ

Stăpânitor, ce mare eşti…”, ceea ce m-a surprins, deoarece acesta a fost cântecul pe care l-am cântat la înmormântarea tatălui meu.

CE MARE EȘTI
O, DOAMNE MARE, CÂND PRIVESC EU LUMEA
CE AI CREAT-O PRIN AL TĂU CUVÂNT
ȘI FIINȚELE CE-MPODOBESC NATURA
CUM LE-NTREȚII CU BRAȚUL TĂU CEL SFÂNT
ATUNCI ÎȚI CÂNT, MĂREȚ STĂPÂNITOR.
CE MARE EȘTI, CE MARE EȘTI.
ATUNCI ÎȚI CÂNT, MĂREȚ STĂPÂNITOR.
CE MARE EȘTI, CE MARE EȘTI!
1953 STUART K. HINE
KINGSWAY THANKYOU MUZIC

Versurile vorbesc despre Cuvântul lui Dumnezeu care trebuie pus mai presus de orice vine asupra noastră şi despre cum putem fi triumfători în El. Al doilea cântec a fost unul pe care l-am scris cu ani în urmă, numit „Te voi binecuvânta, Domnul meu”. Refrenul spune: „Sufletul meu strigă către Tine, o

Doamne, Te voi binecuvânta, Domnul meu”.

Pe când am ajuns acasă, ceva s-a întâmplat cu siguranţă în plan spiritual. Am vorbit de multe ori despre puterea închinării în momentele de

Încercare. Am făcut-o şi eu de câteva ori, într-o oarecare măsură, dar nu am experimentat niciodată puterea lui Dumnezeu, împlinind cu atâta suveranitate promisiunea: „tămăduieşte pe cei cu

inima zdrobită şi le leagă rănile”. (Psalmul

147: 3) Dulcea prezenţă a Mântuitorului nostru m-a aşezat pe calea spre vindecare personală şi victorie.

Cu toate acestea, tot a trebuit să trec prin consecinţele fizice implicate de pierderea unui copil:

operaţia, să le spun feţelor noastre, să spun familiei bisericii noastre, celor care au fost atât de încântaţi pentru noi, şi ore întregi de plâns. Împreună cu Marc am decis să ne continuăm planurile şi să mergem în turneul de închinare planificat. A fost probabil unul dintre cele mai dificile lucruri din viaţa mea. Dar, mereu, seară de seară, mă regăseam saturată de prezenţa Sa, conducând închinarea de pe o poziţie de credinţă. Am ales să conduc închinarea şi să nu cedez duşmanului mai mult teren decât câştigase deja. Am continuat în fiecare zi în decizia mea de a-mi ridica ochii spre El şi de a-L

lăuda cu tot ceea ce aveam. Mi-am găsit vindecarea în braţele lui Dumnezeu şi, deşi durerea îşi urma cursul său firesc, eu am descoperit adevărul cântării:

„Cântă, tu, femeie stearpă…”. Voi preţui mereu şi îi voi mulţumi lui

Dumnezeu întotdeauna pentru copilul pe care l-am purtat numai douăsprezece săptămâni.

Indiferent ce stă în faţa ta, răspunsul îl găseşti în braţele lui

Dumnezeu. Psalmul 138: 2 spune: „Mă închin în Templul Tău cel Sfânt şi laud

Numele Tău pentru bunătatea şi credincioşia Ta, căci Ţi s-a mărit faima prin împlinirea făgăduinţelor Tale”. Acest text este plin de putere. El este înălţat deasupra oricărui lucru ce ar putea veni peste tine – deasupra oricărei dezamăgiri, oricărei frângeri, deasupra Vicărui lucru ce încearcă să se înalţe peste Numele lui Iisus. El ne-a promis Numele Său şi Cuvântul Său. Psalmul

138: 3 spune: „În ziua când Te-am chemat, m-a>ascultat, m-ai îmbărbătat şi mi-ai întărit sufletul”. *A avea sufletul întărit* înseamnă aficurajos. Dumnezeu face din poporul Său o companie de bărbaţi şi femei plini de curaj.

INTRĂ PE PORŢILE LUI CU

MULŢUMIRI

Intraţi cu laude pe porţile Lui, intraţi cu cântări în curţile Lui! Lăudaţi-L şi binecuvântaţi-l Numele. (Psalmul 100: 4)

A-l lăuda pe Dumnezeu fără să te implici mental, fără a intra pe porţile

Lui cu cele mai mari mulţumiri, este ca şi cum ai ţine în mână o grenadă fără a

INDIFERENT

CESTA

ÎN FAŢA TA.

RĂSPUNSUL

ÎL GĂSEŞTI

ÎN BRAŢELE

LUI

DUMNEZEU!

I scoate cuiul sau a deţine o pictură semnată de Leonardo da Vinci, dar a o ţine ascunsă într-un depozit pentru siguranţă. Chiar am auzit cum cântecele de laudă sunt numite „apetitive" sau „cocteiluri" ale serviciului de închinare! A

reduce aceste „strigăte de victorie ce zguduie pământul" la asemenea afirmaţii trebuie să întristeze inima lui Dumnezeu, El care aşteaptă cu răbdare să umblăm în puterea promisiunilor Sale. „Cine aduce mulţumiri, ca jertfă, acela

Mă proslăveşte, şi celui ce veghează asupra căii lui, aceluia îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu". (Psalmul 50: 23)

Echipa noastră de închinare de la Hillsong a ajuns să înţeleagă un adevăr puternic, acela că există o putere imensă în jertfa de mulţumire adusă lui

Dumnezeu. Filipeni 4: 6 spune: „Nu vă îngrijoraţi de nimic, ci, în orice lucru, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri". Ca închinători, noi suntem un popor care cunoaşte puterea mulţumirii şi care întâmpină pacea Sa. Biblia spune că noi putem intra cu mulţumiri pe porţile Lui, în curţile Lui, la tronul Său. Mulţumirile pavează drumul nostru până la măreţul tron din încăperea împăratului împăraţilor. Când intri în laudă cu

mulţumiri adevărate, pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, îţi însoţeşte inima mulţumitoare.

Lauda şi închinarea înseamnă rugăciune; sunt mijlocitoare şi sunt puternice. După ce prezentăm cererile noastre lui Dumnezeu, cu mulţumiri.

Cuvântul spune că: „pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile şi gândurile în Hristos Iisus”. (Filipeni 4: 7) Lauda explozivă înseamnă să înţelegi puterea mulţumirii în închinare.

Există o femeie în corul nostru care are toate motivele să fie nemulţumită. Soţul ei a părăsit-o pe când era însărcinată cu al patrulea copil.

Dar ea cântă în cor dimineaţa, la amiază şi seara, lăudându-L pe Dumnezeu. Ea a găsit o cale de a împlini chemarea lui Dumnezeu în viaţa ei. Copiilor ei le merge foarte bine, casa ei este prosperă şi ea însăşi este o mărturie a măreţiei lui Dumnezeu. Are toate motivele să stea acasă, dar este mistuită de pasiune pentru Dumnezeul ei. Ar putea sta acasă să-şi plângă de milă, dar, în fiecare zi, ea decide să fie plină de o laudă explozivă.

Lăudaţi pe Domnul, căci este bun „căci în veac ţine îndurarea Lui!”

Să zică Israel: „Căci în veac ţine îndurarea Lui!”... în mijlocul strâmtorării am chemat pe Domnul: Domnul m-a ascultat şi m-a scos la loc larg. Domnul este de partea mea, nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă nişte oameni? Domnul este ajutorul meu şi mă bucur când îmi văd împlinită dorinţa faţă de vrăjmaşii mei. Mai bine este să cauţi un adăpost în Domnul, decât să te încrezi în om; mai bine să cauţi un adăpost în Domnul decât să te încrezi în cei mari. Toate neamurile mă înconjurau: în Numele Domnului, le tai în bucăţi. Mă înconjurau, m-au împresurat: dar în Numele Domnului, le tai în bucăţi. M-au înconjurat ca nişte albine: se sting ca un foc de spini; în Numele

Domnului, le tai în bucăţi. Tu mă împingeai ca să mă faci să cad, dar Domnul m-a ajutat. Domnul este tăria mea şi pricina laudelor mele; El m-a mântuit. Strigăte de biruinţă şi de mântuire se înalţă în corturile celor neprihăniţi: dreapta Domnului câştigă biruinţa! Dreapta Domnului

se înalță; dreapta Domnului câștigă biruința! Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările Domnului. Domnul m-a pedepsit, da, dar nu m-a dat pradă morții. Deschideți-mi porțile neprihănirii, ca să intru și să laud pe

Domnul. Iată poarta Domnului: pe ea intră cei neprihăniți. Te laud, pentru că m-ai ascultat, pentru că m-ai mântuit. Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. Domnul a făcut lucrul acesta: și este o minunăție înaintea ochilor noștri.

(Psalmul 118: 1 – 23)

Iisus a avut de înfruntat o încercare groaznică, dar El totuși a continuat să i se închine lui Dumnezeu cu o laudă explozivă. MI-L pot imagina pe Iisus cântând psalmul 118 după cina de Paște, anticipându-și crucificarea. Probabil că l-a cântat și cu câteva momente înainte de a lua asupra Sa păcatele omenirii, ca noi să putem fi liberi. Înțelege puterea laudei explozive atunci când te afli în fața unei încercări și fii tenace în lauda ta când treci prin dificultăți.

Îmi place să mă gândesc la viața lui David, deoarece el a fost un închinător extravagant, care a cunoscut puterea laudei explozive. David a fost extravagant în bine și extravagant în rău. Dar el a cunoscut puterea închinării în mijlocul încercării. David se afla într-o situație foarte grea când a scris următorul psalm: «…

Vrăjmașii mei zic cu răutate despre mine: „Când va muri? Când îi va pieri numele?" Dacă vine cineva să mă vadă, vorbește neadevăruri, strânge temeiuri ca să mă vorbească de rău; și când pleacă, mă vorbește de rău pe afară. Toți vrăjmașii mei șoptesc între ei împotriva mea, și cred că nenorocirea mea îmi va aducepieirea. „Este atins rău de tot, zic ei: iată-l culcat, rhare să se mai scoale!" Chiar și acela cu care trăiam în pace, în care-jmi puneam încrederea și care mânca din pâinea mea, ridică și el călcâiul împotriva mea. Dar Tu, Doamne, ai milă de mine și ridicămă, ca să le răsplătesc cutftjjse cuvine. Prin aceasta voi cunoaște că mă iubești, dacă nu mă va birui vrăjmașul meu. Tu m-ai sprijinit, din pricina neprihănirii mele, și m-ai așezat pe vecie înaintea Ta. Binecuvântat să fie

Domnul, Dumnezeul lui Israel, a înveșnicie în veșnicie!

Amin! Amin!

(Psalmul 41: 5 – 13)

David a comis adulter şi apoi a complotat moartea bărbatului în cauză.

Lui Dumnezeu nu i-a plăcut ce a făcut David. În 2 Samuel 12: 13 se spune că lui David i-a părut rău de ceea ce făcuse, iar Natan i-a spus: „Dumnezeu ţi-a luat păcatul. Nu vei muri". Prin iertarea lui Dumnezeu David a fost capabil să stea în picioare şi să spună: „Tu mă sprijini în întregime". David a înţeles puterea laudei şi închinării înaintea lui Dumnezeu atunci când lumea să se prăbuşea. A înţeles puterea iertării, aşa că a cântat despre dragostea lui pentru

Domnul care-l eliberează.

PUTEREA UNUI STRIGĂT

Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Veniţi să cântăm cu veselie

Domnului şi să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre". (Psalmul

95: 1) Există o mare putere într-un strigăt. Un strigăt cere atenţie. Un strigăt este profetic şi zideşte credinţa; un strigăt numeşte lucrurile care nu sunt ca şi cum ar fi. Un strigăt arată entuziasm, încredere şi determinare. Un strigăt eliberează energie, îndrăzneală şi pasiune. Un strigăt schimbă atmosfera.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune să strigăm. „Bateţi din palme, toate popoarele! înălţaţi lui Dumnezeu strigăte de bucurie!" (Psalmul 47: 1) „Strigaţi către Domnul cu strigăte de bucurie…" (Psalmul 98: 4) Isaia 26: 19 spune:

„Treziţi-vă şi săriţi de bucurie…" Nu spune să te trezeşti şi să strigi la partenerul tău. Nu spune să te trezeşti şi să strigi la copiii tăi. Spune să te trezeşti şi să strigi de bucurie! Când conduc închinarea nu strig pentru a-i emoţiona pe oameni sau pentru a-i „stimula artificial". Când strig, eu îi încurajez pe oameni să-şi pună credinţa în practică. Un strigăt de bucurie schimbă atmosfera de deasupra vieţilor noastre. Lauda nu este un strigăt nervos, este unul plin de credinţă! Eu sunt coşmarul oricărui profesor de canto, deoarece îmi obosesc vocea în mod continuu înainte de a începe să cânt. Mă entuziasmez la întâlnirea de rugăciune şi strig laudă Domnului!

Doresc să merg la fiecare serviciu divin plină de aşteptarea de a vedea vieţile oamenilor schimbate pentru a reflecta harul Său în ele.

Vreau ca cei ce sunt trişti să învețe să strige! Vreau ca cei timizi să strige de bucurie. Vreau să-i ajut pe oameni să-L vadă pe Tatăl, să-i ajut să „guste şi să vadă ce bun este

Domnul”. Aceasta este puterea unui strigăt. Vreau ca toţi să cunoască puterea unui strigăt către Domnul.

„Domnul, Dumnezeul lui, este cu el, El este împăratul lui, veselia lui”.

(Numeri 23: 21)

CUVÂNTUL
LUI
DUMNEZEU
NE
SPUNE
SĂ
STRIGĂM!
STRIG CĂTRE DOMNUL
NU-I NIMENI CA TINE
IISUS, IUBIT SALVATOR.
CU VIAŢA MEA TE PREAMĂRESC
ŞI VREAU SĂ-ŢI SPUN CĂ TE IUBESC
EŞTI PACE, TĂRIE.
TURN DE SCĂPARE ŞI ALIN
SUFLETUL MEU ŞI TRUPUL MEU
NUMAI ŢIE ŢI LE-NCHIN.
SĂ CÂNTE PĂMÂNTUL ÎNTREG DOMNULUI
PUTERE, MĂRIRE ŞI LAUDĂ DOAR LUI
CU MUNŢII ŞI MAREA NOI TOŢI NE PLECĂM
ÎNAINTEA NUMELUI SĂU
MARILE TALE LUCRĂRI VOI CÂNTA
ÎN DRAGOSTE DOAMNE PE VECI EU VOI STA
NU SE COMPARĂ NIMIC CU IUBIREA TA.
1993 DARLENE ZSCHECH.
HILLSONG PUBLISHING

Zidurile se prăbuşesc

Despre ziduri se vorbeşte peste tot în Vechiul Testament.

Zidurile izolau asasinii într-un loc sigur şi protejau cetăţenii. Unele ziduri erau atât de groase, încât comunităţi întregi erau construite deasupra lor. Oamenii locuiau sus pe ziduri pentru a putea vedea venind pe oricine, fie prieten, fie duşman.

Ziduri sentimentale, care au fost construite pentru a-i izola şi proteja, înconjoară mulţi credincioşi.

Adesea însă zidurile ce au fost ridicate pentru protecţie devin atât de strâmte, încât nu mai lasă omul interior să fie provocat, întins sau confruntat. Unele ziduri au fost ridicate cu intenţia declarată de a diviza şi a separa oamenii de ceilalţi credincioşi.

Zidurile sentimentale îi împiedică pe oameni să intre în bogăţiile închinării. În loc să ne protejeze, zidurile emoţionale adesea devin fortăreţe care, în cele din urmă, ne vor distruge. Ungerea divină dărâmă fortăreţele şi rupe jugul care ne leagă. Numele lui Iisus dărâmă zidurile. Pe măsură ce înălţăm Numele Său în laudă şi închinare şi ne lăsăm inimile să cânte Creatorului nostru, vom vedea zidurile ce ne limitează cum se prăbuşesc. Unele ziduri pot fi fragile şi foarte uşor de demolat, pe când altele poate că trebuie atacate cu un strigăt de laudă.

Unele dintre zidurile noastre pot fi atât de groase, încât s-ar putea să avem nevoie de dinamită pentru a le vedea zdrobite.

Unele ziduri emoţionale sunt construite în aşa fel încât durerea să fie resimţită la minim sau dragostea să fie primită cu cel mai mic risc posibil. De fapt, cele mai multe ziduri împiedică omul dinăuntru să primească dragoste.

Dar biserica este restaurată şi aceste ziduri se rup şi se rostogolesc prin laudă şi închinare. Suntem refăcuţi ca o biserică puternică, plină de neprihănire, pace şi bucurie în Duhul Sfânt! strigă de bucurie, deoarece zidurile se prăbuşesc!

Un strigăt de bucurie este un strigăt profetic pentru a dărâma obstacolele din viaţa ta. Strigătul de laudă ce vine din esenţa fiinţei tale şi care demonstrează credinţa în divinitatea şi suveranitatea Dumnezeului nostru va culege o recoltă de binecuvântări. Dumnezeu poate pătrunde prin orice zid din viaţa ta. A făcut asta pentru mine iar şi iar. Lăudându-L pe El mi-am văzut propriile ziduri, de nesiguranţă, de mândrie, de neîncredere şi de teamă, prăbuşindu-se.

Înăâfaţi lui Dumnezeu strigăte de bucurie, toţi locuitorii pământului. Cântaţi slavă Numelui Său, măriţi slava Lui prin laudele voastre. Ziceţi lui Dumnezeu:

ZIDURILE
EMOŢIONALE II
ÎMPIEDICĂ
PE OAMENI
SĂ INTRE
ÎN BOGĂŢIILE
ÎNCHINĂRII!

Cât de înfricoşate sunt lucrările Tale! Din pricina mărimii puterii Tale, vrăjmaşii Tăi Te linguşesc. Tot pământul se închină înaintea Ta, şi cântă în cinstea Ta, cântă Numele Tău". (Psalmul 66: 1 – 4)

Îmi plac scrierile lui T.D. Jakes şi ale soţiei sale, Serita. În cartea ei.

„The princess within" (Bethany House Publishers, 2001), Serita scrie despre

Iisus, Păzitorul ei secret.

„Când mi-am dat seama că Păzitorul Secret a iertat deja ceea ce eu nu puteam să uit şi că El a uitat deja ceea ce eu încă regretam, m-am simţit eliberată. Zidurile pe care le ridicasem pentru a-mi proteja sentimentele şi a-mi ascunde sentimentul de vinovăţie faţă de trecut au devenit tot mai puţin necesare. Tot timpul am crezut că îi împiedicam pe oameni să intre, dar, de fapt, îmi interziceam mie să ies. Un zid invizibil mă ţinea captivă".

Asta se întâmplă atunci când ridici ziduri în jurul tău. Crezi că te protejezi pentru a nu fi rănit, dar, de fapt nu-ţi dai voie să ieşi.

În ziua aceea vei zice: „Te laud, Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mânia Ta s-a potolit şi m-ai mângâiat!" „Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere, şi nu mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea şi pricina laudelor mele, şi El m-a mântuit". Veţi scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii şi veţi zice în ziua aceea:

„Lăudaţi pe Domnul, chemaţi Numele Lui, vestiţi lucrările Lui printre popoare, pomeniţi mărimea Numelui Lui! Cântaţi Domnului, căci

a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute în tot pământul! strigă de bucurie şi veselie, locuitoare a Sionului, căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel.

(Isaia 12: 1 – 6)

Îmi place că Dumnezeu ne spune în Cuvântul Său să strigăm şi să cântăm de bucurie. Încep fiecare serviciu divin strigând ceva de genul: „Bine aţi venit la biserică! Minunat! Dumnezeu este mare şi vrednic de laudă şi noi vom cânta laudele Sale! Nu vrem să vă concentraţi asupra lucrurilor din viaţa voastră, vrem să vă concentraţi asupra lui Iisus şi să-L lăsaţi pe El să fie răspunsul tuturor nevoilor voastre. Amin! Ridicaţi-vă în picioare! Bateţi din palme! Cântaţi-l laudele! Mare este Dumnezeu printre noi, este promisiunea cerului!"

LAUDA PERSEVERENTĂ

Fii perseverent în lauda şi închinarea ta, mai ales când treci prin încercări. Iosua a experimentat puterea laudei perseverente atunci când a sosit timpul să intre în ţara promisă. Dar, înainte ca poporul lui Dumnezeu să poată intra, zidul ce înconjura cetatea fortificată a Ierihonului trebuia să se prăbuşească. Iar acesta era un zid pe care trăiau oameni.

În Iosua 1: 2 – 5, Domnul i-a vorbit lui Iosua şi i-a spus:

Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu şi tot poporul acesta, şi intraţi în ţara pe care o dau copiilor lui Israel. Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui

Moise. Ţinutul vostru se va întinde de la pustie şi Liban până la răul cel mare, râul Eufrat, toată ţara Hetiţilor, şi până la marea cea mare, spre apusul soarelui. Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.

Iosua a fost instruit să distrugă zidul şi să ia în primire ţara promisă.

Domnul i-a spus lui Iosua (versetele 6 – 8):

Întăreşte-te şi îmbărbătează-te, căci tu vei da în stăpânire poporului acestuia ţara pe care am jurat părinţilor lor că le-o voi da. Întăreşte-te numai şi îmbărbătează-te, lucrând cu credinciosle după

toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta nici la stânga, ca să izbuteşti în tot ce vei face. Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi şi noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale şi atunci vei lucra cu înțelepciune.

Aş fi avut emoţii dacă Dumnezeu mi-ar fi cerut numai de două ori să fiu curajoasă. Dar aşa cum Domnul i-a spus lui Iosua să fie tare plin de îndrăzneală, tot aşa El îţi spune şi ţie să nu fii descurajat, deoarece Domnul

Dumnezeul tău va fi cu tine oriunde vei merge. Ţara promisă este de cealaltă parte a zidului tău sentimental. Care este zidul tău?

Dacă îţi vei ataca zidul, atunci trebuie să ai Cuvântul lui Dumnezeu ascuns şi bine înrădăcinat în inima ta. Iosua a avut Cuvântul Domnului ca armă şi nimic altceva. El a avut Cuvântul lui Dumnezeu şi un zid foarte mare!

În Iosua 2: 9 – 11, citim despre Rahav, prostituata ce locuia pe zidul

Ierihonului, cea care l-a ascuns pe Iosua când acesta spiona ţara. Ea i-a spus lui

Iosua:

Ştiu că Domnul v-a dat ţara aceasta, căci ne-a apucat groaza de voi şi toţi locuitorii ţării tremură înaintea voastră. Fiindcă am auzit cum, la ieşirea voastră din Egipt, Domnul a secat înaintea voastră apele mării Roşii şi am auzit ce aţi făcut celor doi împăraţi ai Amoriţilor dincolo de Iordan, lui Sihon şi Ogpe care i-aţi nimicit cu desăvârşire. De când am auzit lucrul acesta, ni s-a tăiat inima şi toţi ne-am pierdut nădejdea înaintea voastră; căci Domnul.

Dumnezeul vostru, este Dumnezeu sus în ceruri şi jos pe pământ.

Cu siguranţă, Iosua trebuie să fi fost plin de curaj când a auzit că inimile vrăjmaşilor săi se topesc de teamă. Când Iosua şi-a pregătit armata şi a ocupat poziţiile pentru a mărşălui în jurul cetăţii, aşa cum i-a spus Dumnezeu, tabăra inamică s-a înspăimântat. Nu datorită faptului că Iosua era genial, ci fiindcă ei auziseră despre puterea Dumnezeului său. Nu este minunat?

Când ieşi să ataci cu un curaj tenace zidurile din viaţa ta, îl vei

înspăimânta şi tu pe diavol. Când îi aduci o jertfă de închinare extravagantă lui

Dumnezeu, când scoţi un strigăt puternic şi victorios de laudă, diavolul se agită, deoarece el cunoaşte puterea Dumnezeului nostru de a dărâma fortăreţele care ne ţin legaţi. El ştie că noi vom fi liberi imediat ce „vom striga către

Domnul în laudă şi închinare".

După ce Iosua a pregătit tot ceea ce îi spusese Domnul să facă, el a înaintat înspre zid. Iosua 6: 6 – 7 spune că el trebuia să ia Chivotul Legământului

(prezenţa lui Dumnezeu), să pună şapte preoţi să poarte trâmbiţe din coarne de berbec în faţa Chivotului (aici liderul de închinare speră că muzicienii pot într-adevăr să cânte). Apoi, el a poruncit oamenilor: „Înaintaţi!"

Nu poţi rupe barierele din viaţa ta stând liniştit. Trebuie să înaintezi – să cucereşti teren – să te mişti! E nevoie de oameni curajoşi care să-L laude pe

Dumnezeu în faţa primejdiei. E nevoie de bărbaţi şi femei plini de îndrăzneală, care să renunţe la lucrurile care i-au legat. E nevoie de oameni curajoşi care să avanseze – să meargă înainte".

Iosua a făcut tot ce i-a spus Dumnezeu să facă. Şi prezenţa Domnului a fost cu el. Au mărşăluit în jurul cetăţii o dată şi s-au întors în tabără. Au făcut acest lucru timp de şase zile. Ei evaluau şi se rugau şi se pregăteau pentru topire! Apoi, în a şaptea zi, s-au trezit în zori şi au mărşăluit în jurul cetăţii în acelaşi mod, cu excepţia faptului că au înconjurat cetatea de şapte ori.

A şaptea oară, când preoţii au sunat din trâmbiţe, Iosua a poruncit poporului: „Strigaţi, căci

Domnul v-a dat cetatea în mână! Cetatea să fie dată

Domnului spre nimicire, ea şi tot ce se află în ea". Apoi.

(în versetul 20) când trâmbiţele au sunat, oamenii au scos un strigăt puternic şi zidurile s-au prăbuşit, aşa că fiecare om a intrat în cetate şi au cucerit-o, au luat în stăpânire Ţara promisă şi au dedicat-o Domnului!

La fel e şi cu tine. Prezenţa lui Dumnezeu merge împreună cu

tine pe măsură ce înaintezi în promisiunile pe care ţi le-a făcut El.

Este remarcabil faptul că atunci când II lauzi pe Dumnezeu simţi o mânie neprihănită faţă de zidul tău crescând în tine. Uneori nu este de ajuns doar să ţii pumnii strânşi şi să spui „te rog" pentru a ajunge în Ţara promisă.

Uneori este nevoie să te ţii de Dumnezeu şi să scoţi un strigăt de biruinţă. Un strigăt de laudă tenace şi explozivă este un pumn în faţa diavolului, este o

FIECARE POATE
FI ELIBERAT
ATUNCI CÂND
DUMNEZEU
LOCUIEŞTE ÎN
MIJLOCUL
LAUDELOR
POPORULUI SĂU.

Declaraţie de mulţumire adresată Dumnezeului nostru minunat, Cel care îşi respectă promisiunile faţă de noi.

Aşa că strigă în prezenţa Lui şi apoi stai şi aşteaptă să vezi cum se prăbuşesc zidurile. Dărâmă prin laudă marile ziduri din viaţa ta. În timpul laudei şi închinării, rugăciuniletămâia sfinţilor – sunt bogate şi desăvârşite.

Cineva s-ar putea să vină la serviciul divin din mijlocul întunericului şi al răului, dar, dacă e înconjurat de o laudă perseverentă şi explozivă, acea persoană va vedea frumuseţea şi harul, şi viaţa din abundenţă. Toţi sunt eliberaţi când Dumnezeu locuieşte în mijlocul laudelor poporului Său.

Tu îmi întinzi masa în faţa potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn şi paharul meu este plin de dă peste el. Da, fericirea şi îndurarea mă vor însoţi în toate zilele vieţii mele şi voi locui în Casa Domnului până la sfârşitul zilelor mele. (Psalmul 23: 5 – 6)

Şi a zis Iudeilor, care crezuseră în El: „Dacă rămâneţi în cuvântul Meu, sunteţi într-adevăr ucenicii Mei; veţi cunoaşte adevărul şi adevărul vă va face slobozi". (Ioan 8: 31 – 32)

Există prietenii şi posibile relaţii profunde, spirituale, care sunt

ţinute la distanţă de zidurile de nesiguranţă. Căsătorii minunate închise în spatele zidurilor de neiertare, mândrie şi neîncredere. Misiuni extraordinare închise în spatele unor ziduri de rebeliune şi lipsă de sfinţenie. Există vindecare în spatele unor ziduri de teamă. Înaintea noastră stau cele mai glorioase zile de laudă, dacă învăţăm să renunţăm să mai fim îngrijoraţi de ce cred oamenii despre noi şi să umblăm în victoria ce a fost rezervată celor ce-L laudă pe Dumnezeu.

Cu mulţi ani în urmă, când am venit pentru prima oară la Sydney împreună cu Mark, am întâlnit un cuplu extraordinar, ei au devenit primii noştri prieteni apropiaţi din biserica Hillsong. Datorită nesiguranţei mele, prietenia mea cu Liz a mers până la un anumit nivel, apoi am ridicat un zid imens şi am forţat-o sânasă din viaţa mea. Acel zid a fost ridicat de-a lungul anilor datorită unei gândiri grfeşjte şi nu l-am pus sub domnia lui Cristos multă vreme.

Voiam caacea prietenie să crească, dar nu puteam. Aşa că m-am retras într-o cochilie mică. Nu am mai vorbit cu Liz şi nu am mai sunat-o.

Voiam cu disperare să fuNhberă şi să mă bucur de prietenia ei, dar zidul nesiguranţei mele era imens! Era real şi nu l-am putut înlătura până când nu am ajuns în prezenţa Domnului, mi\am predat din nou viaţa Lui şi l-am cerut ajutorul.

M-am rugat: „Doamne, îndepărtează acest zid de nesiguranţă, ce nu vrea să fie rănit de o prietenie. Vreau cu disperare să ofer dragoste, dar acest zid mă împiedică să primesc dragoste”. Odată ce zidul a fost dărâmat, au trebuit să treacă câţiva ani pentru a recupera ceea ce am avut. Acum, ea este una dintre cele mai dragi persoane din viaţa mea, dar regret timpul pierdut.

Zidurile *sunt* o pierdere de vreme. Mă supăr, deoarece duşmanul vine să fure, să ucidă şi să jefuiască. Şi, totuşi, Cuvântul lui Dumnezeu vine să ne elibereze.

Prezenţa lui Dumnezeu în vieţile noastre aduce puterea de a trece dincolo, de a fi eliberaţi, puterea de a ne bucura de cine este El. Laudă lui Dumnezeu, Care ne dă inimi mari şi sentimente sănătoase pentru a primi promisiunile Sale şi pentru a iubi o generaţie în suferinţă, fără ziduri care să ne împiedice.

Capitocuftrei
DEDICAREA
ENERGICĂ
DEDICAREA ENERGICĂ

Învaţă-mă, Doamne, calea orânduirilor Tale, ca s-o ţin până în sfârşit! Dă-mi pricepere, ca să păzesc Legea Ta şi s-o fin din toată inima mea! Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci îmi place de ea.

(Psalmul 119: 33 – 35)

Ascultarea este un cuvânt din Biblie pe care mulţi creştini ar dori să-l ignore, dar Avraam s-a angajat să asculte de Dumnezeu. El a fost plin de o râvnă însufleţită de a face orice şi tot ce i-ar fi cerut Dumnezeu, chiar şi atunci când Dumnezeu i-a cerut să-şi aducă fiul ca jertfă. Promptitudinea lui Avraam a fost evidentă, deoarece, după ce a auzit glasul lui Dumnezeu, s-a trezit devreme în dimineaţa *următoare* pentru a-şi începe pelerinajul de ascultare.

Poate că Avraam a fost gata să asculte, fiindcă ştia că putea avea încredere în Dumnezeu. Isaac ştia că urmau să urce pe munte pentru a aduce o jertfă, aveau lemne pentru foc, dar nu aveau un animal pentru jertfa. L-a întrebat pe tatăl său despre acest lucru şi vedem încrederea lui Avraam în caracterul lui Dumnezeu când acesta l-a asigurat pe Isaac că Dumnezeu se va îngriji de animalul de jertfă.

Când au ajuns la locul pe care i l-a arătat Dumnezeu, Avraam a construit altarul şi l-a aşezat pe fiul său, Isaac, pe el, că să îl *ofere* ca jertfă, aşa cum i-a cerut Dumnezeu. Dar

Dumnezeu l-a oprit pe Avraam. „Nu te atinge de băiat”, a spus el. „Să nu pui mâna pe băiat şi să nu-i faci nimic rău; căci ştiu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruţat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine”. (Geneza

22: 12) Apoi, Avraam a văzut un berbec ale cărui coarne erau prinse într-un tufiş şi l-a jertfit Domnului.

Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe

Avraam şi a zis: „Pe Mine însumi jur” zice Domnul

„Pentru că ai făcut lucrul acesta şi n-ai cruţat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult şi-ţi voi înmulţi foarte mult sămânţa, şi anume: ca stelele cerului şi ca nisipul de pe ţărmul

mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!”

Deoarece Avraam a fost ascultător, Dumnezeu și-a deschis depozitul de binecuvântări peste slujitorul

SUPUNEREA ARE
LOC DOAR
ATUNCI CÂND
ASCULTAM.
CHIAR DACĂ NU
SUNTEM DE
ACORD CU CEEA
CE NI S-A CERUT
SĂ FACEM!

Său. Nu este minunat că Dumnezeu este dispus să binecuvânteze toate națiunile pământului datorită ascultării unui singur om?

Ascultarea înseamnă supunere (un alt cuvânt pe care toți îl iubim); supunerea înseamnă deprinderea de a ceda în fața autorității. Chiar și cuvântul

„A ceda” sună groaznic! A ceda înseamnă obligație. Trebuie să decidem să ascultăm, să ne obligăm, apoi să ne supunem. Este ușor să te supui cu entuziasm autorității când toate lucrurile merg bine, dar supunerea nu este supunere până când nu suntem de acord. Supunerea are loc doar atunci când ascultăm, *chiar dacă nu suntem de acord* cu ceea ce ni s-a cerut să facem.

Până nu ascultăm, chiar dacă nu suntem de acord, nu suntem supuși deloc! Am fost de acord, dar nu ne-am supus.

De ce le este atât de teamă oamenilor să asculte – să se dedice, să se supună și să cedeze în mod obișnuit în fața autorității? Cred că ascultarea cere un răspuns de încredere și o dedicare față de acel răspuns. Ascultarea cere să mergi până la capăt iar oamenii nu sunt prea buni în a termina ceea ce au început. În general, oamenii sunt buni în a începe, deoarece tuturor le place pregătirea și schimbarea rapidă. Dar cei mai mulți oameni protestează, dacă trebuie să aștepte

chiar şi cu treizeci de secunde mai mult la drive-in. Fiecare vrea rezultate imediate, puţini sunt cei pregătiţi să aştepte. Dar Dumnezeu este un constructor, nu un magician. El construieşte vieţi iar cele mai frumoase clădiri iau timp.

Călătoria vieţii va include întotdeauna şi câteva văi. Dar, dacă nu renunţi să te încrezi în Dumnezeu, te vei bucura de mari victorii de cealaltă parte a văii. Dumnezeu are planuri cu tine ce întrec orice imaginaţie sau dorinţă. Dumnezeu ne promite că toate lucrurile lucrează pentru binele nostru, dar noi nu suntem gata să rezistăm şi să-L ascultăm în timp ce aşteptăm rezultatele. Suntem gata să răspundem, dar adesea nu suntem gata să adăugăm dedicare acelui răspuns, astfel încât să ajungem să ne bucurăm de victoria finală.

Eşuăm dacă încercăm să ascultăm de

Dumnezeu prin propria noastră putere. Nu am fost chemaţi să trăim această viaţă supranaturală prin mijloace naturale. Am fost creaţi pentru o viaţă dumnezeiască prin puterea Duhului Sfânt. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oştirilor!”. (Zaharia 4: 6) Când 11 primim pe Iisus Cristos ca Domn şi Mântuitor, primim Duhul Sfânt care vine să locuiască în noi şi să ne dea puterea de a fi martorii slavei Sale. Mântuirea ne reînnoieşte pentru a trăi o viaţă plină de semnificaţie prin puterea Duhului Sfânt. De aceea, ar trebui să adaptăm rugăciunea lui Pavel din Efeseni 3: 16 – 19 şi să spunem:

DUMNEZEU
ARE
PLANURI
CU TINE
CE ÎNTREC
ORICE IMAGINAŢIE
SAU
DORINŢĂ.

Şi-L rog ca, potrivit cu bogăţia slavei Sale, să mă facă să mă întăresc în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, aşa încât Hristos să locuiască în inima mea prin credinţă; pentru ca, având rădăcina şi

temelia pusă în dragoste, să pot pricepe împreună cu toţi sfinţii, care este lărgimea, lungimea, adâncimea şi înălţimea; şi să cunosc dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoştinţă, ca să ajung plin de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în mine, poate să facă nespus mai mult decât cer sau gândesc eu, a Lui să fie slava în

Biserică şi în Hristos Iisus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.

Înainte de convertirea mea, am crezut că ascultarea înseamnă aderarea la anumite reguli şi legi. Ascultarea era un răspuns venit din obligaţie şi era o decizie pur cerebrală. Niciodată nu m-am gândit la ascultare ca la un răspuns venit din inimă: era bazată doar pe fapte, în Vechiul Testament, oamenii ascultau, deoarece neascultarea însemna moarte, aşa că ascultarea era o alternativă destul de bună! Dar în această viaţă nouă în Cristos, sub un legământ nou, ascultarea este o problemă legată de inimă. A asculta de Dumnezeu nu e o decizie bazată pe fapte, ci una bazată pe credinţă.

Putem să ascultăm de Dumnezeu, deoarece El o cere, indiferent de ceea ce putem noi vedea. Dar este mai bine să ascultăm, fiindcă noi ne încredem în Dumnezeu. Încrederea nu vede ascultarea prin ochii omului, ci vede instrucţiunile lui Dumnezeu prin ochii Duhului. Dacă avem încredere în caracterul lui Dumnezeu, aşa cum a făcut Avraam, putem avea încredere că ascultarea noastră nu ne va duce niciodată acolo unde nu vrem să fim.

Charles Swindoll a spus odată: „Cea mai bună dovadă a dragostei tale pentru Dumnezeu este ascultarea. Nimic mai mult, nimic mai puţin, nimicaltceva”. Este fantastic! Ascultarea nu este pentru cei slabi de inimă, ea este pentru luptători. Ascultarea este pentru cel ce poate sta în picioare în ciuda circumstanţelor şi să spună „Da!” Domnului şi „nu” sieşi. Aceasta este ascultarea. Ea cere putere şi rezistenţă.

Noi suntem armata Domnului şi nu putem merge prea departe, dacă nu avem o ascultare completă şi o dedicare completă. Ascultarea de Dumnezeu nu este o disciplină mentală; ea înseamnă o inimă predată lui

Dumnezeu. Ascultarea este o parte frumoasă a închinării. Îmi place să stau în mijlocul oamenilor care sunt preocupaţi de Dumnezeu, consumaţi de dorinţa de a-L onora pe El, lăudându-L şi închinându-I-se Lui prin cântec.

NU AM FOST
CHEMAŢI
SĂ TRĂIM
ACEASTĂ VIAŢĂ
SUPRANATURALĂ
PRIN MIJLOACE
NATURALE!

Există întotdeauna oameni care aleg să nu intre în acest act comun de închinare. În mijlocul prezenţei incredibile a lui Dumnezeu ei se opresc, deoarece le lipseşte ascultarea faţă de invitaţia Sa de a intra în prezenţa Lui. Îşi încrucişează braţele, se închid pe dinăuntru şi spun: „nu mă voi închina lui

Dumnezeu".

Eu îmi doresc cu disperare să fiu o persoană care ascultă de Domnul. Încerc să-mi ţin bătăile inimii în unison cu bătăile inimii Sale. Vreau să fiu sincronizat cu

El. Vreau să îi inspir pe alţii să asculte de El, ca să poată împlini toate lucrurile pentru care s-au născut. Dacă nu ascultăm, suntem neascultători. Nu există o cale de mijloc, Dumnezeu urăşte calea de mijloc. Lui nu îi plac cei ce sunt doar călduţi. Nu lăsa teama de ascultare să te domine şi să te lege. Frica te va face să stai locului când toţi ceilalţi vor merge mai departe.

Teama te va lăsa în mijlocul pustiului. Dedică-te ascultării de

Dumnezeu cu entuziasm şi ridică-te repede să faci lucrurile pe care te-a chemat să le faci.

TEME-TE DE DOMNUL

Frica de Domnul inspiră ascultare. Această teamă de Domnul este diferită de frica care leagă. Dumnezeu spune: „O! de ar rămâne ei cu aceeaşi inimă ca să se teamă de Mine şi să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiţi pe vecie, ei şi copiii lor!" (Deuteronom 5: 29) Pe vecie este o promisiune mare! Cu toate acestea, dacă nu ascultăm, dacă

începem să privim la vieţile noastre cu ochii umani, nu cu cei ai Duhului, noi punem obstacole în faţa acelei promisiuni a lui Dumnezeu. El vrea ca inimile noastre să se teamă de El.

El vrea ca noi să ascultăm întotdeauna de poruncile Lui, astfel încât să ne meargă bine nouă şi copiilor noştri – pe vecie.

Frica de Domnul este un sentiment adânc, reverenţios, de responsabilitate în faţa Lui. El este Mângâietorul nostru şi-l putem vorbi ca celui mai bun prieten. Dar El este şi Creatorul universului, Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul, Cel dintâi şi Cel de pe urmă. El este mântuirea noastră. El este vindecătorul nostru, Cel ce ne poartă de grijă. El este Mielul perfect al lui Dumnezeu pentru noi.

Domnul ascultă lauda şi închinarea noastră. El ascultă ceea ce spunem noi altora despre El. Maleahi 3: 16 spune:

Atunci şi cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul;

Domnul a luat aminte la lucrul acesta şi a ascultat; şi o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul şi cinstesc Numele

Lui. «Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oştirilor, îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său, care-i slujeşte. Şi veţi vedea din nou atunci – deosebirea dintre cel neprihănit şi cel rău, dintre cel ce slujeşte lui Dumnezeu şi cel ce nu-l slujeşte.»”.

Noi, creştinii, suntem copiii Dumnezeului Cel viu, având un acces incredibil la tronul Său. Deoarece El este un Tată iubitor, El cere ascultare. Dacă părinţii şi-ar lăsa copii singuri afară, fără a-i supraveghea deloc sau chiar să le spună: „Jucaţi-vă pe autostradă.

Faceţi tot ce vreţi…” cu toţii am fi de acord că aceştia nu ar fi nişte părinţi prea buni.

Dumnezeu ne iubeşte şi ne dă indicaţii care vor determina evenimentele să ia o întorsătură bună pentru noi şi pentru copiii noştri pe vecie. El pune limite în viaţa noastră pentru a ne proteja, fiindcă ne iubeşte atât de mult. El este dedicat să ne ajute să devenim tot ceea ce ne-a creat să fim. Dacă nu ne-ar cere ascultare, imaginaţi-vă în ce situaţie am fi!

Îl iubesc pe Duhul Sfânt, fiindcă ne ghidează cu credincioşie.

Putem alege să ascultăm, dar, dacă nu cedăm în faţa autorităţii lui Dumnezeu, vom ajunge să ne învârtim în cerc în jurul muntelui, în loc să mergem înainte spre o mare aventură. Fie ca toţi să ne temem de Domnul şi să-L venerăm. Fie ca toţi să primim binecuvântarea pe care o aduce ascultarea în vieţile noastre.

PUNE-ŢI ÎNCREDEREA ÎN DUMNEZEU

Încrede-te în Domnul din toată inima ta şi nu te bizui pe înţelepciunea ta!

(Proverbe 3: 5)

Am învăţat să am întotdeauna încredere în Dumnezeu şi să nu mă las influenţată de ceea ce văd. Să ascult de Cuvântul lui Dumnezeu, în loc de o opinie populară, şi să am încredere în timpul Său potrivit s-a dovedit a fi o lecţie care zideşte caracterul! Te provoc să iei drapelul pe care scrie „indiferent de preţ" şi să-l atârni deasupra vieţii tale, într-o ascultare perfectă. Predă-te înaintea inimii incredibile a lui Dumnezeu, deoarece căile Lui sunt mai înalte decât căile noastre. Uneori este greu de înţeles, dar acest lucru este o realitate de fiecare dată.

Pe când Maica Tereza era o copilă, ea i-a spus mamei sale că vrea să intre în lucrarea Domnului. Mama sa avea alte planuri pentru scumpa Tereza, dar ea a ascultat de Dumnezeu şi i-a spus fiicei sale: „pune-ţi mâna în mâna lui

Dumnezeu şi umblă tot drumul împreună cu El – tot drumul, până la capăt". Şi lumea a privit cum Maica Tereza a făcut exact acest lucru, cu slava lui

Dumnezeu ca un drapel peste viaţa ei. Pe drapelul ei scria „oricât te-ar costa".

EL PUNE LIMITE
ÎN
VIAŢA NOASTRĂ
PENTRU
A NE PROTEJA.
FIINDCĂ
NE IUBEŞTE
ATÂT DE MULT.

La începutul celui de-al doilea mileniu, Sfântul Francisc de Assisi a scris următoarea rugăciune:

ORICÂT AR COSTA
DOAMNE, FĂ-MĂ UN INSTRUMENT
AL PĂCII TALE.
ACOLO UNDE E URĂ SĂ SEMĂN DRAGOSTE.
ACOLO UNDE E RANĂ SĂ SEMĂN VINDECARE.
UNDE E DISCORDIE, SĂ SEMĂN UNITATE.
UNDE E ÎNDOIALĂ, SĂ SEMĂN CREDINŢĂ.
UNDE E GREŞEALĂ, SĂ SEMĂN ADEVĂR.
UNDE E DISPERARE, SĂ SEMĂN SPERANŢĂ.
ŞI UNDE E TRISTEŢE SĂ SEMĂN BUCURIE.
STĂPÂNE DIVIN, LASĂ-MĂ SĂ CAUT
NU ATÂT SĂ FIU CONSOLAT, CÂT SĂ CONSOLEZ.
NU ATÂT SĂ FIU ÎNŢELES, CÂT SĂ ÎNŢELEG.
NU ATÂT SĂ FIU IUBIT, CÂT SĂ IUBESC.
CĂCI ÎN DĂRUIRE NOI PRIMIM
ŞI CÂND NE PIERDEM PE NOI ÎNŞINE, NE REGĂSIM.
CÂND IERTĂM, SUNTEM ŞI NOI IERTAŢI
ŞI CÂND MURIM NE NAŞTEM PENTRU VIAŢA VEŞNICĂ.
RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI FRANCISC

IA ÎN CONSIDERARE PREŢUL

Preţuim un lucru care ne-a costat personal. Dacă am lucrat din greu pentru a obţine ceva şi, în sfârşit, am reuşit, avem mare grijă de acel lucru.

Copiii care primesc tot ceea ce cer, fără niciun considerent legat de cost, nu au niciun respect pentru valoarea lucrurilor pe care le posedă. Scopurile din viaţa noastră ne vor costa, dar trebuie să fim gata să luăm în considerare preţul. Indiferent care este preţul ce trebuie plătit pentru a-L câştiga pe Cristos, merită.

„Shout to the Lord” este un cântec popular în întreaga lume. Unii oameni mi-au spus că şi-ar fi dorit să-l scrie ei. Pentru mine, a fost un cântec extrem de scump. Versurile acelui cântec au izvorât dintr-o perioadă foarte dificilă din viaţa mea, ce m-a costat enorm de mult. Dacă nu aş fi fost de partea potrivită a zidului, acea perioadă din viaţa

mea ar fi fost mult prea scumpă. Acum însă, nu aş schimba niciuna din încercările prin care am trecut atunci, deoarece văd că ele mi-au dat putere să trec dincolo de zidurile ce mă legau şi să ajung pe partea potrivită pentru a deveni o învingătoare.

Dar, dacă m-aş fi oprit chiar înainte ca zidul să se prăbuşească, preţul ar fi fost mult prea mare. Omul dinlăuntru nu putea plăti preţul durerii care mă copleşea, dar ceva s-a ridicat înăuntrul meu – şi nu eram eu. Duhul lui

Dumnezeu m-a determinat să merg înainte şi să răzbesc dincolo de zidul care îmi bloca accesul la marea promisiune a lui Dumnezeu pentru viaţa mea.

Uneori va trebui să iei în considerare preţul şi să continui să mergi spre Ţara promisă de Dumnezeu; probabil va fi de cealaltă parte a zidului de încercări. Aş spune că majoritatea oamenilor nu plătesc acel preţ al ascultării care poate să-i ducă dincolo de zidul care le ascunde ţara promisă. Se retrag şi nu află niciodată ce a fost de partea cealaltă.

„Iată începutul înţelepciunii: dobândeşte înţelepciunea şi, cu tot ce ai, dobândeşte priceperea". (Proverbe 4: 7, italicele adăugate de autor)

Apocalipsa 21: 6 – 7 spune: „S-a isprăvit! Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi Sfârşitul. Celui ce îi este sete, îi. Voi da să bea *fără plată* din izvorul apei vieţii. *Cel ce va birui, va moşteni aceste lucruri.* Eu voi fi Dumnezeul lui şi el va fi fiul Meu".

A fost interesant pentru mine să aflu că izvorul apei vieţii este gratis şi că cel ce va birui va moşteni toate aceste lucruri. Oamenii citesc prima parte a versetului şi îşi spun: „Excelent, apa vieţii, care îmi va potoli setea spirituală, este gratis!" Dar propoziţia următoare explică faptul că este necesar un preţ pentru a avea acces la moştenire.

AŞ SPUNE CĂ
MAJORITATEA
OAMENILOR
NU PLĂTESC
ACEL PREŢ
AL

ASCULTĂRII
CARE POATE
SĂ-I DUCĂ
DINCOLO
DE ZIDUL
CARE
LE ASCUNDE
ŢARA PROMISĂ.

Trebuie să fii un învingător pentru a moşteni promisiunile lui

Dumnezeu. Un învingător este cel ce rezistă oricărei competiţii şi oricărei manevre a inamicului. Dumnezeu spune despre cel ce este un învingător

(pregătit să facă orice este necesar) că va moşteni toate aceste lucruri – acces liber la izvoarele apei vieţii.

Lucrurile de valoare costă. Noi trebuie să decidem dacă suntem gata să plătim preţul. Eu vreau să fiu un lider valoros în casa lui Dumnezeu; aşadar, trebuie să mă pregătesc să iau în considerare costul necesar pentru a deveni acea persoană. A fi părinţi buni ne costă timp. A fi un cântăreţ sau un muzician de valoare necesită disciplină, şi foarte mult exerciţiu. A fi o soţie bună sau un soţ bun necesită dragoste şi încă foarte multă!

Valoarea pe care o are un lucru pentru tine determină preţul pe care eşti dispus să-l plăteşti. Ori de câte ori plăteşti acel preţ, stai mai drept. Eşti mai puternic şi devii o persoană mai mare în Iisus Cristos. Dacă eşti pus faţă în faţă cu un preţ, nu da înapoi.

Plăteşte preţul de a deveni un învingător. Dacă ai nevoie de ajutor pentru a rezista, fii gata să dai socoteală cuiva; vorbeşte cu prietenii tăi, cu pastorii tăi, cu mentorii tăi, cu grupul din care faci parte. Un sfat spiritual te va încuraja şi te va inspira să plăteşti preţul cerut.

Fii dedicat cu entuziasm să plăteşti oricât este nevoie pentru a primi premiul. Când mă uit la etichetele cu preţuri mari care au venit cu câteva din lecţiile vieţii, sunt bucuroasă că am ales să plătesc preţul cerut. Măreşte-ţi dedicarea faţă de căile lui Dumnezeu, faţă de Ţara pe care ţi-a promis-o.

Nivelul de dedicare, care a însemnat un preţ enorm pentru tine anul trecut, acum nu mai este atât de radical. Există întotdeauna un nou nivel de atins în relaţia ta cu Dumnezeu, cu o etichetă ce arată un nou preţ al ascultării, pe care trebuie să-l plăteşti. Merită să plăteşti acel preţ – pe Iisus l-a costat totul că să ţi

1 poată oferi. Fii gata să-l asculţi pe Dumnezeu cu entuziasm, nu fiindcă încerci să-i impresionezi pe oamenii din jurul tău, ci datorită dragostei tale pentru Iisus.

Fă tot ce poţi pentru ca împărăţia Sa să înainteze.

Ia în considerare preţul şi fă-o frumos, fă-o cu bucurie. Odată ce te dedici acestei decizii, nu vei mai ţine cont de ea. Dedicarea stabileşte o

„Afacere încheiată" în mintea ta.

Tatăl caută oameni care nu vor fi influenţaţi să renunţe la cursă. El caută oameni care să mărşăluiască în jurul Ierihonului încă o zi, încă o dată, ori de câte ori este nevoie ca zidul, care îi ţine departe de promisiunile Sale, să se prăbuşească. El caută oameni care au văzut care este preţul, dar au ales să-L

urmeze pe El.

Eu am renunţat demult la drepturile mele. Această viaţă nu e a mea.

Este o afacere încheiată. Te încurajez şi pe tine să iei aceeaşi decizie. Plăteşte preţul şi fa ceea ce trebuie să faci. Niciodată nu te vei întreba dacă Dumnezeu îşi respectă promisiunile, din moment ce vei învăţa să-L asculţi cu entuziasm.

Ţine-te de certitudinea acestei promisiuni a lui Dumnezeu:

Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduinţa, fiindcă nu putea să se jure pe unul mai mare decât El, s-a jurat pe Sine însuşi şi a zis: „Cu adevărat te voi binecuvânta şi îţi voi înmulţi foarte mult sămânţa". Şi astfel, fiindcă a aşteptat cu răbdare, a dobândit făgăduinţa. Oamenii, ce-i drept, obişnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o chezăşie, care pune capăt oricărei neînţelegeri dintre ei. De aceea şi Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moştenitorilor făgăduinţei nestrămutarea Hotărârii Lui, a venit cu un jurământ; pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba şi în care este cu neputinţă

ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte, pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită…

(Evrei 6: 13 – 19)

Dacă Dumnezeu face o promisiune, este așa cum a promis. Prin perseverenţă primeşti legământul promisiunii în viaţa ta. Îndrăznește să-ţi dedici în totalitate viaţa lui Dumnezeu. Îndrăznește să perseverezi și să vezi roadele acelei perseverenţe. Stai ferm, deoarece promisiunea lui Dumnezeu nu se schimbă; este sigură. Este alegerea ta să primești promisiunea. Fă un angajament de a-l sluji Lui cu entuziasm, indiferent de cost.

CROIEȘTE-ŢI DRUMUL
ACEASTĂ DORINŢĂ DIN ADÂNCUL MEU
SE-NTINDE SPRE TINE
UNTDELEMNUL BUCURIEI TALE MĂ ACOPERĂ.
MĂ FACE NOU.
ȘI EU VOI MERGE ÎN LOCUL TĂU TAINIC.
ÎMI VOI PLECA GENUNCHIUL
LA TRONUL TĂU DE SLAVĂ.
CROIEȘTE-ŢI DRUMUL
ÎN INIMA MEA, DOAMNE.
CROIEȘTE-ŢI DRUMUL.
AM NEVOIE DE TINE DUHULE SFÂNT.
FOC AL SUFLETULUI MEU
CONSUMĂ ÎNTREAGĂ FIINŢA MEA
IISUSE, FII TU ÎN CONTROL.
1998 DARLENE ZSCHECH, HILLSONG PUBLISHING

Capitolul patru înflăcărarea emoţională înflăcărarea emoţională

Persoanele creative sunt motivate de pasiunea de a-și exprima trăirile interioare. Dacă eşti binecuvântat cu un dar creativ, atunci ştii că partea emoţională sau „sentimentală" a personalităţii noastre ne face buni în ceea ce facem. Dar cele mai tari puncte ale noastre pot duce la distrugerea noastră. Te-ai supărat sau ai fost confuz după un moment de exprimare creativă, deoarece ai fost dezamăgit de rezultatul muncii tale? Ai acceptat vreodată cu entuziasm să cânţi un

cântec sau să cânţi la vreun instrument pentru o ocazie specială, ca apoi să cazi în depresie, fiindcă ai simţit că nu ai fost excelent?

Poate că ai avut ocazia să-ţi vezi un vis împlinit, dar ai aflat apoi că realitatea e departe de aşteptările tale. Poate că auzi un cântec în mintea ta, dar nu poţi să-l scrii. Poate că îţi stabileşti un ţel, dar, când vezi că nu l-ai atins la timpul dorit, renunţi la el şi apoi te scufunzi în acel puţ sentimental plin de negativism. Cred că ai simţit sau chiar simţi unele din aceste sentimente, deoarece am fost şi eu asaltată de asemenea emoţii de foarte multe ori. De prea multe ori, am lăsat sentimentele negative să mă stăpânească, în loc să le stăpânesc eu pe ele.

De prea multe ori am stat în acel loc al depresiei; poate a durat o oră, poate o zi, o săptămână sau chiar o lună. Pentru unii dintre voi depresia se poate să se fi ţinut de voi ani de zile. Chiar şi câteva minute sunt suficiente pentru ca gândurile opresive să vă tragă înapoi. Ori de câte ori deprimarea îmi încearcă emoţiile, îmi spun mai târziu:, *o prostie să fac loc acestor gânduri; eu nu trebuie să fiu această persoană. Negativismul şi depresia sunt doar pierdere de timp şi energie pentru o persoană creativă. Ştiu că nu acesta este planul lui Dumnezeu pentru viaţa mea*”.

Muzicienii, scriitorii, pictorii şi dansatorii se află printre persoanele creative care sunt adesea etichetate ca şi capricioase, intense, pasionale, emoţionale, fragile, ciudate şi „prea preocupate de propriile sentimente”. Galeriile de artă ataşează alături de numele artiştilor titluri care îi descriu pe aceştia ca fiind „suflete torturate”. De multe ori persoanele creative trăiesc în tumult şi suferinţă, deoarece partea lor sentimentală este aceea care aduce profunzimea exprimării lor. Dar emoţiile îi pot împiedica să realizeze lucruri măreţe.

Psalmul 88 exprimă partea „negativă” a unui om creativ:

ai acceptat vreodată
CU
ENTUZIASM
SĂ CÂNŢI
UN CÂNTEC
SAU

SĂ CÂNȚI
LA VREUN
INSTRUMENT
PENTRU
O OCAZIE
SPECIALĂ.
CA APOI SĂ CAZI
ÎN DEPRESIE.
FIINDCĂ
AI SIMȚIT
CĂ NU AI FOST
EXCELENT?

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele!

Zi și noapte strig înaintea Ta! S-ajungă rugăciunea mea înaintea Ta! Ia aminte la cererile mele; căci mi s-a săturat sufletul de rele și mi se apropie viața de locuința morților. Sunt pus în rândul celor ce se pogoară în groapă, sunt ca un om care nu mai are putere. Stau întins printre cei morți, ca cei uciși și culcați în mormânt, de care nu-ți mai aduci aminte și care sunt despărțiți de mâna

Ta. M-ai aruncat în groapa cea mai de jos, în întuneric, în adâncuri. Mânia Ta mă apasă și mă năpădești cu toate valurile Tale. Ai îndepărtat de la mine pe toți prietenii mei, m-ai făcut o pricină de scârbă pentru ei; sunt închis și nu pot să ies. Mi se topesc ochii de suferință; în toate zilele Te chem, Doamne, și-mi întind mâinile spre Tine! Oare pentru morți faci Tu minuni? Sau se scoală morții să te laude?

— Se vorbește de bunătatea Ta în mormânt și de credincioșia Ta în Adânc? Sunt cunoscute minunile Tale în întuneric și dreptatea Ta în țara uitării? Doamne, eu îți cer ajutorul și dimineața rugăciunea mea se înalță la

Ține. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu? Pentru ce îmi ascunzi Fața Ta? Din tinerețe, sunt nenorocit și trag să mor, sunt cuprins de spaimele Tale și nu știu ce să mai fac. Mânia Ta trece peste mine, spaimele Tale mă nimicesc de tot. Ele mă înconjoară toată ziua, ca niște ape, mă înfășoară toate deodată. Ai depărtat de la mine pe prieteni și tovarăși; și cei de aproape ai mei s-au făcut nevăzuți.

Ai avut vreodată zile ca acestea, zile în care tristeţea şi disperarea au ţinut la nesfârşit?

Personal, mie îmi place Psalmul 89: 1 care spune: „Voi cânta totdeauna îndurările Domnului”.

Evident, psalmistul nostru creativ s-a simţit mult mai bine când a scris psalmul următor!

Când o persoană creativă, cu un temperament artistic, nu este supusă Duhului Sfânt şi domniei lui

Cristos, Psalmul 88 reprezintă o imagine corectă a modului în care el sau ea îşi vede viaţa. Oamenii creativi tind să se izoleze şi să se bălăcească în autocompătimire. Dar Dumnezeu „dă o familie celor părăsiţi”.

(Psalmul 68: 6), deoarece El a spus că nu e bine să fim singuri. Dacă ne încredinţăm vieţile în mâna Lui, ne pune împreună, astfel încât să ne încurajăm unii pe alţii, ca să putem cânta împreună despre măreţia şi dragostea lui Dumnezeu.

Oamenii creativi au o reală nevoie de timp pe care să-l petreacă singuri. Peste 90% din persoanele creative pe care le cunosc gustă solitudinea. Le place acel timp în care pot fi singuri pentru a crea, a scrie.

DE MULTE ORI.
PASIUNEA
SE MANIFESTĂ
PRIN MÂNIE
ŞI
NEGATIVISM.
MAI DEGRABĂ
DECÂT
PRIN LUCRURI
MĂREŢE.

A cânta, a visa, a-şi imagina şi a se exprima artistic. Dar, când dorinţa de a fi singuri devine egoistă, se poate transforma în ceva distructiv. Solitudinea este bună, dacă este supusă modelelor lui Dumnezeu, care S-a retras într-un loc singuratic înainte de a sluji maselor de oameni. Solitudinea nu ar trebui folosită pentru a retrage

darul cuiva dinaintea umanităţii, ci pentru reumplerea unei persoane pentru slujirea altora, supunându-se lui Cristos.

Pe când Michelangelo avea 22 de ani, i-a scris tatălui său: „nu fi îngrijorat că am scris uneori scrisori pline de iritare, deoarece am suferit mari tulburări ale minţii şi ale temperamentului” Deşi, tânăr fiind, dădea dovadă de profunzime şi inteligenţă, el spunea, cu alte cuvinte: „Nu te îngrijora din cauza mea, tată. Aceste emoţii sunt în inima mea şi nu prea ştiu ce să fac cu ele”.

De multe ori, pasiunea se manifestă prin mânie şi negativism, mai degrabă decât prin lucruri măreţe. Van Gogh era maniaco-depresiv şi obsedat de suicid la 37 de ani. Prea multă solitudine l-a făcut incapabil să facă faţă vieţii. În mod tragic, de cealaltă parte a balanţei se află disperarea. De aceea oamenii creativi sunt neînţeleşi. Dar sentimentele pot fi înfrânate şi direcţionate spre scopul lui Cristos, mai degrabă decât spre interior sau spre nesupunerea faţă de puterea mântuitoare a lui Iisus.

Toţi am fost destinaţi să fim creativi, după chipul Domnului nostru.

Dar chiar ca şi creştini creativi, sănătoşi, care iubesc Cuvântul, noi tot experimentăm o serie vastă de sentimente. Ţelul este să nu lăsăm „emoţiile”.

noastre să ne controleze, ci să le supunem Domnului. Dacă încredinţăm gândurile noastre negative în mâna Lui, El ne dă un Cuvânt pozitiv. Putem spune cu adevărat: „bucuria Domnului va fi tăria noastră”. (Neemia 8: 10)

În mod obişnuit, nu mă deprim foarte uşor, sunt o persoană entuziastă.

Chiar şi înainte de a fi mântuită eram o persoană voioasă. Dar, datorită creativităţii mele, nu am ştiut niciodată ce să fac cu sentimentele de melancolie care mă copleşeau uneori. Am putut dintotdeauna să scriu versuri şi cântece, dar, de fiecare dată când petreceam prea mult timp singură, creaţia mea devenea foarte întunecată; nu am ştiut niciodată ce să fac. Când L-am acceptat pe Cristos, El a pus o nouă şi încântătoare perspectivă asupra felului în care eu vedeam lumea.

Iisus a adus viaţă şi entuziasm în momentele mele de creaţie. Muzica pe care am compus-o înainte de a-mi da viaţa Domnului, nu a reuşit să împlinească în mine acea dorinţă de a-mi atinge scopul. Succesul pe care l-am obţinut nu mi-a satisfăcut ideea de destin. Banii pe care i-am câştigat nu mi-au adus acea senzaţie de împlinire. Niciuna dintre aceste recompense nu aduc o bucurie dătătoare de viaţă în perspectiva noastră asupra lumii.

DACĂ
SENTIMENTELE
TALE
NEGATIVE
AJUNG
SATE
CONTROLEZE.
PESIMISMUL
ŞI
PASIVITATEA
SE VOR INSTALA
ÎN VIAŢA TA

Doar în momentul în care ne folosim talentele pentru a înălţa numele lui Iisus, numai atunci satisfacem cu adevărat acele impulsuri creative dinlăuntrul nostru. În momentul în care am perceput lumea din perspectiva lui

Iisus, am reuşit să trec dincolo de emoţiile mele interioare şi să simt pasiunea Sa pentru lume.

La un moment dat, a trebuit să renunţ pentru o vreme la cântat, la scurt timp după ce m-am convertit, deoarece nu eram sigură cum puteam să-mi folosesc abilităţile creative pentru El. Structura mea interioară încerca să rezolve această dilemă. Cum puteam să cânt acum sub domnia lui Cristos, când eu eram obişnuită să trăiesc printre mine, eu şi eu însămi. Dar, când am reuşit, în cele din urmă, să creez sub domnia lui Cristos, L-am putut auzi chemându-mă înapoi la calea Sa. Când disperarea îşi arunca sugestiile distrugătoare, El îi spunea inimii mele: „Nu, nu te duce acolo. Acele sentimente, cele rele, se vor pleca în faţa Mea”.

Dacă sentimentele tale negative ajung să te controleze, pesimismul şi

I pasivitatea se vor instala în viaţa ta. Pentru a putea lupta cu acele momente întunecate din viaţa ta, cere-l lui Dumnezeu să domnească peste impulsul tău creator. Cere-i Domnului să guverneze peste dorinţa ta de a primi atenţie. Adesea, oamenii creativi simt că această nevoie trebuie neapărat împlinită. Nu eram negativă, dar simţeam nevoia de a primi atenţie.

Uneori, dacă talentele lor nu atrag atenţia, persoanele creative încearcă să obţină aprobare spunând tuturor cât de „puţin talentaţi" sunt – sperând, cu disperare, şi aşteptând ca cineva să-i contrazică. Această falsă smerenie este, de fapt, o formă de mândrie, care spune: „Iubeşte-mă, fiindcă sunt talentat!" Adevărata smerenie spune însă: „Lasă-mă să-mi folosesc talentul pentru a-ţi arăta cât de iubit eşti în Cristos".

De multe ori, oamenii devin cinici în momentul în care sentimentele negative îi guvernează.

În cele din urmă, ajung să vadă doar partea rea a *fiecărui* lucru. Într-o zi, am început să citesc părerile

UNUL
DINTRE
CELE MAI
DEVASTATOARE
EFECTE ALE
CONTROLULUI
SENTIMENTELOR
NEGATIVE
ASUPRA NOASTRĂ
ESTE
SENTIMENTUL
ALIENĂRII
DE DUMNEZEU

…-wU. Mu-u ex, *am* început să citesc părerile despre o conferinţă Hillsong. Voiam într-adevăr să văd ce credeau oamenii că a fost bine, care seminarii au fost de ajutor şi care nu. Noi ne străduim ca

toate conferinţele noastre să aibă un nivel ridicat, aşa că vreau să ştiu dacă există lucruri pe care le putem îmbunătăţi. 99 din 100 de păreri erau pozitive, astfel că atunci când am găsit o recenzie negativă, am devenit foarte atentă.

Unul dintre cei prezenţi la conferinţă se pare că a avut cea mai grea zi din viaţa lui! Pe o scară de la unu la zece, în care zece reprezintă atingerea scopului, iar unu – o experienţă şocantă, acest om a acordat nota unu fiecărui lucru! I-a criticat pe toţi vorbitorii pe care i-am invitat la conferinţă şi a sugerat că toţi ar trebui să se urce în avion şi să plece acasă! Am citit, fără să-mi vină a crede, şi am început să simt compasiune pentru acest om. Pe când am terminat de citit, mi-am dorit să stau de vorbă cu el şi să-l întreb: „Cum eşti? Ce se întâmplă în lumea ta?” Nu doar fiindcă fusese critic în ce priveşte lucrurile pe care le-am făcut noi – sincer, îmi doresc să mă perfecţionez!

Dar el nu şi-a bazat niciuna dintre critici pe lucrurile pe care noi le-am făcut greşit, tot ceea ce a scris s-a bazat pe haosul său emoţional, care îi umbrea întreaga lume. Era o persoană care participase la seminariile de creaţie şi era evident că aveam de-a face cu un artist frustrat, care nu ştia ce altceva să mai facă. În loc să ia măsuri în legătură cu starea sa emoţională, a ales să îşi arate insatisfacţia faţă de toate lucrurile din jurul său, pentru a se simţi el mai bine. Ce groaznic să trăieşti aşa!

Unul dintre cele mai devastatoare efecte ale controlului sentimentelor negative asupra noastră este sentimentul alienării de Dumnezeu. Dacă ne merge bine, înclinăm să credem că lui Dumnezeu îi place de noi. Dar, dacă nu ne merge bine, adesea avem sentimentul că Dumnezeu este supărat pe noi. Nu avem voie să ne bazăm doar pe sentimente. Gândurile noastre creative trebuie să fie umplute cu adevărul Cuvântului lui Dumnezeu pentru a continua să ne ridice, să ne întărească şi să ne menţină productivi.

Proverbe 25: 28 spune: „Omul care nu este stăpân pe sine, este ca o cetate surpată şi fără ziduri”.

Dacă ne lipseşte autocontrolul asupra stării noastre emoţionale, suntem ca o cetate fără protecţie, vulnerabilă la orice atac şi expusă haosului. Dumnezeu vrea să fim persoane creative care păşesc cu

putere şi siguranţă.

Soţului meu, Mark, îi place să cumpere cărţi vechi. A găsit o carte pentru mine intitulată „Muzicieni maeştri: povestiri ale unor vieţi romantice”. E

extraordinar să citeşti despre Bach, Schubert, Mozart sau

Beethoven. Cu câteva excepţii, mulţi dintre aceşti muzicieni geniali au avut vieţi haotice din punct de vedere emoţional. Şi-au făcut viaţa grea, atât pe a lor, cât şi pe a tuturor celor din jurul lor! Citind această carte frumoasă, mi-am zis:

„Doamne Iisuse, trăim vremuri în care noi, „închinătorii, trebuie să fim puternici. Trebuie să ieşim în faţă şi să fim profeţii lui Dumnezeu pe pământ.

Trebuie să facem ceea ce am fost chemaţi să facem. Trebuie să proclamăm vestea bună a Evangheliei, să ne închinăm Ţie şi să te lăudăm. Nu putem deveni doar «povestiri ale unor vieţi romantice». Trebuie să fim mărturii vii ale măreţiei lui Dumnezeu”. Acesta este ţelul nostru. În momentul în care vom încredinţa aspectul emoţional al vieţilor noastre lui Dumnezeu, vom fi în stare să fim tari pentru El.

HOTĂRĂŞTE
SĂ FII VESEL
ŞI BUCUROS
INDIFERENT DE
CIRCUMSTANŢE
LE
ÎN CARE TE AFLI

Eu am privilegiul de a fi lider peste muzicienii şi cântăreţii de la biserica Hillsong, dar, dacă nu mi-aş închide uneori partea emoţională din mine, nu aş putea fi un lider eficient. Am înţeles că uneori partea mai slabă a statutului de muzician şi partea puternică a statutului de lider sunt în opoziţie.

Pe de o parte, vreau să fiu tandră, dar pe de altă parte trebuie să îndrept, să pedepsesc. Vreau să fiu plină de compasiune şi drăguţă tot timpul, dar un lider trebuie să fie suficient de puternic pentru a-şi ridica oamenii şi pentru a-i duce spre locul ce le-a fost destinat în viaţă. Nu e corect ca un lider să vorbească despre dezastrul din viaţa lui sau a

ei. Liderii trebuie să uite de ei pentru a-i inspira pe alţii să se ridice şi să-şi continue drumul cu Dumnezeu. Am învăţat câteva metode practice de a-mi controla sentimentele, care vor fi de folos tuturor celor ce vor să înveţe să-şi controleze sentimentele.

Stăruieşte asupra adevărului

Prima metodă de a-ţi controla sentimentele negative este să te rogi lui

Dumnezeu să-ţi dea urechi sensibile la adevărul Său. Adesea, o inimă creativă este atrasă de lucruri întunecate şi triste. Dacă nimeni nu îi spune: „hai să ne concentrăm asupra lucrurilor lui Dumnezeu", ea se va împotmoli în pesimism şi disperare. Dacă ai tendinţele unei inimi melancolice, roagă-te psalmul lui

David şi spune: „Fă-mă să aud veselie şi bucurie şi oasele, pe care le-ai zdrobit

Tu, se vor bucura". (Psalmul 51: 8) Această rugăciune te va schimba, deoarece

Dumnezeu răspunde rugăciunii care este în concordanţă cu Cuvântul Său.

Hotărăşte să fii vesel şi bucuros indiferent de circumstanţele în care te afli. Disciplinează-ţi mintea astfel încât să stăruiască asupra adevărului.

Psalmul, care m-a ajutat pe mine să-mi dezvolt o părere de sine sănătoasă şi să-mi menţin controlul sentimentelor mele, este psalmul 139: 5 – 6, 13 – 16, 23 – 24.

Tu mă înconjori pe dinapoi şi pe dinainte şi Ţi pui mâna peste mine. O ştiinţă atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde. Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai ţesut în pântecele mamei mele... Te laud că sunt o făptură aşa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale şi ce bine vede sufletul meu lucrul acesta! Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, ţesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; şi în cartea Ta erau scrise toate zilele cari-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele. Cercetează-mă.

Dumnezeule, şi cunoaşte-mi inima! Încearcă-mă şi cunoaşte-mi

gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!

Când mă simt tentată să renunţ să-mi mai controlez sentimentele, mă rog: „Doamne, condu-mă Tu, fiindcă ştii că am tendinţa să alerg spre lucrurile întunecate şi triste. Învaţă-mă să alerg spre ceea ce este măreţ. Învaţă-mă să fiu o persoană puternică. Învaţă-mă, Doamne, cum să-mi las emoţiile în mâna Ta şi cum să stăruiesc asupra adevărului Tău”.

Dezvoltă-ţi viaţa de închinare nevăzută

C.S. Lewis descrie închinarea ca o „sănătate interioară ce devine audibilă”. Închinarea înaintea lui Dumnezeu stabileşte sănătatea noastră interioară, starea noastră emoţională, în lumina identităţii lui Dumnezeu. De prea multe ori ne stabilim sentimentele în funcţie de identitatea altor oameni. Dacă ne comparăm cu alţii, vom fi descurajaţi. În loc să ne uităm la alţii, ar trebui să ne uităm la Dumnezeu prin închinarea înaintea

Lui. Petrecând timp singuri cu Dumnezeu vom cunoaşte marea lui dragoste şi vom reuşi să ne vedem aşa cum ne vede Dumnezeu. Închinarea reface sănătatea noastră interioară.

Închinarea este experienţa cea mai puţin egoistă de care este capabilă natura ta umană, deoarece ea se concentrează asupra puterii lui Dumnezeu şi nu asupra.

slăbiciunilor tale. Închină-te înaintea Domnului când te simţi slab. Închină-te

Lui când te simţi vulnerabil. Dacă în momentele tale de solitudine, creativitatea ta atinge un punct întunecat, închină-te lui Dumnezeu. Când te simţi ispitit, închină-te înaintea Lui. Când eşti supărat, închină-te Lui. Când eşti dezamăgit, închină-te înaintea lui Dumnezeu. Închină-te înaintea Lui când sentimentele tale devin instabile şi ai să vezi cât de repede se va reface sănătatea ta interioară.

Dezvoltă-ţi simţul umorului

Emisiunile de televiziune, care arată înregistrări făcute acasă cu tot felul de întâmplări comice, ne fac să râdem când vedem pe cineva căzând de pe scenă în timp ce încearcă, foarte serios, să cânte sau să interpreteze ceva. E

evident faptul că acea persoană are nevoie de simţul umorului

pentru a trece peste acel moment stânjenitor. Cu toate acestea, uităm foarte uşor de partea comică atunci când ne aflăm noi în centrul scenei. Cele mai multe din eşecurile noastre nu sunt nici pe departe atât de dramatice ca şi cele de la televizor, dar noi, persoanele creative, tindem să ne auto-torturăm săptămâni întregi după un mic incident.

C.S. LEWIS DESCRIE ÎNCHINAREA CA O „SĂNĂTATE INTERIOARĂ CE DEVINE AUDIBILĂ”.

Uneori, tot ce avem nevoie este puţin simţ al umorului, deoarece toată lumea face greşeli. Cei mai mari oameni greşesc, şi sunt mari, deoarece învaţă din greşelile lor. Dacă ar fi posibil, ar fi bine să greşim când suntem singuri, dar lucrurile nu funcţionează aşa. Din păcate, cele mai multe din greşelile noastre vor fi *foarte* publice!

Nu te mai pedepsi pentru greşelile tale. Tu îţi vei aminti de ele mult mai mult decât oricine altcineva. Acest lucru îţi va distruge creativitatea şi bucuria. Râde puţin de tine! Eclesiastul 7: 16 spune: „Nu fi prea neprihănit şi nu te arăta prea înţelept: pentru ce să te pierzi singur?” De fapt, Cuvântul spune: „Nu duce lucrurile prea departe în acea direcţie, pentru că te vei distruge”. Proverbe 17: 22: „O inimă veselă este un bun leac, dar un duh mâhnit usucă oasele”.

Noi toţi trebuie să avem un simţ al umorului dezvoltat. N-am să uit niciodată momentul în care înregistram un album video şi eram în mijlocul serviciului de închinare. În timp ce cântam, regizorul de scenă a început să-mi facă semne să mă opresc. „Să mă opresc?”, mă gândeam eu. *„Suntem în mijlocul cântecului!”*

Dar ea continua să îmi facă semne şi să-mi spună: „Marc îţi spune să te opreşti!” Am început să mă gândesc: *„Dacă Marc îmi spune să mă opresc, trebuie să mă opresc. Doar e soţul meu!”*

Aşa că am întrebat: „Ce s-a întâmplat?” M-am gândit că e vorba de vreo problemă tehnică şi că trebuie să încep din nou cântecul. Toată

biserica era în aşteptare şi se întreba ce se întâmplă.

Nu mi-a venit să cred când am auzit răspunsul regizorului: „Trebuie să-ţi aranjăm părul”. M-am simţit foarte stânjenită. Pentru a-mi uşura situaţia am cerut întregii biserici să ia o pauză şi fiecare să-şi aranjeze părul. Toţi au râs şi am fost recunoscătoare celor din biserică pentru că au avut simţul umorului.

Înconjoară-te cu oamenii potriviţi încearcă să intri într-un mediu în care să poţi râde şi să fii încurajat de ceilalţi. Înconjoară-te cu oameni care nu-ţi vor tolera melancolia, ci te vor ridica şi te vor ajuta să vezi partea frumoasă a vieţii. De aceea Iisus a fost atât de bun şi ne-a dăruit familia bisericii. Poţi să-ţi imaginezi cum ar fi să fii născut din nou şi singur?

Avem nevoie de biserică, avem nevoie de echilibrul unei familii, de echipă. Avem nevoie unii de alţii. Avem nevoie să fim aruncaţi în acest mediu care ne întăreşte ca şi credincioşi. Mediul credinţei ne oferă identitate în

Cristos şi ne favorizează creşterea. Trebuie să ne aflăm într-un mediu în care putem auzi Cuvântul, iar acesta să crească în noi ca să putem deveni puternici, fără ca emoţiile să ne controleze.

Pe când eram cântăreaţă profesionistă, m-am aflat adesea în situaţii dificile alături de oameni creativi, dar care nu-L cunoşteau pe Cristos. În prima oră, toţi munceau din greu şi erau bine, din punct de vedere emoţional. Dar, după câteva ore de lucru, relaţiile deveneau tot mai tensionate, deoarece oamenii nu aveau profunzimea perspectivei „tridimensionale” a lui Dumnezeu asupra vieţii şi slujbei lor. Aveau doar o perspectivă plană (doar două dimensiuni) iar, dacă performanţa lor nu se ridica la înălţimea aşteptările lor, se enervau pe ei înşişi şi pe toţi cei din jurul lor. Pe mine nu mă îngrijorează purtarea lor în public, mă îngrijorează ce se întâmplă cu artistul ce rămâne singur cu gândurile care îl condamnă şi care nu are un Mântuitor să-i răscumpere lumea.

E important să te aşezi lângă oameni mari care te pot ajuta, te pot îmboldi să mergi înainte. Îmi place stilul onest de conducere al pastorului Brian

Houston, în biserica Hillsong. Dacă facem o greşeală, el nu ne

spune: „Oh, drag prieten, înţeleg că ai încercat, ştiu că ai petrecut mult timp făcând acest lucru, hai să ne rugăm pentru asta”.

Nu, ci el ar spune mai degrabă: „Ce a fost asta? A fost groaznic! Să nu mai faci asta niciodată!” Adevărul este spus pe faţă şi nu există niciun aspect personal sau vreo altă intenţie. E evident că el crede că eşti aceeaşi persoană capabilă, dar el spune clar: „Trebuie neapărat să facem lucrurile diferit data viitoare”. O persoană temperamentală ar putea găsi acest stil de conducere foarte dificil, deoarece este „pe faţă”, dar, în timp, a fi direct este un lucru extraordinar. Este un mod de conducere fantastic pentru oamenii creativi, curajoşi.

Dacă nu vrei să fii provocat şi dacă nu îţi pasă că trăieşti sub nivelul de excelenţă, atunci nu căuta lideri puternici. Eu sunt recunoscătoare că există lideri puternici, deoarece ştiu cum sunt fără ei – şi nu e bine. Ştiu că faptul că sunt alături de un bărbat puternic, cum e soţul meu, este cel mai bun lucru pentru mine. Să fiu înconjurată de lideri şi prieteni puternici, care să râdă împreună cu mine – a fost salvarea mea.

Învaţă cum să treci prin dezamăgiri

S-ar putea să simţi că cei din conducerea bisericii nu te bagă în seamă; dacă eşti muzician, s-ar putea să te simţi neîmplinit din punct de vedere muzical; problema însă nu o reprezintă biserica. Dumnezeu ne-a dat fiecăruia câteva indicii ca să putem să ne rezolvăm propriile probleme sau nemulţumiri. Am învăţat că, dacă am o atitudine potrivită, toate ambiţiile mele în plan muzical pot fi împlinite în biserica locală. Sentimentul de împlinire nu-mi este dat de succesul albumelor noastre de închinare. Cu mulţi ani în

SATISFACŢIA
DIN VIAŢA TA
TREBUIE
SĂ VINĂ
DIN INIMA TA.
NU DIN
APLAUZELE.
APROBAREA
SAU

PERMISIUNEA
ALTORA.

Urmă, am învăţat că împlinirea este o trăsătură a inimii. Satisfacţia din viaţa ta trebuie să vină din inima ta, nu din aplauzele, aprobarea sau permisiunea altora.

Mulţi dintre cei ce nu au un Mântuitor sau sunt în afara legământului lui

Cristos aleargă din greu prin viaţă, fără să ţină cont de niciunul dintre cei pe care îi răstoarnă pe parcurs. Atitudinea lor este următoarea: „Doar despre mine este vorba!”. În economia lui Dumnezeu însă totul este exact pe dos.

Împlinirea vine din închinarea înaintea Lui şi nu din închinarea tuturor celorlalţi înaintea ta. Plăcerea vine din folosirea darurilor tale creative pentru slava numelui Său, nu pentru a ta. Mulţumirea nu rezultă în urma realizării best sellerului săptămânii, ci din faptul că darul tău este folosit pentru ceva ce contează pentru eternitate. Dacă înţelegi acest lucru, vei învăţa să înghiţi în sec, să-ţi menţii spiritul liber şi să creşti în credinţă, dragoste, răbdare şi mulţumire.

Pavel a spus: „căci m-am deprins să fiu mulţumit cu starea în care mă găsesc”. (Filipeni 4: 11) Noi toţi trebuie să învăţăm cum să fim mulţumiţi acolo unde suntem şi să continuăm să ne închinăm cu credincioşie lui Dumnezeu. Împlinirea pe termen lung înseamnă o viaţă ce se clădeşte pe credincioşia în orice situaţie. Angajamentul de a încuraja alţi lideri duce la o adevărată stare de mulţumire.

Cel mai bun loc, în care poţi să-ţi foloseşti darurile pentru a încuraja oamenii, este biserica locală.

Am văzut însă şi oameni care, după un scurt timp petrecut cu echipa bisericii, pleacă total nemulţumiţi şi dezamăgiţi.

Motivaţia lor este greşită, aşa că renunţă. Stau deoparte pentru o vreme, apoi se întorc şi încearcă din nou. Când devine prea greu, repetă cercul lor vicios şi visele lor neîmplinite continuă.

Ei nu se pot îndepărta de nemulţumire, de sentimentul că nimeni nu îi înţelege şi de sentimentul că sunt „folosiţi” de biserică. Poate că ei s-au rugat:

„Doamne, foloseşte-mă!”, dar, imediat ce Dumnezeu i-a ascultat,

ei s-au simţit folosiţi! Nu da înapoi când Dumnezeu răspunde rugăciunilor tale şi te foloseşte! Fă tot ceea ce faci ca pentru El, astfel încât plăcerea ta să vină din faptul că eşti conştient că El vede slujirea ta. Acest lucru te va ajuta să treci prin dezamăgirea de a te simţi nebăgat în seamă. Dă-l Lui dorinţa ta de a fi remarcat şi pune în slujba Lui darurile tale creative. Odată ce le vei lăsa şi dorinţa ta de a fi „împlinit" va muri, vei găsi mulţumirea.

Vei continua să fii frustrat sau dezamăgit până când te vei ruga în mod sincer astfel:

„Doamne, ştiu că în toţi aceşti ani am spus: «Te rog, foloseşte-mă!», *dar am avut propria mea agendă în spatele cererii mele.*

Voiam să fiu remarcat de alţii. Dar, de data asta, Doamne, chiar vreau acest lucru – indiferent cât costă zidesc împărăţia Ta – foloseşte-mă pentru slava

ÎMPLINIREA
VINE DIN
ÎNCHINAREA
ÎNAINTEA
LUI
DUMNEZEU.
NU DIN
ÎNCHINAREA
TUTUROR
CELORLALŢI
ÎNAINTEA
TA.

Ta, nu pentru a mea". Căile Lui sunt mai presus decât căile noastre şi timpul

Său este întotdeauna perfect.

Uneori poate că ar trebui să ne arestăm cuvintele şi să spunem; „Nu voi mai rosti această opinie negativă niciodată. Nu voi mai vorbi astfel niciodată.

Mă voi închina Domnului şi mă voi bucura de lucrurile pe care le face El. Îl voi lăsa să lucreze prin mine".

Trebuie să învăţăm să ne luăm mâinile de pe planul lui

Dumnezeu şi să întoarcem spatele dezamăgirii, astfel încât să fim puternici şi eficienţi în casa lui Dumnezeu.

Dacă nu îţi controlezi emoţiile, vei fi dezamăgit de tine însuţi şi nu-ţi vei împlini niciodată destinul. Dacă te laşi condus de sentimente, vei alerga în cerc, fără a înainta spre ţelurile tale. Învaţă să-ţi clădeşti viaţa pe ceva mai puternic decât pe emoţiile tale nestatornice. Acceptă provocarea de a-ţi controla sentimentele, în loc să le laşi pe ele să te controleze.

Învaţă să fii mulţumit cu puţin şi învaţă să fii cu mult, astfel vei deveni puternic din punct de vedere emoţional. Nu deveni asemenea acelui maestru muzician, a cărui viaţă este descrisă în cărţi ca una tragică, un geniu neînţeles.

Avem o promisiune, prin legământ, a lui Iisus care spune că nu trebuie să trăim în acel loc. Închină-te înaintea Domnului cu mulţumirea ta.

Uneori, când mi-a fost greu să mă ridic din „tărâmul melancoliei" – şi ştiu că duşmanul încearcă să-mi fure visul – a trebuit să mă ridic şi să scutur această melancolie printr-un strigăt. A trebuit să strig şi să spun: „Tu nu mă vei controla pe mine! Eu te voi controla pe tine!"

Apoi, acea melancolie, care face parte din temperamentul meu, m-a ajutat să exprim profunzimea sentimentelor mele şi să le pun într-un cântec de închinare. Dar am învăţat să nu las acel temperament să-mi domine emoţiile.

Uneori, când mă simt copleşită, strig către Domnul! îngrop într-un strigăt acea melancolie şi declar că se va închina în faţa numelui lui Iisus. Învaţă puterea de a-ţi controla sentimentele, astfel încât înflăcărarea ta emoţională să se poată înălţa, în duh şi în adevăr, ca un închinător extravagant!

ANGAJAMENTUL
DE A-I ÎNCURAJA
PE ALŢII DUCE
LA O
ADEVĂRATĂ
STARE DE

MULŢUMIRE
DOAMNE, MĂ DĂRUIESC
DOAMNE, MĂ DĂRUIESC.
MĂ ÎNCRED ÎN TINE, DUMNEZEU PUTERNIC.
MÂNTUITORUL MEU.
MILA ŞI DRAGOSTEA TA SE REVARSĂ
IAR SUFLETUL MEU SE BUCURĂ.
DOAMNE, ARATĂ-MI CĂILE TALE.
CONDU PAŞII MEI.
CONDU-MĂ PRIN NEPRIHĂNIREA TA
ŞI LUMINA DRAGOSTEI TALE
ÎMI VA LUA TEAMA.
CĂCI ŞTIU CĂ TU MERGI ÎNAINTEA MEA.
OH, PĂSTORUL MEU.
MĂ LAŞI SĂ MĂ ODIHNESC ÎN BRAŢELE TALE.
MĂ MÂNGÂI
ŞI ORIUNDE MERG
NU SUNT SINGUR, DUMNEZEU PUTERNIC.
CĂCI ŞTIU CĂ TU EŞTI CU MINE.
DARLENE ZSCHECH, HILLSONG PUBLISHING
Capito fu f cinci
VISE
ELEGANTE
J
VISE ELEGANTE

Domnul este lângă toţi cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima. El împlineşte dorinţele celor ce se tem de El, le aude strigătul şi-i scapă.

(Psalmul 145: 18 – 19)

Închinarea înaintea Dumnezeului nostru
determină împlinirea celor mai adânci dorinţe ale noastre.

Psalmul 37: 4 spune: „Domnul să-ţi fie desfătarea şi El îţi va da tot ce-ţi doreşte inima”. Atâta timp cât ne *desfătăm* în Domnul (inima unui închinător), El va fi credincios promisiunii Sale. De fapt, Cuvântul spune clar: „Totuşi

Domnul aşteaptă să se milostivească de voi şi se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu drept:

ferice de toţi cei ce nădăjduiesc în El!" (Isaia 37: 4)

Dumnezeu *aşteaptă* să îţi arate mila şi compasiunea Sa!

Dorinţa este o forţă atât de puternică în vieţile noastre şi este pusă de Dumnezeu în inimile noastre ca să ne determine să ne urmăm visele. Dorinţa ne ghidează vieţile şi ne propulsează spre destinul pe care ni l-a oferit – Dumnezeu.

Efeseni 1: 11 – 12 spune: „În El am fost făcuţi şi moştenitori, fiind rânduiţi mai dinainte, după hotărârea Aceluia, care face toate după sfatul voii Sale, ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădăjduit în Hristos".

Tu ştii ce te-ai născut să faci? Ai dat o definiţie acelei dorinţe din interiorul tău? Ai îngăduit acelei dorinţe să respire – să găsească viaţa de care are nevoie pentru a fi realizată? Mulţi oameni se luptă cu ceea ce ştiu că s-au născut să facă, dar, uneori, complică prea mult lucrurile. Dumnezeu nu face

„Chemarea" noastră dificilă, noi suntem cei ce-o facem aşa!

Pune-ţi următoarele întrebări: *„La ce sunt talentat? Ce-mi place să fac? Se potriveşte această dorinţă cu Cuvântul lui Dumnezeu? O văd realizându-se în viaţa mea? Ţelul dorinţei mele va zidi împărăţia lui*

Dumnezeu?"

Timp de mulţi ani, la începutul vieţii mele creştine, am încercat de multe ori să spun nu dorinţei mele de a fi implicată în muzica de închinare. Îmi plăcea să cânt, să scriu muzică, dar mă gândeam că probabil îmi place mult prea mult. M-am luptat cu ideea

ÎNCHINAREA
ÎNAINTEA
LUI
DUMNEZEU
DETERMINĂ
ÎMPLINIREA
CELOR
MAI ADÂNCI
DORINŢE

ALE NOASTRE

că poate nu am caracterul necesar de a spune nu ambiţiei personale în favoarea creării a ceva mult mai măreţ decât mi-aş fi putut imagina – împărăţia lui

Dumnezeu.

Până ce nu am învăţat să mă desfăt în El, dorinţa mea ca muzician exista, dar aşteptam ceva, fără să ştiu încotro vreau să merg. Săptămână după săptămână, lună după lună, am învăţat să mă încred în Dumnezeu – nu în programele create de om, ci în Dumnezeu, Creatorul cerului şi al pământului. El m-a corectat cu dragoste, mi-a slujit cu credincioşie şi m-a îndrumat înapoi pe calea scopului Său cu mine, astfel am descoperit că într-adevăr

El avea inima mea. Mi-am dorit să mă închin înaintea Lui cu tot ceea ce era în inima mea.

Având această înţelegere profundă, am văzut mâna lui

Dumnezeu influenţându-mi viaţa.

Acest lucru a însemnat mult mai mult decât simplele oportunităţi muzicale. A venit sub forma încrederii, a ungerii divine, a talentului, a abilităţilor, a unor aripi noi pentru visele şi dorinţele mele. Pentru toate acestea însă am avut nevoie de răbdare, disciplină şi acceptare a harului Său.

Dumnezeu este Cel ce dăruieşte visele şi Cel ce le împlineşte. A pus acest vis în inima ta pentru a te motiva să te trezeşti dimineaţa. L-a pus acolo astfel ca tu să treci peste munţi şi peste văi. Duşmanul este cel ce fură visele şi cunosc mulţi oameni care simt că o parte din vise le-au fost furate. A trăi fără vise înseamnă a trăi fără viitor – „Acolo unde nu este viziune, poporul piere”.

(Proverbe 29: 18, traducerea King James). Dumnezeu vrea să îţi refacă visele.

L-am auzit pe Tommy Barnett spunând o dată: „Dacă visul tău este prea mare, trebuie să fie de la Dumnezeu”. Dacă visul tău nu este prea mare pentru tine, nu ai nevoie de Dumnezeu să ţi-l împlinească! Dacă visul tău este enorm şi crezi că nu e posibil în viaţa ta, îţi garantez că acela este un vis de la

Dumnezeu. Duhul Sfânt vrea să sufle peste visele tale. Poate că

ai vise peste care circumstanţele din viaţa ta „au pus capac”, pentru a le ţine în teancul viselor „imposibile”. Dar Dumnezeu va ridica acel capac şi-ţi va îngădui din nou să visezi, dacă I te închini Lui.

UN VIS S-A NĂSCUT

Eu cred că m-am născut să aduc un cântec nou în casa lui Dumnezeu.

La început n-am crezut acest lucru, era doar un vis, dar, din când în când, parcă aveam senzaţia, în inima mea, că acest vis devine realitate. Pe la cincisprezece ani, când am devenit creştină prin intermediul programelor pentru tineret Royal

DUMNEZEU
ESTE
CEL CARE
DĂRUIEŞTE
VISELE
Şi
CEL CARE LE
ÎMPLINEŞTE

Rangers, sămânţa visului din inima mea a fost plantată. Îmi amintesc, în mod clar, că am mers la biserică după ce am luat acea decizie. Îmi amintesc cântecul care s-a cântat în biserică în acea seară: „Aud sunetul armatei Domnului, aud sunetul armatei Domnului; este un sunet de laudă şi este unul de război; armata

Domnului înaintează”.

Au cântat acel cântec, l-au cântat şi l-au tot cântat. Am văzut cum

Scripturile prind viaţă, deoarece biserica s-a adunat în numele lui Iisus şi a cântat la unison, pe o singură voce. Cu urechile mele foarte tinere, am auzit un sunet nou în seara aceea. Urechile mele erau obişnuite cu muzica, dar am auzit sunetul armatei lui Dumnezeu, care începe să se ridice.

Din acea zi, sămânţa visului meu a fost plantată în mine. Motivul pentru care m-am născut a fost plantat în mine. Şi, din acel moment, am descoperit adevărul cuvintelor spuse despre Estera: „Şi cine ştie dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăţie?” (Estera 4:

14)

Nu ştiu ce vârstă ai avut tu când sămânţa visului tău a fost plantată, dar sunt convinsă că Dumnezeu a plantat-o în inima ta. Altfel, nu ai citi această carte. A existat un moment în care sămânţa visului tău a fost plantată în tine, dar, poate undeva, de-a lungul timpului, a fost îngropată. Sunt recunoscătoare Duhului Sfânt că a continuat să mă atragă spre visul pe care l-a pus în mine. Cu blândeţe, El mi-a spus: „Nu, nu, nu. Întoarce-te aici. Încetează să mai faci altceva, întoarce-te aici şi lasă-mă să aprind din nou visul tău, deoarece ai fost născută pentru acest lucru”.

L-am auzit strigându-mă în duhul meu, nu i-am auzit vocea cu urechile mele. Îţi aminteşti când l-ai auzit vocea pentru prima dată? Când ai auzit pentru prima dată noul sunet al închinării? Nu l-ai auzit cu urechile tale, ci l-ai auzit cu spiritul tău. L-ai auzit în cel mai adânc loc al fiinţei tale, locul pe care numai Dumnezeu îl poate umple. După atâţia ani, aud un cântec similar, care se ridică din armata lui Dumnezeu din fiecare naţiune, popor sau limbă.

Dumnezeu repune cântecul Său în locul pe care îl merită. El îi cheamă pe muzicieni şi le spune: „Veniţi şi ocupaţi-vă locurile”. El îi cheamă pe cântăreţi:

„Veniţi şi cântaţi cântecul Meu, veniţi să faceţi ceea ce v-aţi născut să faceţi”.

El ne cheamă pe toţi la închinare: „Veniţi şi lăsaţi visul, pe care l-am plantat în voi, să trăiască”.

Am pus visul meu pe hârtie şi motivul pentru care se schimbă este că el continuă să crească! Este un lucru bun şi pentru tine, „Scrie prorocia şi sapo pe table, ca să se poată citi uşor!” (Habaouc 2: 2) Nu visul meu, ci visul *tău.*

Nu te va ajuta cu nimic, dacă eu îmi voi scrie visul, dar te va ajuta, dacă îl vei scrie pe al tău.

Unul din lucrurile pe care le-am scris, ca parte a visului meu, a fost că voi avea un rol important în schimbarea, nu doar a feţei, ci a inimii fiecărui închinător din fiecare biserică de pe planetă. Că voi juca un rol major în pregătirea celei mai bune echipe de

Închinare, cu cei mai buni compozitori care au încântat vreodată

cerul cu cântecele lor. Vreau să pregătesc echipe de închinare, care au o revelaţie asupra puterii laudei şi a închinării. Visul meu este ca armata de închinători ai lui

Dumnezeu să nu se mai lupte cu chemarea lui Dumnezeu pentru vieţile lor, ci să stea tari în scopul lui Dumnezeu pentru ei. Eu vreau să am un rol important în schimbarea inimilor, în îndrumarea oamenilor spre Cristos, cu fiecare pas pe care îl fac, cu fiecare respiraţie. Aceasta este doar o parte din visul meu.

Înainte de a-mi pune talentul în slujba lui

Dumnezeu, am cântat în multe locuri şi am acceptat multe proiecte de care nu sunt mândră. Acele momente m-au lăsat goală şi neîmplinită. Am câştigat mulţi bani, dar nu eram mulţumită, deoarece Dumnezeu pusese în mine un vis mai mare. El m-a pus pe acest pământ pentru a fi un închinător înaintea Regelui Regilor. Eu nu îi condamn pe cei ce-şi folosesc talentul în altă parte. Dar eu, adânc în inima mea, am ştiut că nu îmi împlinesc destinul, îmi place muzica, dar muzica fără un scop divin mă lasă goală, deoarece eu vreau să-mi folosesc viaţa pentru a înălţa numele lui Cristos şi să-i aduc pe oameni la dragostea uimitoare a lui Dumnezeu.

Dumnezeu este Cel ce împlineşte visele, dar am avut şi eu un rol de jucat. A trebuit să fac câteva alegeri bune pe parcurs. De Fiecare dată.

Dumnezeu mi-a îngăduit să mai văd câte puţin din visul meu. Şi o mulţime de oameni de treabă m-au ajutat atunci când am luat decizii proaste. Vă spun aceste lucruri, pentru că vreau ca voi să reuşiţi în viaţă şi să vă vedeţi visul împlinit.

Cele mai importante lucruri din viaţa mea, după Iisus Cristos şi după familia mea, sunt echipa de închinare şi familia bisericii noastre locale. Familia bisericii în care te-a pus Dumnezeu a fost o alegere divină. Când am început să mergem la biserica Hillsong, nu eram deloc flexibilă. Am încercat să intru în echipa de închinare în termenii mei. În cele din urmă, am renunţat, deoarece era prea greu.

Dedicarea faţă de o echipă necesită moartea sinelui şi eu m-am împotrivit acestui lucru. Făceam tot felul de lucruri împreună *cu* echipa. Am făcut un spectacol de Crăciun extraordinar. Făceam

lucrurile de care ei aveau nevoie, dar nu eram dedicată să fiu una din membrii echipei. În acelaşi timp.

Dumnezeu ştia că, pentru ca visul, pe care El l-a pus în mine şi de care avea El grijă, să devină realitate, trebuia ca toate ambiţiile mele egoiste să moară. Eu a trebuit să fac acest lucru, în mod continuu, pentru ca să pot face parte dintr-o echipă care avea să lase visul meu să iasă la suprafaţă.

Iubesc echipa noastră de închinare. Nu pare să se schimbe prea mult, dar, cu siguranţă, creşte. După ani de lucru împreună, oamenii de bază sunt

FAMILIA
BISERICII
ÎN CARE
TE-A PUS
DUMNEZEU
A FOST
O ALEGERE
DIVINĂ.

Încă acolo. Am pierdut doar câţiva membri de-a lungul timpului, care au ales alte misiuni şi alte ocazii de slujire, ceea ce mi se pare minunat. Acest aspect este o mărturie a măreţiei lui Dumnezeu şi a disciplinei Sale în vieţile noastre, care este pentru binele nostru, ca noi să putem vedea visul Său împlinindu-se.

Îţi poţi vedea visul devenind realitate fiind parte dintr-o echipă a împărăţiei. În viaţă, într-o echipă, familia bisericii este vitală.

„Căci Eu ştiu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace şi nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor şi o nădejde”.

(Ieremia 29: 11)

Avem o rugăciune pe care o rostim ca toţi oamenii să o audă – oameni din diferite părţi ale lumii, oameni pe care nu i-am mai întâlnit şi oameni pe care nu-i vom mai vedea vreodată, care au venit la una dintre serile de închinare Hillsong. Este o rugăciune pe care am rostit-o pentru prima dată într-o frumoasă biserică din Statele Unite, în care oamenii erau foarte încântaţi de prezenţa noastră. Echipa

noastră a fost de acord cu această rugăciune: *„Tată, fă-i să-şi ia repede privirile de la noi. Vrem, Doamne, să arătăm doar spre*

Ţine, fiindcă Tu eşti autorul adevărului. Tu eşti singurul care merită lauda”.

Eram disperaţi să-i îndrumăm pe oameni spre Cristos.

Altă dată, eram într-o biserică minunată, care avea un stil de închinare foarte diferit de al nostru. Există multe stiluri şi metode de închinare şi toate îl glorifică pe Dumnezeu, dacă există o legătură între inima celui ce se închină şi Dumnezeu. Îmi amintesc de acest pastor ce stătea pe primul rând în biserica sa şi care arăta cam agitat. Cred că a fost foarte bucuros că ne-a invitat până în momentul în care am ajuns acolo şi am început să repetăm! Biserica era foarte tradiţională

(şi foarte frumoasă, în acelaşi timp) iar prezenţa noastră acolo era asemenea nordului care întâlneşte sudul. Am intrat înăuntru, am salutat pe toată lumea cu accentul nostru australian şi am început să facem proba de sunet. În clipa aceea, am văzut sângele fugind din obrajii pastorului.

Când vizităm o biserică, încercăm să fim mai moderaţi (ajustăm volumul etc, pentru a onora conducerea acelei biserici), dar până la urmă, trebuia să dau totul. E totul sau nimic, nu pot umbla cu jumătăţi de măsură. Am încercat, dar nu pot să mă prefac. Ce altceva pot să fac? Singura exprimare pe care pot să i-o dau este a mea. Asta este tot ce pot să fac şi sunt atât de îndrăgostită de Regele meu, încât trebuie să-l arăt. Trebuie să-l dau Lui totul.

ESTE TOTUL
SAU NIMIC.
NU POT SĂ
MĂ PREFAC.
AM ÎNCERCAT.
DAR NU SUNT
BUNĂ
LA AŞA CEVA.

Aşadar, iată-ne acolo, începând să cântăm un cântec de laudă şi văzând din nou îngrijorarea de pe faţa bietului om. Mi-am spus: *„Doamne, ia-l acum, că va fi mult prea mult pentru el”.* Am început cu

cântece de laudă şi, pe când am ajuns la cântecele de închinare, acest om stătea în picioare cu ochii închişi. Cred că îi era prea frică să-i deschidă!

Dar, l-am văzut pe pastor întorcându-se şi uitându-se la biserica lui iar oamenii stăteau în picioare cu mâinile ridicate, cu lacrimile pe obraji, pierduţi în adoraţia lor pentru împăratul lor. Şi-a întors capul şi a izbucnit în lacrimi.

Acest om minunat, cu o dorinţă arzătoare de a-i vedea pe oameni îndrăgostiţi de Iisus, nu şi-a mai văzut niciodată biserica iubindu-L pe Dumnezeu în acest fel. O parte din visul său a devenit realitate în ziua aceea – la fel ca şi al meu.

În acea zi, Dumnezeu mi-a adus aminte de visul meu. El mi-a spus:

„Îţi aminteşti de visul tău, cum că vei juca un rol în schimbarea nu doar a feţei, dar şi a inimii bisericii, nu doar a unui stil de biserică, ci a întregului trup al lui Cristos, că vei vedea oameni ai lui Dumnezeu devenind închinători în duh şi în adevăr? închinători care se ridică ca o armată puternică şi cuceresc această lume pentru Iisus?”

NU CONTEAZĂ DE UNDE ÎNCEPI

Nu contează de unde începi ca să-ţi poţi vedea visul devenind realitate. Priveşte la viaţa lui David; el nu a avut un început strălucit. Uită-te la viaţa lui Moise; el s-a bâlbâit şi a spus: „N-nu p-pot”. Nici el nu a avut un început prea grozav. Mă uit apoi la viaţa mea. Începutul n-a fost grozav nici în cazul meu. Nu a fost ca o mare inaugurare. Nu contează de unde începi. *Ceea ce* contează este să-L laşi pe Duhul Sfânt să scormonească prin acel vis dinăuntrul tău, astfel încât să-ţi poţi duce cursa la bun sfârşit.

Steve McPherson este unul dintre liderii de închinare din biserica noastră. El mai are doi fraţi, care sunt incredibili în domeniul artelor. Toţi sunt foarte buni! Toţi sunt geniali! Toţi trei sunt genii muzicale, deşi ambii lor părinţi sunt surzi. Cine s-ar fi gândit? Doi părinţi surzi şi trei genii muzicale, deoarece Duhul Sfânt a luat naştere în ei şi i-a determinat să se ridice şi să facă o naţiune întreagă să cânte numele lui Iisus. Aceasta este credincioşia lui

Dumnezeu. Nu contează de unde începi.

Ai încredere în timpul potrivit al lui Dumnezeu

S-ar putea să ai un vis şi s-ar putea să fii persoana cea mai credincioasă de pe pământ, dar să te întrebi de ce visul tău nu se transformă în realitate. Timpul este terenul cel mai important de testare a unui vis. S-ar putea ca aceasta să fie o lecţie greu de învăţat, deoarece ai rămas acolo, ai continuat să slujeşti şi acum te întrebi: „Când se va împlini acest vis?"

Nu înceta să fii credincios în ceea ce faci. Dacă e visul lui Dumnezeu, evident are nevoie de timp, ingredientul perfect. Oamenii lui Dumnezeu, biserica, sunt minunaţi. Închinătorii extravaganţi zguduie planeta! De aceea, duşmanul îi urăşte pe închinători. Ne urăşte. Nu ne este teamă de el, suntem plini de încredere în viitor şi plini de încredere faţă de ceea ce Dumnezeu face prin oameni ca voi.

Timp – să nu „semeni cu lacrimi" şi apoi să pleci repede! Stai pe aproape, fiindcă recolta ta va fi plină de bucurie!

Dumnezeul nostru poate

Dumnezeu dă putere „neputinţei" noastre. Dacă spui: „Nu sunt în stare să-mi împlinesc visul", atunci Dumnezeu zice: „Minunat!", deoarece El „prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi". (Efeseni 3: 20) Asta îţi spune azi Dumnezeu despre visul tău.

În Judecători 6: 11 – 14 citim povestea lui Ghedeon:

Apoi a venit Îngerul Domnului şi S-a aşezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui Abiezer. Ghedeon, fiul său, bătea grâu în teasc, casă-l ascundă de Madian. Îngerul Domnului i s-a arătat şi i-a zis: „Domnul este cu tine, viteazule!" Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, domnul meu, dacă Domnul este cu noi, pentru ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri? Şi unde sunt toate minunile acelea pe care ni le istorisesc părinţii noştri când spun: «Nu ne-a scos oare Domnul din Egipt?» Acum Domnul ne părăseşte şi ne dă în mâinile lui Madian!" Domnul S-a uitat la el şi a zis: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai şi izbăveşte pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimit Eu?"

Te-ai simţit vreodată ca Ghedeon? Te-ai simţit abandonat în visele tale? De aceea Dumnezeu îţi spune astăzi: „Du-te! Oare nu te

trimit Eu? Nu mă crezi? Nu ai citit Cuvântul Meu? Nu cunoşti puterea Mea? Nu ştii că acelaşi

Duh care L-a înviat din morţi pe Cristos locuieşte în tine? Nu ştii că Eu te trimit?"

Îmi place povestea lui Ghedeon. Iată-l acolo, Dumnezeu îi dă acea promisiune uimitoare că El îl trimite şi Ghedeon spune: „Rogu-te, domnul meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată că familia mea este cea mai săracă din

Mânase şi eu sunt cel mai mic din casa tatălui meu". (Judecători 6: 15) Oare scuzele sale nu sună ca ale tale uneori? Dar Domnul a avut răbdare cu Ghedeon şi i-a răspuns: „Eu voi fi cu tine şi vei bate pe Madian ca pe un singur om".

(v.16)

Apoi Ghedeon i-a răspuns: „Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, dă-mi un semn ca să-mi arăţi că Tu îmi vorbeşti". (v.17)

Cât de ciudată este situaţia? Ghedeon stă de vorbă cu Îngerul Domnului, care îi aduce un mesaj din partea lui Dumnezeu (ce altceva mai vrei), iar Ghedeon spune: „Mai am nevoie de încă un semn. Ca să fiu sigur!" Seamănă cu tine?

Ştiu sigur că seamănă cu mine! apoi Ghedeon a spus: „Nu Te depărta de aici până mă voi întoarce la Tine, să-mi aduc darul şi să-l pun înaintea Ta". (v. 18)

Majoritatea oamenilor îşi pun darul pe raft, deoarece sunt prea speriaţi şi prea concentraţi asupra lucrurilor pe care nu le pot face. Dar Dumnezeu spune: „Du-te cu puterea pe care o ai – oare nu te trimit Eu?" Dacă Dumnezeu a pus visul în inima ta şi tot El a pus chemarea în tine, oare nu te-a şi echipat ca să poţi împlini acea chemare? El te-a echipat! Dumnezeu te trimite! El a pus chemarea în viaţa ta. El ţi-a dăruit talentele cu ajutorul cărora să împlineşti acea chemare şi acesta este lucrul pe care-l vei face.

Nu-ţi lăsa visul să moară, deoarece crezi că nu-l vei putea atinge. Lasă visul tău să vină din nou la suprafaţă. Mă rog ca, oricare ar fi lucrul care ţi-a acoperit visul sau care l-a închis în interiorul tău, să laşi Duhul Sfânt să sufle peste sămânţa din inima ta, astfel încât strălucirea visului din inima ta să aibă ocazia să se vadă.

„Oare nu te trimit Eu?”
PERLE ŞI AUR
PERLE ŞI AUR.
BOGĂŢIILE OMENEŞTI
NU SE COMPARĂ CU CEEA CE AM ÎN TINE.
STAU COPLEŞIT DE FRUMUSEŢEA TA.
DE DRAGOSTEA TA PENTRU MINE
ATÂT DE BOGATĂ, ATÂT DE PURĂ.
STAU PE PĂMÂNT SFÂNT.
CREEAZĂ ÎN MINE O INIMĂ PENTRU ÎNCHINARE
IISUSE, SALVATORUL SUFLETULUI MEU.
CREEAZĂ ÎN MINE O INIMĂ PENTRU ÎNCHINARE.
1993 DARLENE ZSCHECH, HILLSONG PUBLISHING
PARTEA A DOUA
Închinătorul
EXCELENT
Capitolul şase
EXCELENŢA CONTEAZĂ
EXCELENŢA CONTEAZĂ
Faceji-mi bucuria deplină şi aveţi o simţire, o dragoste, un suflet şi un gând.
(Filipeni 2: 2)
În seara în care echipa noastră de închinare a înregistrat albumul „Tu eşti lumea mea”, am privit în jurul meu şi mi-am dat seama de potenţialul unui grup puternic de închinători extravaganţi. Văzându-i împreună pe aceşti oameni, asemenea unor mărturii puternice ale harului lui Dumnezeu, lucrând împreună pentru acelaşi ţel, mi-a adus lacrimi în ochi. Am închis ochii şi l-am mulţumit din inimă lui Dumnezeu pentru că m-a pus în această echipă de închinători, deoarece fiecare dintre ei îmi era drag. Măreţia planului lui
Dumnezeu îmi taie respiraţia.
Eu cred că există câteva trăsături de caracter care simbolizează excelenţa, pe care indivizii din această echipă o aduc în închinarea lor. Excelenţa lor îndrăzneşte să meargă înainte şi să-L reprezinte pe
Regele şi Mântuitorul lor. Ucenicii, pe care Iisus i-a ales să fie

lângă El, erau un grup de oameni imperfecţi, care aveau să răspândească

Evanghelia până la marginile pământului. Dar toţi (majoritatea) îl iubeau pe

Iisus mai mult decât viaţa însăşi şi aceasta este provocarea la excelenţă pe care o pun înaintea tuturor membrilor din biserică.

CUNOAŞTEREA LUI CRISTOS

CONTEAZĂ

Majoritatea oamenilor sunt de acord cu faptul că a-L iubi pe Cristos mai mult decât viaţa însăşi este o premisă de bază a credinţei noastre, dar, foarte uşor, suntem prinşi în mrejele vieţii şi această nevoie fundamentală de a

L iubi pe Cristos mai mult decât orice nu este realitatea tuturor. A-I acorda

Domnului primul loc în vieţile noastre este imperios necesar în închinarea noastră înaintea Lui. Trebuie să ne analizăm priorităţile, în mod continuu, şi să înţelegem suveranitatea lui Dumnezeu asupra vieţilor noastre.

UCENICII.

PE CARE

IISUS I-A ALES

SĂ FIE

LÂNGĂ EL.

ERAU

UN GRUP

DE OAMENI

IMPERFECŢI.

CARE

AVEAU SĂ

RĂSPÂNDEASCĂ

EVANGHELIA

PÂNĂ LA

MARGINILE

PĂMÂNTULUI

Ce poveste a avut de spus Iov despre priorităţile din viaţa lui!

Tot ceea ce a avut i-a fost luat şi, totuşi, a spus: „Dar ştiu că Răscumpărătorul meu este viu… – „(Iov 19: 25) Amin! Fie ca noi toţi să

putem spune: „Ştiu că Răscumpărătorul meu e viu!”

Unde ai fi fără Iisus Cristos?

Trebuie să ştii răspunsul la această întrebare înainte de a-ţi aduce darul închinării la altar.

Cunoaşte-l pe Dumnezeu. Ai încredere în El.

Să ştii că El este viu şi să ştii că inima Sa pentru tine este mai mare decât ambiţiile tale.

MĂRTURIA TA CONTEAZĂ

Închinarea pe care o aduci Domnului este alimentată de mărturia ta.

Fii sigur că mărturia ta contează. Viaţa mea este o mărturie a harului lui

Dumnezeu. El este *totul* pentru mine. A făcut atâtea minuni în viaţa mea încât mi-ar trebui luni întregi să vi le spun. Duşmanul mi-a spus că nu sunt nimic:

„Ratat, ratat, ratat…” Dar Dumnezeu m-a ridicat şi mi-a spus: „Nu, Darlene.

Tu eşti o învingătoare, învingătoare, învingătoare! Eşti un copil al lui

Dumnezeu. Eşti o femeie minunată care-l aparţine lui Dumnezeu”.

Mărturia ta, experienţele tale personale cu Dumnezeu vor aduce pasiune darului tău de închinare. Când cânţi la un instrument, dacă îţi aminteşti ce a făcut Dumnezeu pentru tine, acest lucru te va ajuta să cânţi aşa cum n-ai mai cântat vreodată. Dacă eşti actor, amintirea mărturiei tale te va ajuta să comunici cu cei nemântuiţi sau să interpretezi o piesă aşa cum n-ai mai făcut-o niciodată. O întâlnire personală cu Dumnezeu va fi foarte convingătoare pentru alţii, deoarece aceştia pot să vadă ceea ce a făcut Dumnezeu în tine. Mărturia ta contează.

Eu cânt şi iau în considerare preţul proclamării mărturiei mele. Trăiesc sub autoritatea Lui şi mor zilnic faţă de propria mea agendă, din cauza lucrurilor pe care le-a făcut Cristos pentru mine. El a făcut

atât de mult pentru mine iar eu vreau doar să văd numele Lui înălţat. Vreau ca Dumnezeu să fie faimos pe întregul pământ. Fiindcă El e viu, eu pot avea o viaţă adevărată.

Am scris un cântec nou care descrie ce înseamnă să trăieşti sub

„Sărutul cerului”, deoarece eu simt că suntem prinşi în sărutul lui Dumnezeu.

Când ne închinăm înaintea Lui şi trăim pentru El, suntem atât de aproape de El

— Trăim în harul Său, sub sărutarea cerului. Dumnezeu îi sărută pe copiii Săi şi le spune: „Aşa, copilul meu.

Îndrăzneşte. Urmăreşte visul pe care l-am plantat în inima ta. Eu te trimit”.

MAJORITATEA OAMENILOR
SUNT DE ACORD
CU FAPTUL CĂ A-L IUBI
PE CRISTOS MAI MULT
DECÂT VIAŢA ÎNSĂ ŞI
REPREZINTĂ
O PREMISĂ DE BAZĂ
A CREDINŢEI
NOASTRE.
EXCELENŢA CONTEAZĂ

Noi trebuie să-L slujim pe Dumnezeu cu desăvârşire, deoarece El este desăvârşit. Dacă i-am oferi mai puţin decât ceea ce putem noi mai bine, ar însemna să-L înjosim. Oferă-l Lui tot ce ai mai bun, indiferent ce înseamnă asta. Nu ceea ce ai vrea tu să fie ce ai tu mai bun, nu ceea ce ţi-ai dori să fie, ci ceea ce ai mai bun *astăzi.* Mărturia şi impactul slujirii cu excelenţă sunt asemenea valurilor unui ocean – excelenţa trimite val după val, atingând vieţile oamenilor în moduri nemaiîntâlnite.

Cuvântul spune: „Cântaţi-l o cântare nouă! Faceţi să răsune coardele şi glasurile voastre!” (Psalmul 33: 3) Noi trebuie să-L slujim pe Dumnezeu cu măiestrie. Îmi place să văd oameni nemântuiţi care intră într-o biserică, în care credincioşii şi-au dezvoltat talentele pentru slujire. Când muzica este superbă, momentul artistic îţi taie

respiraţia, când cei ce dăruiesc sunt darnici, slujitorii slujesc, cântăreţii cântă şi fiecare se închină lui Dumnezeu cu talentul ei sau al lui, atunci vizitatorii stau uimiţi şi spun: „Este adevărat? Aceasta este o biserică? E fantastic!”

Percepţiile greşite legate de ce este o biserică sau amintirile legate de ceea ce a fost în trecut o biserică au ţinut o generaţie întreagă departe de casa lui Dumnezeu. Noi suntem generaţia ce trebuie să schimbe imaginea proastă a bisericii. Noi trebuie să aducem excelenţa înapoi în sanctuar. Trebuie să dăm frâu liber creativităţii şi să aducem reverenţa înapoi în biserică.

Excelenţa înseamnă *detaliu.* Mulţimea poate face lucrurile bine, dar copiii Dumnezeului Cel viu ar trebui să fie în stare să pună „extraordinarul” în tot ceea ce fac.

Excelenţa înseamnă să respingi ideea că ceva „este suficient” sau „dacă e pe aproape, e bine” din vocabularul tău. Această mentalitate nu va aduce niciodată nimic extraordinar în templul lui Dumnezeu. Când El a proiectat

Cortul lui Moise, a fost foarte meticulos în detalii. Exodul

35: 35 spune: „I-a umplut cu pricepere, ca să facă toate lucrările de săpătură în piatră, de cioplitură meşteşugită, de lucrat la gherghef şi de ţesut pânze vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu şi în subţire, să facă tot felul de lucrări şi născociri de planuri”.

Excelenţa înseamnă *disciplină.* Avem nevoie de disciplină în gândirea noastră ca să ne mulţumim doar cu ceea ce este excelent la repetiţiile noastre, în planurile noastre personale şi în respectarea cuvântului faţă de alţii. Cuvântul spune: „Încolo, fraţii mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună şi orice

PERCEPŢIILE
GREŞITE
LEGATE
DE CE ESTE
O BISERICĂ
SAU

AMINTIRILE
LEGATE
DE CEEA CE
A FOST
ÎN TRECUT
O BISERICĂ
AU ŢINUT
O GENERAŢIE
ÎNTREAGĂ
DEPARTE
DE CASA
LUI
DUMNEZEU.

Laudă, aceea să vă însufleţească". (Filipeni 4: 8) Dacă gândurile noastre sunt excelente şi faptele noastre vor fi excelente. Iar excelenţa contează.

SLUJIREA CONTEAZĂ

Deuteronomul 10: 12 – 13 spune: „Acum, Israele, ce alta cere de la tine

Domnul, Dumnezeul tău, decât să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să umbli în toate căile Lui, să iubeşti şi *să slujeşti Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta* şi din tot sufletul tău, să păzeşti poruncile Domnului şi legile Lui pe care ţi le dau astăzi, ca să fii fericit?" (Sublinierea îmi aparţine.) Fii un închinător extravagant care este dedicat slujirii lui Dumnezeu. În lumea laică, muzica şi artele reprezintă un domeniu exclusivist. Doar câţiva aleşi, un mic procentaj, reuşesc să treacă de toate audiţiile; doar oamenii care sunt foarte bine pregătiţi, foarte frumoşi, reuşesc în lumea muzicii şi a artelor. În împărăţia lui Dumnezeu, arta şi muzica îi includ pe toţi. Dumnezeu îi primeşte pe toţi cei care vor să-şi împărtăşească talentul artistic pentru a se exprima. Dumnezeu spune: „Te potriveşti în capodopera mea. Aparţii acestei lumi!"

Există mulţi muzicieni care stau singuri, noapte de noapte, cu chitara în mână, cântând foarte bine şi care şi-ar dori ca şi altcineva să-i poată auzi.

Dacă ar putea să-l dedice lui Dumnezeu talentul pe care tot El li l-a dat!

Dumnezeu îi cheamă pe muzicienii foarte bine pregătiţi să-şi dedice muzica în slujba Regelui. Slujirea Lui le poate aduce o bucurie care nu poate fi găsită nicăieri în altă parte. Poţi găsi bani, chiar mulţi, în afara slujirii lui Dumnezeu, dar o bucurie de nedescris însoţeşte slujirea înaintea Regelui.

În fiecare an, în luna iulie, organizăm Conferinţa Hillsong şi mii de oameni vin din toată lumea ca să înveţe metode de conducere pentru fiecare domeniu de slujire. Misiunea conferinţei este de a echipa oamenii, campionii bisericii locale. Inima mea creşte doar când mă gândesc la această ocazie extraordinară!

Când citesc, împreună cu soţul meu, comentariile de la conferinţă, majoritatea zdrobitoare a participanţilor nu vorbeşte despre cât de minunate au fost melodiile sau predicile. Nu liderii de închinare sau corul i-au impresionat pe participanţi.

Majoritatea celor ce au analizat conferinţa au fost impresionaţi de nivelul de dedicare al echipei bisericii şi de roadele pline de bucurie ale slujirii lor.

Vizitatorii conferinţelor noastre sunt impresionaţi de persoana care stă în ploaie şi aşteaptă să le parcheze maşina şi să-i ducă cât mai repede înăuntru.

Ei îl amintesc pe studentul tinerel care se oferă voluntar timp de o săptămână, şaisprezece ore pe zi, pentru ca oamenii să poată veni la conferinţă şi să fie binecuvântaţi. Ei o amintesc pe tânăra care a renunţat la conferinţă şi a petrecut o săptămână îngrijind copiii mici, ca alţii să poată fi slujiţi. Aceşti oameni bine pregătiţi *s-au oferit voluntari,* datorită dedicării lor în slujba lui Dumnezeu.

UNITATEA CONTEAZĂ

Unitatea nu doar contează, este esenţială. Unitatea în biserică este crucială pentru mărturia bisericii. Iisus s-a rugat pentru unitate între toţi credincioşii, spunând: „Şi mă rog nu numai pentru ei, ci şi pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toţi să fie una, cum Tu, Tată, eşti în Mine şi Eu în Tine; ca şi ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care

Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum şi noi suntem una, Eu în ei şi Tu în

Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârşit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis şi că i-ai iubit cum M

ai iubit pe Mine". (Ioan 17: 20 – 23)

Unitatea arată lumii, în mod supranatural, că

Dumnezeu L-a trimis pe Iisus ca să demonstreze dragostea

Să pentru noi. Acest adevăr trebuie să pătrundă adânc în spiritul nostru, lăsând unitatea să curgă prin biserică, astfel încât lumea să-L cunoască pe El. Psalmul 133: 1

spune: „Iată, ce plăcut şi ce dulce este să locuiască fraţii împreună!"

„Dumnezeul răbdării şi al mângâierii să vă facă să aveţi aceleaşi simţăminte, unii faţă de alţii, după pilda lui Hristos Iisus; pentru ca toţi împreună, cu o inimă şi cu o gură, să slăviţi pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos". (Romani 15: 5 – 6)

Dumnezeu iubeşte unitatea. Ce mărturie minunată a bunătăţii Lui este adunarea închinătorilor Lui ca să râdă împreună, să se roage împreună, să slujească împreună şi să trăiască unii alături de ceilalţi. Acesta este un lucru rar şi preţios iar Dumnezeu ne spune că, dacă trăim în unitate, El va lăsa binecuvântarea peste noi. A trăi în unitate este o decizie pe care *toţi* trebuie să o luăm în mod continuu. Trebuie chiar să ne luptăm pentru ea, deoarece duşmanul vrea să ne separe şi să ne slăbească.

Fă orice este necesar pentru a avea şi a păstra unitatea, fiindcă

Dumnezeu o binecuvântează şi este sensibil la ea. De fapt, El cere unitate.

Cuvântul spune: „Îngăduiţi-vă unii pe alţii şi, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertaţi-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, aşa iertaţi-vă şi voi. Dar mai presus de toate acestea, *îmbrăcaţi-vă cu dragostea, care este legătura desăvârşirii.1* (Coloseni 3: 13 – 14, sublinierea îmi aparţine).

UNITATEA

ARATĂ LUMII.

ÎN MOD

SUPRANATURAL
CĂ DUMNEZEU
L-A TRIMIS
PE IISUS
CASĂ
DEMONSTREZE
DRAGOSTEA SA
PENTRU NOI

Efeseni 4: 11 – 14 spune că Dumnezeu ne-a dat diferite daruri pentru a ne ridica unii pe alţii „până vom ajunge toţi la unirea credinţei şi a cunoştinţei

Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălţimea staturii plinătăţii lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace şi încolo, purtaţi de orice vânt de învăţătură, prin viclenia oamenilor şi prin şiretenia lor în mijloacele de amăgire”.

Unitatea nu poate avea loc în lipsa maturităţii. Dumnezeu binecuvântează unitatea şi noi nu o putem avea fără a creşte din punct de vedere spiritual. Noi ne rugăm pentru unitate, ceea ce este extraordinar, dar, dacă nu facem un efort de a ne iubi unii pe alţii suficient pentru a fi radicali în această privinţă, nu vom vedea binecuvântarea pe care Dumnezeu vrea să o reverse asupra unei biserici unite, mature.

Fii dedicat unităţii şi reconcilierii în trupul bisericii în care te-a pus Dumnezeu. S-ar putea să nu fii unul din liderii care stau în faţă, dar eşti parte a echipei, chiar dacă te închini de pe băncile bisericii. Doar fii dedicat trupului lui Cristos la care te-a călăuzit

Dumnezeu. Nu lăsa un semn de întrebare în dreptul tău.

Nu-ţi lăsa o portiţă de scăpare pentru a te feri de responsabilitate. Fii dedicat echipei bisericii tale locale şi fă tot ce trebuie pentru a avea unitate. Dă-ţi viaţa, pierde-o – astfel încât ceilalţi s-o găsească pe a lor. Fă tot ce este necesar.

Dumnezeu onorează unitatea ori de câte ori o găseşte.

Efeseni 4: 2 – 6 spune: „cu toată smerenia şi blândeţea, cu îndelungă răbdare; îngăduiţi-vă unii pe alţii în dragoste şi căutaţi să păstraţi unirea

Duhului, prin legătura păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum şi voi aţi fost chemaţi la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur

Domn, o singură credinţă, un singur botez. Este un singur Dumnezeu şi Tată al tuturor, care este mai presus de toţi, care lucrează prin toţi şi care este în toţi".

„Faceţi orice efort" (traducerea în limba engleză) înseamnă de fapt că trebuie să facem ceva. Dacă ne rugăm pentru unitate şi, totuşi, ne supărăm pentru cele mai mărunte lucruri, biserica nu va fi niciodată cap, ci coadă. Trebuie să intrăm în comunitatea noastră şi să spunem: „Avem ceva despre care vrem să cântăm, avem ceva pentru care vrem să trăim, Dumnezeul nostru este un Dumnezeu minunat şi El ne-a cerut să „trăim" alături de oameni din diverse medii. Şi, priviţi-ne, noi chiar ne iubim unii pe alţii şi suntem dedicaţi unii altora; aceasta este o mărturie extraordinară!"

Unitatea nu vine la întâmplare; nu vine fără efort şi nu vine fără moartea faţă de sine în fiecare zi. Este greu uneori, dar merită. E timpul ca oamenii lui Dumnezeu *să crească!*

FII DEDICAT
UNITĂŢII ŞI
RECONCILIERII
ÎN TRUPUL
BISERICII
ÎN CARE
TE-A PUS
DUMNEZEU

PRIETENIA CONTEAZĂ

Prietenia adevărată dintre credincioşi este importantă. Cuvântul ne spune că noi trebuie să dăm mai mult decât ni se cere. Noi trebuie să-L imităm pe Cristos faţă de alţii. Trebuie să oferim acea prietenie care ţine spatele cuiva, chiar dacă pe noi ne costă. Noi trebuie să fim acel prieten care îşi dă viaţa pentru ceilalţi – aceasta este o prietenie adevărată. Când Iisus şi-a adunat prietenii şi ucenicii la ultima lor cină de Paşte, El le-a spus: *„4 m dorit mult* să mănânc Pastele acestea cu voi înainte de patima Mea". (Luca 22: 15, sublinierea îmi aparţine)

Pot să spun cu sinceritate că îmi doresc mult să fiu împreună cu oamenii din echipa de închinare. Dumnezeu nu ne-a chemat să facem muzică împreună, ci El ne-a chemat să fim slujitori ai Cuvântului Său Sfânt împreună.

Ar trebui să avem prietenii trainice cu cei care se închină împreună cu noi. Dar trebuie să recunosc că prieteniile dintre noi se bazează pe alegere şi dedicare.

Imaginează-ţi că ai zece – douăzeci de oameni în echipa de închinare – toţi creativi, plini de pasiune şi emoţie. Şi Dumnezeu spune: „Vă voi folosi toate calităţile şi toate punctele slabe şi că voi pune împreună să slujiţi în curţile

Mele şi să aduceţi poporul Meu la Mine”. Aceasta este o chemare *imensăl* însă, a-L sluji pe Dumnezeu alături de prietenii mei reprezintă probabil un bonus pe care nu m-am aşteptat să-l găsesc în această călătorie iniţiatică.

GENEROZITATEA EXTREMĂ

CONTEAZĂ

Povestea de Crăciun a magilor, care vin la Betleem ca să-L adore pe

Regele lor, este o relatare frumoasă de închinare. Aceşti oameni curajoşi au călătorit peste ţări şi peste mări pentru a-şi aduce „comorile personale” şi a le depune înaintea Mântuitorului lumii. Când L-au văzut pe copilul Iisus, au fost plini de bucurie şi au căzut la pământ, în închinare. Ei au deschis ceea ce au adus pentru El şi l-au dăruit, cu generozitate, aur, smirnă şi tămâie, deoarece erau îndrăgostiţi de Regele lor.

Matei 6: 21 spune: „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră”. Comoara ta este lucrul la care ţii cel mai mult, dar aceşti oameni au fost atât de recunoscători pentru naşterea lui Cristos, încât şi-au deschis cuferele personale şi l-au adus daruri din ele. Ei nu vor uita niciodată ziua în care S-a născut Mântuitorul lor. Când am citit această istorioară, mi-am imaginat că văd cerul zâmbind în timp ce îngerii cântau „Aleluia!”. Povestea lungii lor călătorii şi a marii lor generozităţi a fost relatată lumii întregi timp de două mii de ani.

Un închinător extravagant are o inimă generoasă chiar şi în afara sanctuarului. Fii generos în dragostea ta faţă de ceilalţi. Caută modalităţi de a ieşi din confortul tău, dincolo de tine, pentru a fi generos. Fă ceva ce într-adevăr îi binecuvântează pe alţii, ceva ce te costă, chiar dacă asta înseamnă câţiva bani pentru a trimite o scrisoare. Trimite o scrisoare de mulţumire cuiva care a făcut o slujbă extraordinară în spatele scenei sau cuiva pe care l-ai văzut că lucrează din greu. Nu te costă prea mult să recunoşti meritele cuiva. Generozitatea extremă nu necesită contribuţii de un milion de dolari. Surprinde pe cineva cu o faptă bună.

Dacă putem sta în templu şi îl putem lăuda pe

Dumnezeu cu cântecele noastre glorioase, atunci trebuie să fim în stare să-L slujim pe El şi cu dragostea noastră extravagantă pentru ceilalţi, dacă nu, atunci ceva nu este în regulă cu mesajul vieţii noastre.

Fii generos în închinarea ta atât în interiorul, cât şi în afara templului.

Proverbe 11: 25 spune: „Sufletul binefăcător va fi săturat şi cel ce udă pe alţii va fi udat şi el”. Iar Proverbe 22: 9 spune: „Omul milostiv va fi binecuvântat, pentru că dă săracului din pâinea lui”.

Eu nu vorbesc doar despre a dărui bani, ci despre a lăsa generozitatea să fie parte a identităţii tale. Eu cred că, dacă îndrăznim să ne numim închinători extravaganţi, ar trebui să fim lideri în orice, nu doar în muzică, iar a fi foarte generos face parte din rezultatul timpului petrecut în prezenţa lui Dumnezeu. Generozitatea este cheia care deschide uşa binecuvântărilor peste vieţile noastre. Noi trebuie să dăruim dintr-o inimă care nu vrea doar să primească, ci dăruieşte pentru că îl iubeşte pe El mai mult decât viaţa însăşi. Marcu 8: 35 spune: „Căci oricine va vrea să-şi scape viaţa, o va pierde; dar oricine îşi va pierde viaţa din pricina Mea şi din pricina

Evangheliei, o va mântui”. Un închinător extravagant va dori să-şi dea viaţa pentru Evanghelie – aceasta înseamnă generozitate extremă. Generozitatea descrie esenţa identităţii lui Cristos.

UN ÎNCHINĂTOR

EXTRAVAGANT

ARE O INIMĂ

GENEROASĂ
CHIAR ŞI
ÎN AFARA
SANCTUARULUI
CAUTĂ
MODALITĂŢI
DE A IEŞI
DIN
CONFORTUL
TĂU.
DINCOLO
DE TINE.
PENTRU
A FI GENEROS
DACĂ PUTEM SA URCAM
PE SCENĂ
ŞI DACĂ-L PUTEM LĂUDA
CU CÂNTECUL NOSTRU GLORIOS.
DAR NU-L PUTEM SLUJI
CU O VIAŢĂ EXTRAVAGANTĂ.
ATUNCI MESAJUL NOSTRU
ARE O PROBLEMĂ.
DISCIPLINA ŞI DETERMINAREA
CONTEAZĂ

Ca închinător extravagant trebuie să trecem peste sentimentele noastre, închinarea eliberează creativitatea din noi, dar persoanele creative tind să trăiască printre „emoţii”. Această tendinţă poate fi cea mai bună trăsătură a noastră, dar şi cea mai rea. Emoţiile ne determină să ajungem la concluzii geniale, dar ne pot şi distruge, dacă nu le supunem Cuvântului lui Dumnezeu.

Isaia 50: 4 – 7 spune:

Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să ştiu să înviorez cu vorba pe cel doborât de întristare. El îmi trezeşte, în fiecare dimineaţă, El îmi trezeşte urechea, să ascult cum ascultă nişte ucenici. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea şi nu M-am împotrivit, nici nu

M-am tras înapoi. Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau şi obrajii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns faţa de ocări şi de scuipări. Dar Domnul Dumnezeu M-a ajutat; de aceea nu M-am ruşinat, de aceea Mi-am făcut faţa ca o cremene, ştiind că nu voi fi dat de ruşine.

Îmi plac mult aceste versete din Scriptură, deoarece ele ne arată că trebuie să fim hotărâţi., *Nu* voi fi dat la o parte. *Nu* voi fi mişcat. *Nu* voi da înapoi".

Trebuie să fim *hotărâţi* să ne legăm de Dumnezeu şi să cerem minunea noastră, deoarece El este *mai* dornic să-şi reverse slava asupra noastră, decât suntem noi să o primim! Avem nevoie de determinare pentru a ne duce la bun sfârşit misiunea. Ca închinători extravaganţi, nu suntem niciodată la un „spectacol".

sau într-un „angajament". Suntem într-o misiune divină iar determinarea noastră de a vedea scopul Lui împlinit atrage un răspuns din partea

Dumnezeului nostru glorios.

Disciplinează-ţi mintea ca să fie de acord cu Cuvântul lui Dumnezeu. Îţi va afecta vorbirea şi atitudinea faţă de excelenţă. Pur şi simplu, îţi va afecta atitudinea! îmi place povestea din Daniel în care Şadrac, Meşac şi Abed Nego se află în cuptorul încins şi *ştiu* că Dumnezeul lor îi va scăpa. În mijlocul unui foc, (o încercare grea), îi pot auzi cum spun*: „fiu* ne vom pleca, îl vom lăuda pe

Dumnezeu. Aşa că ne puteţi arunca în foc, ne puteţi arunca în cuşca leilor, puteţi face orice veţi vrea cu noi, dar noi tot vom continua să-L lăudăm pe

Dumnezeu, deoarece am fost creaţi în chip minunat. Ne vom bucura întotdeauna în Domnul şi vom continua, în orice vreme, să binecuvântăm numele Lui. Lauda Lui va fi totdeauna în gura noastră". Împreună, au fost nişte închinători extravaganţi.

Determinarea lor a fost evidentă când au hotărât: „Şi chiar de nu ne va scoate, să ştii, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi şi nici nu ne vom închina chipului din aur pe care l-ai înălţat!" (Daniel 3: 18) Este nevoie de o astfel de determinare pentru a duce la bun sfârşit chemarea lui Dumnezeu din viaţa ta.

Uneori, s-ar putea să nu *simţi* că tot ceea ce ai nevoie este chiar în faţa ta.

Dacă te afli într-o vale de disperare şi descurajare, trebuie să-L cunoşti pe

Dumnezeu suficient de intim pentru a spune: „Chiar şi în mijlocul acestor lucruri, eu tot *nu* mă voi pleca. Îl cunosc pe Dumnezeul meu şi cunosc inima

Să pentru mine, aşa că, dacă mă aflu într-o vale, Doamne, ajută-mă să învăţ şi să învăţ repede". Învaţă rapid această lecţie a determinării, altfel acest test al credinţei se va întoarce la tine, până când vei învăţa lecţia. Fii hotărât cu acel foc din inima ta care spune: „Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme, în orice vreme şi în orice fel".

Indiferent care este darul sau talentul pe care îl aduci la altar, acoperă-l cu determinarea şi disciplina de a-L lăuda pe Domnul indiferent de situaţie.

Cunoaşte-L pe Dumnezeu în mod intim prin închinarea personală, astfel încât să ştii că El este credincios. Să ştii că El supraveghează chemarea Lui peste viaţa ta pentru a împlini lucrarea Sa. Nu te îngrijora. Slujeşte-L pe Dumnezeu şi fii bucuros.

FII PUTERNIC

Închinătorii extravaganţi ştiu ce înseamnă să fii iubitor de Dumnezeu şi astfel ei devin un stâlp de susţinere. Noi suntem creaţi după chipul lui

Dumnezeu. Fii tare în unitate, excelenţă, determinare şi slujire. Toate aceste lucruri sunt importante şi reflectă o atitudine de excepţie a celui ce a petrecut timp în prezenţa Domnului.

Nu-ţi fie teamă de disciplină, atât a minţii – adică o gândire corectă – cât şi a faptei – adică o trăire corectă. Proverbe 10: 17 spune: Cine îşi aduce aminte de certare apucă pe calea vieţii; dar cel ce uită mustrarea apucă pe căi greşite".

Proverbe 1: 7 spune astfel: „dar nebunii nesocotesc înţelepciunea şi învăţătura".

Iar Proverbe 13: 18 spune: „Sărăcia şi ruşinea sunt partea celui ce leapădă certarea, dar cel ce ia seama la mustrare este pus în cinste".

Nu-ţi fie teamă de disciplinare.

Dacă te bucuri de un anotimp al succesului, te provoc să nu pierzi din vedere disciplina şi credincioşia care te-a adus acolo. Succesul reprezintă o provocare pentru închinătorul extravagant, deoarece acesta este unul dintre cei mai mari duşmani ai noştri. Închinarea aduce aprecierea şi succesul în vieţile noastre, dar succesul ne poate crea o imagine falsă asupra identităţii noastre.

Foarte curând putem uita că succesul este rezultatul măreţiei lui Dumnezeu.

Succesul te poate ademeni să te laşi în voia lui, în loc să continui să faci cu credincioşie ceea ce te-a adus acolo, în primul rând. Te provoc să nu renunţi să faci toate acele lucruri care ţi-au dat privilegiul de a avea influenţă, indiferent cât de mici sau mari ar fi ele. Lasă ca închinarea înaintea Domnului să fie primul şi cel mai important lucru din viaţa ta.

După câţiva ani de conducere a închinării în biserica noastră, am schimbat profesorii de canto, doar pentru că auzisem că această femeie era cea mai bună.

De fapt, auzisem că e fantastică şi eram foarte entuziasmată de prima mea lecţie. Am pregătit un cântec pentru a-i arăta cum mă descurc, aşa că m-am aşezat la pian şi am cântat cântecul „Let it be" al celor de la Beatles. Când am terminat, a urmat o perioadă de tăcere, aşa că m-am întors şi am aşteptat. Eram foarte nerăbdătoare să-i aud comentariile şi am crezut că m-am descurcat bine.

Îţi poţi imagina stânjeneala mea când ea a trântit capacul pianului şi mi-a spus:

„Este cea mai mare… pe care am auzit-o vreodată!" Apoi a continuat: „Eşti cântăreaţă într-o biserică, nu-i aşa? Probabil că ani de zile ai avut o armată de oameni în jurul tău care te-au încurajat şi ai încetat să-ţi dezvolţi darul". A fost o zi groaznică, dar am învăţat o lecţie – avea dreptate. În mediul încurajator al bisericii noastre, este uşor să te bucuri de o măsură mică de succes şi să-ţi dezvolţi o imagine falsă cu privire la priceperea ta. Ca să adauge insultei, această profesoară de canto m-a dus mai târziu la un simpozion vocal, care arăta oamenilor cum să *nu* cânte!

Succesul ne poate face neglijenţi şi nepăsători, ne poate face să presupunem că „totul va fi bine”. Încetăm să ne mai îngrijorăm de repetiţie;

„Închinarea va fi extraordinară”. Ei bine, nu va fi, dacă nu continuăm să

DACĂ
TE BUCURI
DE UN ANOTIMP
AL SUCCESULUI.
TE PROVOC
SĂ NU PIERZI
DIN VEDERE
DISCIPLINA
ŞI CREDINCIOŞIA
CARE TE-AU
ADUS ACOLO.

Exersăm cu credincioşie toată săptămâna. Închinarea nu va fi extraordinară, dacă nu o vom face diferită de serviciul dinainte. Nu va fi, dacă nu ştim cântecele!

Nu presupune că poţi aduce la închinare daruri la întâmplare. „Doar nebunii dispreţuiesc înţelepciunea şi disciplina”. Fii atent la detalii, păstrează viu focul din fiinţa ta, acea atitudine „indiferent de preţ”. Păstrează zelul din închinarea ta, cel care te-a dus în faţa lui Dumnezeu când ai venit pentru prima oară la El. Întoarce-te la acel loc în care chemarea lui Dumnezeu te-a înnebunit, la acea chemare a lui Dumnezeu de care nu poţi scăpa. Nu te teme de disciplină şi credincioşie, deoarece ele pot fi cele mai bune prietene ale tale.

PUTEREA ŞI CAPCANA SUCCESULUI

Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi şi noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale şi atunci vei lucra cu înţelepciune, (Iosua 1: 8)

Fiecare creştin doreşte să aibă succes şi să împlinească scopul lui Dumnezeu pentru viaţa lui sau a ei. Cu toate acestea, oare de ce mulţi gustă succesul şi rămân neîmpliniţi? Urmărirea succesului doar

de dragul de a avea succes este asemenea unei fântâni secate. Succesul în sine nu ne va satisface. Imaginea lumii despre succes este una seducătoare: bani, faimă şi frumuseţe. Dar imaginea despre succes a lui Dumnezeu este aceea a unui slujitor, mort faţă de sine şi viu pentru Cristos. Eu cred că succesul poate avea atât o influenţă pozitivă, cât şi una negativă şi este alegerea ta pe care cale a succesului vei merge.

Succesul generează impulsul

Impulsul succesului poate fi cel mai bun prieten al tău – este asemenea suflării lui Dumnezeu, care face o zi mai valoroasă şi mai preţioasă decât o mie de zile. Dacă ai impulsul de partea ta, viitorul este luminos, obstacolele se micşorează şi problemele par efemere. Te face să arăţi mai bine decât eşti de fapt.

Poţi abuza de impulsul acesta dacă încetezi să mai sapi după aurul care ţi l-a dat. Dacă încetezi să mai cauţi caracteristicile de bază ale credinţei, valorile esenţiale ale dragostei, vei pierde harul care ţi-a adus succesul. Noi trebuie doar să căutăm împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui, pacea şi bucuria în

Duhul Sfânt. Dacă facem acest lucru, succesul va urma în mod inevitabil. Dar, dacă îţi abaţi privirea de la împărăţia cerurilor şi începi să te gândeşti *„Sunt extraordinar; suntem extraordinari, noi putem face asta;”*, vei abuza de privilegiul pe care ţi-l aduce succesul şi vei pierde din vedere o chemare mai mare.

Succesul aduce concentrarea

Când oamenii sunt concentraţi, ei dezvoltă un sentiment al destinului şi al scopului şi încep să creadă în ei înşişi. Dintr-odată, destinul este palpabil, concentrarea se ascute şi ei dezvoltă acea „voinţă de fier” sau determinare în sufletele lor. Acesta este un loc minunat în care poţi te poţi afla! Dacă nu ne concentrăm asupra lucrului potrivit, avem probleme. Există o tendinţă de a ne concentra asupra talentelor, în loc să ne concentrăm asupra Celui ce dăruieşte talentul. Acesta este un teren periculos. Duce la certuri, comparaţii, nemulţumire, lăcomie şi invidie. Nu te duce într-acolo! Fixează-ţi privirea asupra premiului; concentrează-ţi eforturile înspre exterior, nu spre interior. Concentrează-te asupra lui Dumnezeu şi nu doar asupra beneficiilor pe care le primeşti din partea Lui.

Odată cu succesul vine și influența

Ce onoare este să ai influență! Dumnezeu, prin harul

Său incredibil, ne-a oferit privilegiul să influențăm schimbări divine în viețile oamenilor. Este atât de grozav să fii parte a zidirii împărăției lui Dumnezeu!

Poți abuza foarte ușor de influență, dacă ea este egoistă și urmărește doar interesul propriu. Mulți oameni au făcut parte din echipe de slujire extraordinare și, dintr-odată, au crezut că succesul li se datora lor și că echipa îi trăgea înapoi. Acest mod de a gândi i-a determinat pe oameni să piardă umilința, care le-a adus influența în primul rând!

Mulți își doresc influență și faimă, dar nu sunt pregătiți să plătească prețul sau să-și asume responsabilitatea, care merge mână în mână cu influența. Este nevoie de curaj pentru a fi o influență pentru împărăția lui Dumnezeu. Mulți se mulțumesc doar să stea în mulțime, deoarece nu vor să fie văzuți. Ei nu vor să fie observați, deoarece odată cu influența vine și responsabilitatea conducerii oamenilor spre un loc divin.

Dumnezeu vrea închinători care nu doar fac parte din mulțime, ci care să iasă în evidență din mulțime.

Dumnezeu nu caută o persoană extraordinar de talentată pentru a-i influența pe alții să trăiască o viață după voia Lui; El caută pe cineva care va fi ascultător. Dumnezeu folosește oameni obișnuiți ca mine și ca tine.

POȚI ABUZA
FOARTE
UȘOR DE
INFLUENȚĂ
DACĂ
EA ESTE
EGOISTĂ
ȘI
URMĂREȘTE
DOAR
INTERESUL

PROPRIU

Orice influenţă aş avea eu se datorează faptului că Dumnezeu mi-a dat-o.

Îl iubesc pe Regele meu şi doresc să-L iubesc mai mult decât îmi iubesc viaţa.

Am învăţat că este nevoie de curaj pentru a avea influenţă, deoarece trebuie să fiu gata să ies în evidenţă din mulţime. Nu pot să-mi ascund credinţa sau dragostea mea pentru El, dacă îmi doresc să continui să am influenţă.

TE VOI BINECUVÂNTA, DOAMNE
MĂ-NCRED ÎN TINE, DOMNUL MEU CREDINCIOS.
CÂT DE PERFECTĂ ESTE DRAGOSTEA TA.
ÎMI RĂSPUNZI ÎNAINTE DE A TE CHEMA.
SPERANŢA MEA, TĂRIA MEA, CÂNTECUL MEU.
STRIG DE BUCURIE.
ÎŢI MULŢUMESC, DOAMNE.
PLANUL TĂU STĂ FERM PENTRU TOTDEAUNA
ŞI LAUDELE TALE VOR CURGE CONTINUU
DIN INIMA MEA.
TE VOI BINECUVÂNTA, DOAMNE.
TE VOI BINECUVÂNTA, DOAMNE.
SUFLETUL MEU STRIGĂ DUPĂ TINE.
DUMNEZEUL MEU.
TE VOI BINECUVÂNTA, DOAMNE.
LENE ZSCHECH, HILLSONG PUBLISHING

Succesul este atrăgător

Ce se aseamănă se adună, iar atunci când mergi pe calea succesului cu umilinţă, oamenii cu aceeaşi inimă sunt atraşi de tine, astfel se formează parteneriatele puternice. A face parte dintr-o echipă de închinători extravaganţi, ce lucrează împreună în unitate, este mare lucru; este un lucru pe care eu îl preţuiesc. O biserică închinătoare atrage închinători.

Totuşi, dacă vrei să ai succes pentru a fi observat, vei atrage şi tu oameni cu aceeaşi inimă. Dar a trăi pentru a fi mereu aprobat şi recunoscut este un mod de viaţă extrem de obositor. Dacă valoarea ta

se bazează în mod constant pe popularitate, călătoria ta pe calea succesului este redusă doar la automulţumire. Nu există nicio bucurie în acest efort fără rezultate.

Tu poţi umbla bine pe calea succesului înţelege că succesul în împărăţia lui Dumnezeu înseamnă să zideşti vieţile altora. Scopul vieţii tale este strâns legat de această cauză. Iosua 1: 8 ne învaţă cum să umblăm bine pe calea succesului. Pasajul spune astfel: „cugetă asupra ei (Biblia) zi şi noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale şi atunci vei lucra cu înţelepciune (n. Trad „Vei avea succes”)”.

Fii credincios, fii credincios, fii credincios. Fii credincios în lucrurile mici.

Fii credincios în momentele particulare, când nu te vede nimeni. Mai presus de orice, să ai o inimă care este disperată să vadă scopul lui Dumnezeu atins şi care bate doar pentru a-L glorifica pe El. Nu avem voie să-l lăsăm pe acest mare duşman, care este succesul, să ne lege, să ne strângă sau să ne tragă înapoi. Ca închinători extravaganţi, care îndrăznesc să meargă înainte şi să-L

reprezinte pe Salvatorul şi Regele lor, nu avem voie să dăm înapoi.

Capitolul şapte

DISCIPLINEAZĂ-ŢI

GÂNDIREA

DISCIPLINEAZĂ-ŢI

GÂNDIREA

A fost o vreme când mă simţeam confuză în privinţa rolului meu în slujba

Domnului. Îl iubeam pe Domnul, dar nu eram sigură cum să mă integrez în viaţa bisericii. Îmi plăcea să cânt şi continuam să merg la auziţii pentru diferite trupe, chiar am mers la o audiţie pentru muzicalul „Hair”! (Oare la ce mă gândeam?) Din teamă, am făcut tot ce am putut pentru a nu deveni doar o

„Cântăreaţă de biserică”. Am crezut că a cânta sau a aduce în biserică darul cuiva capătă o anume conotaţie negativă, lucru ce acum mi se pare total greşit. Biserica este motivul principal pentru care

darurile şi talentele ne sunt date! Talentele noastre trebuie folosite pentru slava lui

Dumnezeu!

Nu înţelegeam *deloc* ce înseamnă să cunosc care este scopul meu şi să-l urmăresc cu partea mea creativă. Mă încredeam în Dumnezeu în alte domenii, dar eram neliniştită în ce priveşte cultivarea talentului meu în biserica locală pentru a promova împărăţia lui Dumnezeu.

Am dat spectacole încă de la vârsta de trei ani. Pe când m-am întors la Cristos, eram plătită să cânt şi să dau spectacole de cinci ani. Mama mea m-a dus să cânt oriunde exista cineva care să vrea să privească şi să asculte, chiar dacă acea persoană nu voia neapărat acest lucru.

Dar a existat un moment definitoriu, devreme în umblarea mea de creştin, care a făcut lumină în inima şi în mintea mea în ce priveşte conducerea închinării. Mă rugam în ziua aceea Prietenului meu cel mai bun, când am simţit acea şoaptă mică şi liniştită în ţesătura fiinţei mele. Domnul mi-a spus:

„Niciodată nu va trebui să dai un spectacol pentru Mine”. M-am oprit şi m-am întrebat: *„Oare ce-a fost asta?”* Am ştiut că nu a fost un gând pe care eu l-am generat; nici măcar nu sunt construită să gândesc astfel! Nu ştiam cum sună vocea lui Dumnezeu! Cumva însă am ştiut că este vocea dulce şi blândă a

Duhului Sfânt, separând trecutul de viitorul meu, aliniindu-mi viaţa cu a Sa şi călăuzindu-mă în direcţia pe care o plănuise Dumnezeu mai dinainte. Mă rog ca, citind aceste lucruri, să primeşti şi tu o revelaţie din partea lui Dumnezeu, care să-ţi amintească faptul că mântuirea nu se bazează pe talentele noastre.

Mântuirea nu este legată de măreţia noastră, ci de cât de plin de har este

Dumnezeul nostru magnific!

Mulţi ani mai târziu doar, am început să conduc închinarea, dar acea voce de neconfundat mi-a şoptit mereu şi mereu acelaşi adevăr. M-a eliberat să conduc oamenii fără a fi prinsă în capcana definiţiei „artist de închinare”.

domnul
MI-A SPUS:
„NICIODATĂ
NU VA TREBUI
SĂ DAI UN
SPECTACOL
PENTRU
MINE”.

Fusesem captivă într-un creştinism bazat pe spectacol. Dar cuvintele Sale m-au eliberat de efortul continuu de a încerca să le plac oamenilor şi m-au lăsat să trăiesc o viaţă în care încerc să îi plac lui Dumnezeu.

Chiar dacă avusesem cheia, acel cuvânt din partea lui Dumnezeu, mi-a fost foarte greu să mă eliberez din modelul de gândire care îmi spunea că trebuie cumva să-mi câştig mântuirea. Înţelegerea mea despre harul lui Dumnezeu era încă infantilă; progresul meu a fost împiedicat de îndoială şi necredinţă. Ceea ce făceam şi cine eram au fost împletite în mod nesănătos timp de mulţi ani.

Această gândire nesănătoasă constituie o problemă reală pentru mulţi oameni.

Dar, în timp, prin citirea Cuvântului şi prin edificarea unei *relaţii* cu

Dumnezeu, mintea mea s-a reînnoit treptat.

Înnoirea minţii

Evrei 10: 16 spune: „voi pune legile Mele în inimile lor şi la voi scrie în mintea lor”. Romani 12: 2 spune: „Să nu vă potriviţi chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceţi, prin înnoirea minţii voastre, ca să puteţi deosebi bine voia lui

Dumnezeu: cea bună, plăcută şi desăvârşită”.

Am crezut că a deveni cântăreţ necesită o disciplină imensă – repetiţii, încălzire vocală etc. Reînnoirea minţii mele a avut nevoie de o şi *mai mare* disciplină! Este nevoie de rezistenţă pentru a învăţa să *faci fiecare* gând rob. Făceam un pas înainte, începeam să mă ridic în lucrurile Domnului şi, înainte să-mi dau seama ce se întâmplă, făceam un pas înapoi. Am învăţat însă că nu trebuie să mai fac acei paşi înapoi,

dacă las puterea Cuvântului lui Dumnezeu să-mi reînnoiască mintea.

Dacă e dificil să-ţi aliniezi gândurile la Cuvântul lui Dumnezeu, îţi sugerez să asculţi casete cu învăţături biblice. Multă vreme, maşina mea a fost sediul unei şcoli de „reînnoire a minţii”, deoarece am ascultat sute de ore de studii biblice pentru a-mi reeduca omul interior, în timp ce făceam naveta.

Dacă vrei să-ţi potriveşti gândurile cu ale lui

Dumnezeu, e important să alegi cu grijă programele pe care le vizionezi la televizor sau cele pe care le audiezi la radio. Dacă îţi umpli mintea cu gunoaie, aceea va ieşi afară.

Hrăneşte-ţi mintea cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu-ţi înfometa mintea în ce priveşte cunoaşterea adevărului Său, altfel mintea ta va găsi altceva cu care să se umple.

Dă hrana potrivită gândurilor tale – hrăneşte-te cu adevărul şi inima ta va medita la binele pe care-l are Dumnezeu pentru tine.

NU-ŢI ÎNFOMETA
MINTEA
ÎN CE PRIVEŞTE
CUNOAŞTEREA
ADEVĂRULUI CĂCI
ALTFEL.
MINTEA TA
VA GĂSI ALTCEVA
CU CARE
SĂ SE UMPLE.

Cred că e important să-ţi testezi din când în când inima. Vorba ta aduce viaţă sau moarte? Depinde de inima ta. Iubeşti bârfa sau o ignori? Depinde de inima ta. Puterea limbii este uimitoare. Ceea ce declari peste lumea ta este un lucru uimitor. Are atâta putere! Lucrul cu care te hrăneşti te va transforma într-un închinător excelent sau într-unul slab; mănâncă din Cuvânt şi lasă puterea

Lui transformatoare să-ţi încadreze lumea. Închinarea este un cântec al inimii – mai devreme sau mai târziu sănătatea ei va fi descoperită.

Inima este camera motoarelor vieţii tale. Proverbe 4: 23 spune:

„Păzeşte-ţi inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieţii”. Este ciudat faptul că oamenii cheltuiesc mii de dolari, ore întregi pe zi, lucrându-şi trupurile, pentru a se simţi mai bine şi pentru a arăta mai bine. Totuşi, ei refuză să petreacă timp pentru a-şi reînnoi mintea şi pentru a-şi întări inima – însuşi motorul vieţii.

Psalmul 139: 13 – 14 spune: „Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai ţesut în pântecele mamei mele: Te laud că sunt o făptură aşa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale şi ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!” Mi-au trebuit ani pentru a ajunge la punctul în care să pot spune: „Sunt creată în chip minunat şi lucrările Lui sunt minunate”. Ani! Procesul reînnoirii minţii mele m-a ajutat să-mi schimb modul de gândire.

Dumnezeu este milostiv şi, în ciuda îndoielii mele şi a nesiguranţelor nesfârşite, El a fost alături de mine la fiecare pas. M-a călăuzit cu blândeţe, asemenea unui părinte care-şi învaţă copilul iubit să umble. Ai observat ce le spun părinţii copiilor lor: „Haide, dragul meu, aşa; eşti nemaipomenit!”

Iar când copilul cade, noi batem din palme şi spunem: „Foarte bine! Bună încercare!”. Îi ajutăm să se ridice şi să treacă din nou prin tot procesul, încurajându-i şi ajutându-i iar şi iar. În umblarea noastră după Cristos şi înţelegerea darului Său de mântuire, Tatăl nostru iubit ne spune: „Aşa; foarte bine! Ai încredere în Mine; am să te prind!”

În anul 2000, Societatea americană a compozitorilor, autorilor şi a editorilor, m-a nominalizat pentru premiul „compozitorul anului”. A fost o onoare deosebită, dar, în drum spre ceremonia de acordare a premiilor, am fost foarte neliniştită. Aşa cum am spus mai devreme, înainte de a fi un lider de închinare am lucrat în industria muzicală laică, acceptând tot felul de oferte şi cântând pentru reclame comerciale televizate. Am venit aşadar dintr-un mediu în care se acorda mare importanţă sinelui şi recunoaşterii talentului. Ca închinător, am lucrat mulţi ani ca eu să mă micşorez iar El să fie înălţat. M-am simţit neliniştită să intru din nou într-un mediu, chiar dacă era unul creştin, în care era posibil să te concentrezi asupra muzicii ca afacere şi nu asupra scopului muzicii.

Noi toţi suntem slabi, indiferent cât de puternici ne credem. Toţi

suntem capabili să greşim în viaţă aşa că eram neliniştită. Dar, în lungul zbor de la

Sydney la Nashville, Duhul Sfânt a vorbit clar inimii mele şi mi-a spus: „Tu nu eşti de vânzare. Tu ai fost cumpărată cu un preţ”. Aceste cuvinte mi-au dat

Încrederea să păşesc pe acea scenă, ştiind că afecţiunea mea îi aparţinea cu adevărat Lui.

MÂNDRIA

Eu iau foarte în serios rolul meu de pastor de închinare şi de lider de închinare. Este îngrijorător faptul că singura fiinţa care a fost aruncată din cer a fost un lider de închinare! Mândria este o sămânţă ce prinde rădăcini *atât de* repede. Cuvântul lui Dumnezeu are multe de spus pe această temă:

Mândria unui om îl coboară, dar cine este smerit cu duhul capătă cinste

(Proverbe 29: 23)

Căci tot ce este în lume: pofta firii pământeşti, pofta ochilor şi lăudăroşia vieţii, nu este de la Tatăl, ci din lume. Şi lumea şi pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac. (1 Ioan 2: 16 – 17)

Noi toţi trebuie să ne analizăm continuu mintea şi inima. Unul dintre marile pericole pe care le înfruntăm la Hillsong este faptul că am devenit faimoşi datorită închinării noastre. Dar slujba noastră este să-L facem pe Dumnezeu faimos în închinarea noastră. Dacă păstrăm aceste lucruri în inimă, totul devine clar.

O dată am fost invitată să cânt la o biserică aici, în Australia. Când am ajuns acolo, eu eram unul din milioanele de puncte din programul din seara aceea. La sfârşitul serii, fiind unul dintre invitaţi, am presupus că va veni cineva să mă ducă la hotel. Aşa că am stat acolo, în camera din spate.

Când nu au mai rămas prea mulţi oameni în jurul meu, mi-am dat seamă că nimeni nu avea să mă ducă acasă!

Nu cunoşteam pe nimeni, aşa că am întrebat o fată dacă nu vrea să mă ducă cu maşina la hotel iar ea mi-a răspuns negativ! în cele din urmă, am plătit-o ca să mă ducă. Mi-a fost foarte ruşine că am făcut

atâtea presupuneri. În dimineaţa următoare, am chemat un taxi.

să mă ducă la întâlnirea de dimineaţă. Am cântat şi apoi m-am urcat repede într-un avion spre casă! Atât a ţinut – gândul meu că aş fi „cineva”! Cred că

Dumnezeu a aranjat acel incident ca să-mi pot păstra capul în ordine!

Mândria este una dintre cele mai mari piedici pe care le poate întâmpina un muzician sau un cântăreţ, dar este şi o potenţială capcană pentru oricine.

Pavel explică acest lucru în scrisoarea lui către biserica din Corint, spunând:

ESTE
ÎNGRIJORĂTOR
FAPTUL CĂ
SINGURA FIINŢĂ
CARE A FOST
ARUNCATĂ
DIN CER
A FOST
UN LIDER
DE ÎNCHINARE.

Cu un astfel de om mă voi lăuda; dar întrucât mă priveşte pe mine însumi, nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele. Chiar dacă aş vrea să mă laud, n-aş fi nebun, căci aş spune adevărul; dar mă feresc, ca să n-aibă nimeni despre mine o părere mai înaltă decât ce vede în mine sau ce aude de la mine. Şi ca să nu mă umflu de mândrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un ţepuş în carne, un sol al Satanei, ca să mă pălmuiască şi să mă împiedice să mă îngâmf De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia. Şi El mi-a zis: „Harul

Meu îţi este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârşită”.

Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui

Hristos să rămână în mine. (2 Corinteni 12: 5 – 9)

Pe măsură ce primeşti revelaţii ale dragostei lui Dumnezeu, poţi

începe să crezi că tu meriţi dragostea Lui şi, de aceea, meriţi dragoste şi din partea tuturor celorlalţi! Dacă poţi anula acel obstacol al mândriei, te vei elibera pentru o viaţă măreaţă de slujire în împărăţie. Să nu ai o părere exagerată despre tine, să îi preferi pe ceilalţi şi să asculţi mereu mustrarea sau sfatul, toate acestea sunt modalităţi care te vor ajuta să reziști urâtei tentaţii a mândriei. La fel este şi faptul că faci parte dintr-o echipă care îţi spune: „Hei, prietene, adună-te! Adu-ţi mintea aici!”

Unul dintre liderii noştri de închinare, Steve

McPherson, se afla la aeroport, unde a întâlnit un tip care i-a spus că va veni la biserica noastră în acel sfârşit de săptămână, că era un cântăreţ *grozav* şi că va fi minunat în echipa noastră. Aşa că Steve, cum era şi firesc, l-a invitat să vină la repetiţia de miercuri seara ca să dea o probă pentru corul nostru. Omul şi-a ridicat mâna şi a spus: „Nu, tu nu înţelegi. Eu sunt un cântăreţ cu *o ungere deosebită”.* Steve i-a spus: „Fantastic, vino şi dă probă pentru cor”. Dar omul n-a mai venit la audiţie, foarte probabil deoarece nu a reuşit să accepte faptul că noi nu vom folosi abilităţile lui muzicale în duminica aceea! Dacă închinarea vizează mai mult talentul nostru decât a fi un închinător excelent al

Dumnezeului Cel viu, atunci avem mari probleme.

MĂSURA
CE PRIMEȘTI
REVELAȚII
ALE DRAGOSTEI
LUI DUMNEZEU.
POŢI ÎNCEPE
SĂ CREZI
CĂ TU MERIŢI
DRAGOSTEA LUI
ŞI, DE ACEEA
MERIŢI
DRAGOSTE
DIN PARTEA
TUTUROR

CELORLALŢI

ESTE O NOUĂ ETAPĂ

„Iată, voi face ceva nou şi-i gata să se întâmple: să nu-l cunoaşteţi voi oare? Voi face un drum prin pustie şi râuri în locuri secetoase. Fiarele câmpului

Mă vor slăvi, şacalii şi struţii, pentru că voi da ape în pustie şi râuri în locuri secetoase, ca să adăp pe poporul Meu, pe poporul Meu cel ales, poporul pe care

Mi l-am alcătuit, ca să vestească laudele Mele". (Isaia 43: 19 – 21)

Eu cred că tu şi cu mine, ca oameni ai lui Dumnezeu, am văzut doar o licărire a relaţiei cu Dumnezeu, care va veni în viitor. Dumnezeu ne-a deschis apetitul pentru slava Sa. Peste întreg pământul biserica îşi ia locul ce i se cuvine, ca mireasă a lui Cristos, iar noi vedem o creştere a prezenţei lui Dumnezeu, aşa cum n-am mai experimentat vreodată. În întreaga lume, oamenii devin radicali în umblarea lor cu Cristos.

Suntem aproape de un eveniment plin de putere!

Există o generaţie de închinători care se ridică, care cunoaşte puterea extraordinară a prezenţei Sale şi va crea un cântec nou. „Iisus, ce nume minunat" a fost scris de o fată din biserica noastră, Tanya Riches, la vârsta foarte înaintată de şaisprezece ani! Cu toate acestea, eu continui să cred că vor fi compozitori şi mai tineri care vor conduce biserica într-o şi mai profundă închinare. În viitor, vom fi uimiţi de vârsta celor care vor scrie cântece noi. Vom fi uimiţi de profunzimea caracterului ce va fi arătat de tinerii noştri. Vom fi uimiţi de cuvintele lor profetice. *Aşteaptă acest lucru,* deoarece aşteptarea este terenul pe care se naşte miraculosul.

Îndrăzneşte să reziști, îndrăzneşte să-ţi ocupi locul în acest moment magnific al istoriei. Cine ştie ce urmează? Simt cum nivelul apei creşte, fluxul spiritual creşte şi noi suntem pe cale de a experimenta un impact puternic, o maree, pe măsură ce dorinţa de a-L sluji pe El ne consumă. Dacă-l doreşti, el este deja aici. Suntem pe cale să experimentăm ceva miraculos, aşa că-i încurajez pe toţi cei din biserică să se pregătească. Fiţi oameni mari. Este nevoie de curaj ca să fii un închinător excelent. Eu nu vreau să scriu formula pentru a deveni

„un închinător de succes”. Dar sper să inspir biserica să fie *radicală* pentru Cristos – aceasta este nivelul la care aspir.

Odată au venit atât de mulţi oameni la biserică, încât în acea duminică, cu patruzeci şi cinci de minute înainte de începerea serviciului divin, oamenii au început deja să intre în biserică. Erau oameni peste tot, astfel că pastorul nostru.

Brian Houston, a trecut pe lângă mine şi mi-a spus: „Trebuie să începem serviciul de închinare chiar acum. Ai douăsprezece minute să te pregăteşti”.

Cred că nu am mai auzit nimic din ce a spus după aceea. *Douăsprezece minute? Ce înseamnă douăsprezece minute?* Aşa că i-am spus lui Ian Fisher, unul din pastorii muzicali: „Avem douăsprezece minute să-i luăm pe oameni din haos (oamenii se aflau peste tot, căutând sălile pentru copii sau căutând un loc unde să stea) şi să-i facem conştienţi de prezenţa Dumnezeului

Atotputernic”. Ian a strâns repede echipa şi le-a spus: „Asta e; douăsprezece minute. Voi v-aţi pregătit toată viaţa pentru asta. Acum trebuie să răspundeţi chemării lui Dumnezeu; mergeţi acolo şi, în douăsprezece minute, îi vom conduce pe oameni la tronul lui Dumnezeu. „Noi îi vom ajuta să guste o bucăţică din cer. Bine?” A rostit credinţă peste fiecare din acei închinători excelenţi ai acelei echipe.

AŞTEPTAREA
ESTE
TERENUL
PE CARE
SE NAŞTE
MIRACULOSUL.

Ne-am rugat, am urcat pe scenă şi biserica nu a ştiut ce a lovit-o. Parcă cerul i-a găsit pe aceşti oameni, care-L lăudau pe Dumnezeu, prea buni pentru a fi reali. Primele treizeci de minute au fost cu adevărat magnifice. Închinarea a fost glorioasă chiar de la început, puteai să guşti acest lucru, puteai să vezi; era prezenţa lui Dumnezeu şi ea locuia acolo, şi-a tăcut tabăra acolo. Nu pot să explic ce s-a întâmplat, dar, în douăsprezece minute, vieţile oamenilor au fost întoarse 180° şi timp de o oră am avut cel mai minunat serviciu divin.

Am avut parte de laudă şi închinare „din afara acestei lumi”; Cuvântul a fost predicat; am făcut colecta, care face parte din închinarea oamenilor; oamenii au venit în faţă şi apoi au plecat; toate acestea timp de o oră iar în următoarea jumătate de oră a apărut o altă mulţime şi am început din nou.

Am învăţat în acea zi că, dacă ai o revelaţie despre puterea laudei şi a închinării şi dacă trăieşti ca închinător, tu poţi să-i conduci pe alţii în curţile cerului în doar douăsprezece minute. Trebuie să facem mai mult decât doar să *sperăm* că cineva se va închina, *trebuie să-i conducem* pe oameni. Trebuie să-i luăm de mână şi să le spunem:

„Ştiu că este greu aici, dar lasă-mă să te duc să găseşti răspunsul pentru viaţa ta”.

Indivizii care devin închinători excelenţi vor afla că ei îi conduc şi pe alţii în închinare. Părinţii care sunt închinători îi vor conduce pe copiii lor în prezenţa lui Dumnezeu. Vecinii care sunt închinători îi vor conduce pe vecini, angajaţii care sunt închinători îi vor conduce pe şefii lor în prezenţa Lui.

Închinarea excelentă este contagioasă.

TALENT VERSUS CREDINCIOŞIE

Urâţi răul, cei ce iubiţi pe Domnul! El păzeşte sufletele credincioşilor Lui şi-i izbăveşte din mâna celor răi.

(Psalmul 97: 10)

Credincioşia nu este un cuvânt prea popular în lumea de azi, dar este o virtute ce aduce mari binecuvântări, dacă o aplicăm în orice domeniu al vieţilor noastre. Eu şi soţul meu am experimentat că există binecuvântare, dacă suntem credincioşi cauzei lui Cristos. Există binecuvântare, dacă suntem credincioşi dragostei Sale. Talentul nu are aproape nimic de-a face cu prezenţa sau absenţa binecuvântării. Darurile şi talentele tale sunt dăruite de Dumnezeu. Pe când lumea caută darurile şi talentele, ele se situează foarte jos pe lista lui

PĂRINŢII
CARE SUNT
ÎNCHINĂTORI
ÎI VOR
CONDUCE

PE COPII LOR
ÎN PREZENȚA
LUI DUMNEZEU.

Dumnezeu care cuprinde lucrurile pe care trebuie să le avem pentru a ne califica pentru o viață eficientă, motivată de scop și care-L onorează pe Cristos.

2 Cronici 16: 9 spune: „Căci Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijine pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui”. Trebuie să ne amintim mereu și mereu că motivul pentru care facem ceea ce facem este să ne închinăm Domnului și să câștigăm suflete pentru împărăția Lui. Dacă vedem biserica ca un bulevard pentru darurile noastre, o oportunitate, o piață de desfacere, o modalitate ca oamenii să experimenteze ceea ce au sau o cale spre succes, atunci nu suntem în locul potrivit. Biserica nu este un vehicul de prezentare a talentelor noastre și de catapultare spre lumea stelelor creștine!

În biserica noastră, în echipa de închinare, suntem foarte direcți cu oamenii în ce privește problema căutării faimei. Biserica este numai despre Dumnezeu și oameni și eu prefer omul lui Dumnezeu darului său.

Bărbatul sau femeia lui Dumnezeu au prioritate. Există însă și mulți oameni talentați. Chiar nu este o problemă să găsești o persoană talentată; oameni talentați sunt peste tot. Noi vrem să vedem bărbați și femei consumați de cauza lui Cristos iar atunci când aceștia cântă sau conduc, oamenii cad în genunchi din cauza pasiunii lor pentru Cristos. Există o diferență remarcabilă între un muzician talentat și unul cu ungere divină. Este foarte ușor să-ți dai seama dacă o persoană a venit la audiție pentru cor doar pentru că vede o oportunitate sau pentru că vrea să fie parte a prezenței glorioase a lui Dumnezeu. Loialitatea și credincioșia sunt prețioase calități de bază pentru un închinător excelent.

Închinătorii excelenți trebuie să fie constanți, fermi, stabili, statornici, demni de încredere, neclintiți. Nu *mobili,* ci *imobili.* Nu plec nicăieri. Cunosc chemarea din viața mea; sunt aici, stau ferm pe poziție. Nu voi fi dus încoace și-ncolo de lucrurile mărunte pe care viața le aruncă în fața mea sau pe care dușmanul mi le pune în cale, ci

voi fi acea persoană care se va baza pe puterea

Cuvântului lui Dumnezeu.

ACCEPTĂ PROVOCAREA UNEI

ÎNCHINĂRI EXCELENTE

Am văzut mulţi muzicieni sau cântăreţi care au vrut să conducă închinarea fără a se ridica la înălţimea potenţialului lor, deoarece nu au putut să atingă nivelul de excelenţă al vieţilor lor, lucru care le-ar fi adus binecuvântarea lui Dumnezeu. Pentru o vreme, se pare că harul lui Dumnezeu

BISERICA

NU ESTE

UN VEHICUL

DE PREZENTARE

AL TALENTELOR

NOASTRE

ŞI DE

CATAPULTARE

SPRE LUMEA

STELELOR

CREŞTINE.

FIE

CĂ TE AFLI

ÎNTR-O

POZIŢIE DE

CONDUCERE

SAU NU, CINEVA

SE UITĂ LA TINE

ŞI TE IA DREPT

MODEL.

Acoperă tot felul de lucruri rele din viaţa noastră, dar, în cele din urmă, trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru alegerile noastre, dacă vrem ca

Dumnezeu să ne încredinţeze şi mai multe oportunităţi.

Decizia de a deveni persoana, pe care Cristos a avut-o în gând şi pe care El a intenţionat-o, ne aparţine. Oamenii ne pot încuraja, ne pot

motiva, dar, în cele din urmă, noi trebuie să hotărâm, în mod individual, să ne păstrăm inimile loiale doar Lui. Te provoc să fii un închinător excelent atât în public, cât şi în viaţa privată.

Fie că te afli într-o poziţie de conducere sau nu, cineva se uită la tine şi te ia drept model. Cineva, undeva, va observa dacă eşti dedicat închinării înaintea lui

Dumnezeu sau nu. Nu le oferi un model muzical.

Oamenii nu au nevoie să urmeze un talent. Oferă-le o viaţă pe care s-o urmeze, o viaţă care radiază gloria lui

Dumnezeu. Trăieşte o viaţă radicală pentru Cristos. Fii un închinător radical, dedicat sută la sută împărăţiei lui

Dumnezeu şi nu agendei tale personale sau motivelor tale.

Oamenii lui Dumnezeu, compania de închinători dedicaţi lui Cristos, sunt chemaţi să fie lideri pe pământ. Fii radical în slujirea ta înaintea lui Dumnezeu şi în exprimarea dragostei şi devotamentului tău faţă de El. Dacă eşti radical, oamenii din jurul tău vor vrea şi ei să fie radicali. Este nevoie doar de un singur închinător excelent care să iasă din rând şi astfel le va da tuturor celorlalţi permisiunea să facă la fel. Fii cel care iese din rând şi tinde spre excelenţă în prezenţa lui Dumnezeu. Nu aştepta după altcineva; fii *tu* cel care conduce mulţimea în căutarea lui Dumnezeu.

N-aş dori să ajung în situaţia în care echipa noastră de închinare este doar „foarte bună în ceea ce face”. Ar fi groaznic. Este nevoie de un efort radical, dacă vrem ca numele Lui să fie înălţat, în mod magnific, în fiecare domeniu posibil. Nu putem înălţa numele Lui încercând să fim „cool”. Am adesea ocazia să călătoresc şi să vorbesc echipelor muzicale din biserici. Multe echipe de închinare lucrează din greu pentru a-şi arăta îndemânarea. Ei încearcă să obţină un cor mai mare sau un sistem de sunet mai bun. Ei îşi doresc să aibă muzicieni mai buni, se întreabă dacă corul ar trebui să poarte veste colorate şi încearcă să facă totul cât mai bine. Toate acestea

DACĂ
AM ÎNVĂŢAT
UN LUCRU.
ESTE ACESTA:

DUMNEZEU
NU A
INTENŢIONAT
SĂ TRĂIM
ACEASTĂ
CHEMARE
SUPRANATURALĂ
DOAR CU
ABILITĂŢILE
NOASTRE
NATURALE.

Sunt obiective minunate şi mie *îmi place* să aduc excelenţa în casa lui

Dumnezeu, dar încurajez echipele să-şi analizeze motivaţia. Să nu cazi în capcana de a te închina închinării. Închină-te împăratului şi adu-l excelenţă, deoarece îl iubeşti.

Avem o promisiune divină că, atunci când Dumnezeu este înălţat, El îi ia cu Sine pe toţi oamenii. Psalmul 91: 1 spune: „Cel ce stă sub ocrotirea Celui

Prea înalt se odihneşte la umbra Celui Atotputernic". (trad. Din lb. engleză).

Dacă simţi că pedalezi continuu în gol, atunci ai nevoie să răspunzi instrucţiunilor Lui, să asculţi de Duhul lui Dumnezeu şi să *intri în prezenţa Lui.*

Bucuria şi puterea se găsesc acolo unde locuieşte El, în prezenţa Sa. Dacă am învăţat un lucru, este acesta: Dumnezeu nu a intenţionat să trăim această chemare supranaturală doar cu abilităţile noastre naturale. Nu vom reuşi niciodată doar prin propriile noastre puteri. Dar, dacă credem Cuvântul lui

Dumnezeu, dacă trăim în prezenţa Lui, dacă trăim o viaţă de dragoste şi răspundem vocii Sale, atunci vom trăi toată viaţa crescând în cunoaşterea lui

Cristos, rămânând proaspeţi şi puternici în Cuvânt şi ducând o viaţă pe care oamenii vor vrea să o urmeze. Există un cântec minunat, intitulat „Cu toată inima mea", scris de Babbie Mason. De fiecare dată

când aud acest cântec îmi amintesc motivul pentru care fac ceea ce fac. Este un cântec atât de frumos.

Adesea, iau discul cu mine în avion şi sunt uimită de cuvintele simple, dar puternice. Putem fi talentaţi, dar, în cele din urmă, cântecul lui Babbie trebuie să fie strigătul inimii noastre, deoarece tot talentul din lumea asta nu este de ajuns. Închinarea excelentă nu înseamnă să cânţi pur şi simplu un cântec sau să interpretezi o piesă muzicală în sanctuar. Pentru a păşi în tot ceea ce Dumnezeu ne cere să păşim trebuie să fim ucenici dedicaţi, care trăiesc vieţi supuse Lui în afara sanctuarului. Ceea ce spunem când păşim în orice încăpere trebuie să reflecte o inimă de închinare înaintea lui Dumnezeu.

Acest adevăr simplu este extraordinar – *Tot ceea ce facem pentru El sau câştigăm din cauza Lui este inutil, dacă nu suntem adânc înrădăcinaţi în El.*

Faptele Apostolilor 17: 28 spune: „Căci în El avem viaţa, mişcarea şi fiinţa”.

Astfel, ne păstrăm vieţile în ordine iubindu-L pe El cu adevărat şi căutându-L

pe El mai presus de orice. „Binecuvântat să fie omul, care se încrede în

Domnul şi *a cărui nădejde este Domnul”,* (Ieremia 17: 7, sublinierea îmi aparţine).

O INIMĂ TRANSPARENTĂ

Ieremia 17: 9 ne atrage atenţia: „Inima este nespus de înşelătoare”. Suntem sfătuiţi să ne încredem în Domnul cu toată inima noastră şi să nu ne bazăm pe înţelepciunea noastră. Trebuie să-L recunoaştem pe Dumnezeu în toate căile noastre şi El ne va călăuzi. Te provoc să-ţi dezvolţi o încredere tenace în

Dumnezeu. Unor închinători le este mai uşor decât altora să-şi deschidă inimile şi să exprime dragoste şi devotament faţă de Dumnezeu. Uneori, rănile din trecut, regretele, dezamăgirile sau pur şi simplu teama de a fi dezamăgit împiedică o inimă să fie complet transparentă.

CÂND NE AFLĂM ÎN PREZENŢA

LUI DUMNEZEU.

DEVENIM TRANSPARENŢI ŞI ONEŞTI
IAR INIMILE ŞI SUFLETELE NOASTRE
STRIGĂ DUPĂ EL.
CU TOATĂ INIMA MEA
ÎN ACEST LOC LINIŞTIT ALĂTURI DE TINE
MĂ PLEC ÎN FAŢA TRONULUI TĂU.
DESCOPĂR CEA MAI ADÂNCĂ PARTE DIN MINE
DOAR ÎNAINTEA TA.
NU AM NIMIC DE ASCUNS, FIINDCĂ NU EXISTĂ GÂND SĂ NU-L CUNOŞTI.
ADUC CE AM MAI BUN ŞI TOT CE A RĂMAS
ÎNAINTEA TA ŞI LE AŞEZ.
SĂ TE IUBESC EU VREAU CU TOATĂ INIMA, DOAMNE
ŞI SĂ TRĂIESC CA SĂ TE CUNOSC MAI MULT ÎN FIECARE ZI.
TOT CE E-N MINE E AL TĂU ÎN ÎNTREGIME.
TE VOI SLUJI NUMAI CU TOATĂ INIMA MEA.
CU CREDINCIOŞIE ÎMI ÎMPLINEŞTI NEVOILE
DUPĂ PLANUL TĂU.
AŞA CĂ AJUTĂ-MĂ, DOAMNE, SĂ CAUT FAŢA TA ÎNAINTE DE A-ŢI
CĂUTA MÂNA
ŞI SĂ CRED CĂ TU ŞTII CE E MAI BINE PENTRU MINE CÂND EU NU
ÎNŢELEG
ŞI APOI SĂ TE URMEZ ÎN ASCULTARE
ÎN ORICE ÎMPREJURARE.
1990 BABBIE MASON, WORD MUSIC ÎN

Când ne aflăm în prezenţa lui Dumnezeu, devenim transparenţi şi oneşti iar inimile şi sufletele noastre strigă după El. Psalmul 51: 10 – 13 spune foarte bine care ar trebui să fie rugăciunea inimilor noastre: „Zideşte în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou şi statornic! Nu mă lepăda de la

Faţa Ta şi nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt. Dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale şi sprijineşte-mă cu un duh de bunăvoinţă! Atunci voi învăţa căile Tale pe cei ce le calcă şi păcătoşii se vor întoarce

la Tine”. Ediţia Bibliei intitulată „Mesajul” exprimă acest lucru într-un limbaj uzual:

Scufundă-mă în spălătoria Ta ca să fiu curat, curăţă-mă şi voi avea o viaţă albă ca zăpada. Armonizează-mă cu cântecele care-mi mişcă piciorul, lasă aceste oase, odată rupte, să danseze. Nu-mi căuta cu prea multă atenţie defectele, ci dă-mi o adeverinţă că sunt sănătos. Dumnezeule, creează în mine un nou început, modelează o săptămână a Genezei din haosul vieţii mele. Nu mă arunca afară odată cu gunoiul, nu înceta să sufli peste mine sfinţenie.

Adu-mă înapoi din întunecatul exil, pune un vânt nou în pânzele mele! Dă-mi o slujbă prin care să-i învăţ pe rebeli căile Tale, astfel încât cei pierduţi să-şi găsească drumul spre casă. (Mesajul)

Atunci când Isaia a căutat faţa lui Dumnezeu, el a fost determinat să-şi mărturisească păcatul (Isaia 6). Atunci când umanitatea noastră este confruntată cu măreţia şi sfinţenia lui Dumnezeu, devenim foarte conştienţi de nevoia pe care o avem de harul lui Dumnezeu şi de puterea lui de a ne curăţa vieţile. Dacă avem în noi mânie, neiertare, invidie sau amărăciune, trebuie doar să-l cerem lui Dumnezeu să ne ierte şi El le va scoate din inimile noastre.

Romani 12: 1 ne învaţă cum să trăim această viaţă de închinare şi de dragoste:

„Vă îndemn, deci, fraţilor, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceţi trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească”. Pe măsură ce ne închinăm înaintea lui

Dumnezeu, Duhul Sfânt scoate cu blândeţe la iveală ce se află în inimile noastre. El va scoate fiecare strat murdar, toate barierele protectoare pe care le-am pus acolo şi ne va face inimile pure şi curate din nou. Este extraordinar să vezi întâmplându-se acest lucru în închinare!

S-ar putea să nu vrei ca straturile inimii tale să fie expuse, poate acesta este un gând prea înfricoşător pentru tine. Dar Dumnezeu este un Dumnezeu credincios şi iubitor şi El vrea să dea la o parte orice strat împietrit de pe inima ta, ca tu să poţi fi reînnoit. El nu te va umili, nici nu te va răni, dar El doreşte să fii refăcut şi să fii întreg în El. Din

acest loc al reîntregirii tu poţi să devii tot ceea ce a plănuit el să fii. Aşadar, urmăreşte plin de pasiune prezenţa lui

Dumnezeu şi lasă-L pe El, nu pe oamenii din jurul tău, să lucreze la inima ta.

„El nu se teme de veşti rele, ci inima lui este tare, încrezătoare în

Domnul. Inima îi este mângâiată, n-are nicio teamă, până ce îşi vede împlinită dorinţa faţă de potrivnicii lui”. (Psalmul 112: 7 – 8)

CÂND I TE ÎNCHINI.

CADE MASCA

ŞI ADEVĂRUL ESTE REVELAT…

ESTE PREZENTAT TATĂLUI…

PREZENŢA SA ÎŢI INVADEAZĂ

VIAŢA

ŞI EL ÎŢI IA LACRIMILE

CU MÂNA SA.

Iisus a pus fundaţia *vieţii* la picioarele noastre când a spus: „Să iubeşti pe

Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi şi cea mai mare poruncă”. (Matei 22: 37 – 38)

Cântecul inimii care îl iubeşte pe Dumnezeu este cântecul ce va răsuna în ceruri.

Capitolul opt

AŞTEAPTĂ CEEA CE ESTE

NEAŞTEPTAT

w

AŞTEAPTĂ CEEA CE ESTE

NEAŞTEPTAT

Într-una din zile, Iisus învăţa pe noroade. Nişte Farisei şi învăţători ai Legii, care veniseră din toate satele Galileei şi Iudeii şi din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca să vindece. Şi iată că nişte oameni purtau într-un pat pe un slăbănog şi căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea

Lui. Fiindcă n-aveau pe unde să-l ducă înăuntru, din pricina norodului, s-au suit pe acoperişul casei şi l-au coborât cu patul printre

cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Iisus. (Luca 5: 17 – 19)

Iubesc această istorioară care vorbeşte despre credinţa radicală în acţiune!

Îmi pot imagina conversaţia acestor prieteni plini de compasiune, pe când stăteau în faţa clădirii aglomerate, care găzduia prezenţa Mântuitorului.

„Ce vom face pentru a-l duce pe prietenul nostru la Iisus?”, întreabă unul dintre prietenii omului bolnav pe celălalt.

Un zâmbet se aşterne pe chipul tovarăşului său când răspunde: „Orice este nevoie!”

Uniţi în scop, echipaţi cu determinare, ei şi-au făcut loc prin mulţime, au escaladat prin lateralul casei, în timp ce ridicau greutatea prietenului lor pe spatele lor. „Orice este nevoie”, este de acord celălalt, în timp ce îşi fac loc prin tavanul casei. Aceşti închinători excelenţi l-au coborât pe prietenul lor, prin tavan, în braţele lui Iisus. Când Iisus a văzut credinţa acestor credincioşi radicali.

El a spus: „Prieteni, păcatele voastre sunt iertate”.

CREDINŢA ŞI AŞTEPTAREA

Primul lucru pe care poţi să-l aduci în închinare este credinţa ta radicală şi aşteptarea ta. Lui Iisus îi place când aduci credinţă în sanctuar. Iisus l-a vindecat pe omul bolnav, datorită credinţei prietenilor lui. Nu sperăm noi toţi să avem asemenea prieteni excelenţi când avem nevoie de credinţă pentru o minune?

Ce fel de credinţă, ce fel de aşteptare aduci tu în sanctuar? Credinţa ta ar putea aduce o minune altcuiva. Dacă vrei să fie un închinător excelent, pune-ţi întrebarea: „Cu ce contribui eu la serviciul divin? Sunt eu dornic să ajung la biserică duminică dimineaţa? îmi umplu maşina cu prieteni care au nevoie să-L

vadă pe Iisus? Sau bombănesc tot drumul până la biserică, întârzii la repetiţia de cor şi mă încrunt când ajung acolo, din cauza unei atitudini groaznice? Sau pierd vremea, sperând că altcineva s-a rugat pentru prezenţa lui Dumnezeu?”

Dacă aduci la altar o lipsă de credinţă, dacă nu aştepţi nimic, mai mult ca sigur aşteptarea ta va fi împlinită. Dar, dacă îţi aduci în primul rând credinţa.

Iisus se va mişca.

Când mă gândesc la tot ce a făcut Iisus în viaţa mea, sunt plină de aşteptări în privinţa minunilor din viaţa altora. Când mă gândesc cum mă simţeam înainte să-L

găsesc pe Iisus, ce am crezut că sunt destinată să fac, de la ce m-a salvat Iisus şi unde m-a pus acum, când mă gândesc la toate aceste lucruri, credinţa se ridică şi explodează în mine. Sunt dornică să ajung la biserică şi să văd cum prezenţa Sa umple sanctuarul pe măsură ce noi ne închinăm înaintea Lui.

Poate că unii oameni se tem că ceilalţi îi vor judeca atunci când se închină în mod public înaintea lui

Dumnezeu. Ar putea fi îngrijoraţi că ceilalţi vor critica afişarea radicală a dragostei lor şi că vor fi descoperiţi ca fiind superficiali şi de suprafaţă. Nu lăsa părerea altora să-ţi fure bucuria în prezenţa supranaturală a lui Dumnezeu, care vine atunci când I te închini Lui din adâncul inimii tale.

Adevărata închinare nu are loc atunci când ne entuziasmăm şi ne lansăm într-o frenezie emoţională.

Iisus Cristos este real şi ceea ce face El în vieţile noastre este vrednic de închinarea noastră extravagantă. Pentru ceea ce a făcut El merită să ne trezim devreme dimineaţa şi să ne închinăm înaintea Lui. Dacă ne vom închina Lui aşa cum merită, vom fi plini de credinţă, plini de slava lui Dumnezeu şi plini de prezenţa Sa.

Când conduc închinarea, mă gândesc la oamenii care stau în biserică. Unii au fost la lucru în trei schimburi toată săptămâna. Alţii nu au petrecut nici măcar o secundă cu Dumnezeu de la serviciul divin de duminica trecută. Unii au stat treji nopţile veghindu-şi copiii. Alţii sunt pur şi simplu oameni plini de credincioşie. Mă încântă faptul că închinarea la unison îi va ajuta să-şi întoarcă privirile spre Dumnezeu. Mă entuziasmează să ştiu că timpul nostru de închinare împreună îi va lua din situaţia în care se află şi-i va îndrepta spre Dumnezeu. Echipa noastră de închinare nu vrea niciodată să îndrepte oamenii spre noi – noi vrem să facem tot ceea ce este necesar pentru a-i conduce pe oameni în prezenţa lui Iisus.

Nu ezita să aduci o credinţă vizibilă şi aşteptări exuberante în

timpul tău de închinare. Nu este superficial, ci este extraordinar, îmi place faptul că Iisus a fost mulţumit când prietenii l-au adus pe omul bolnav la El prin acoperiş. MI-L pot imagina spunând: „Super, îmi place credinţa voastră. *Văd* credinţa voastră, aşa că iată – fiţi vindecaţi”.

DACĂ
NU AŞTEPŢI
NIMIC.
MAI MULT
CA SIGUR
AŞTEPTAREA TA
VA FI ÎMPLINITĂ
ADEVĂRATA
ÎNCHINARE
NU ARE LOC
ATUNCI
CÂND NE
ENTUZIASMĂM
ŞINE
LANSĂM
ÎNTR-O
FRENEZIE
EMOŢIONALĂ
BUCURIA

Pastorul nostru, Brian Houston, vorbeşte adesea despre „spiritul zombi” în biserică. Ştii şi tu, acea privire absentă, care trece prin oameni şi care apare atunci când oamenii uită ce a făcut Dumnezeu pentru ei şi încotro îi duce El.

Noi avem nevoie să aducem bucurie în timpul nostru de închinare. Dacă cei ce ne vizitează nu văd nicio diferenţă între o biserică şi un club de peste drum, atunci avem o problemă. Sau dacă clubul de peste drum se descurcă mai bine în a aduce bucurie oamenilor, atunci avem o problemă şi mai mare!

Când intri în biserică duminică dimineaţa, simţi impactul bucuriei în interiorul tău? Bucuria Domnului este tăria ta şi ceea ce a făcut Iisus în viaţa ta ar trebui să pună cel mai mare zâmbet pe faţa ta.

Adevărata închinare te umple de bucurie, în ciuda circumstanţelor din jurul tău. Indiferent de ce îţi stă în faţă, toate circumstanţele se pleacă înaintea Cuvântului lui – Dumnezeu şi doar acest adevăr ar trebui să pună bucurie pe faţa ta.

Cuvântul spune: „Voi sunteţi lumina lumii. O cetate aşezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Şi oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeşnic şi luminează tuturor celor din casă. Tot aşa să lumineze şi lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune şi să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri". (Matei 5: 14 – 16) Uneori le sugerez celor din echipa noastră de închinare să stea în faţa unei oglinzi şi să exerseze bucuria. Unii oameni *cred* că arată bucuroşi, dar, când se văd, îşi dau seama că „ascund lumina" adevăratelor lor sentimente faţă de Dumnezeu.

Lasă bucuria Domnului să se vadă pe faţa ta.

Când Moise a coborât de pe Muntele Sinai, cu cele zece porunci în mâinile sale, „nu ştia că pielea feţei lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul". (Exod

34: 29) îmi place ideea că timpul petrecut cu Iisus se vede pe faţa ta! Când realitatea faptului că Iisus te-a eliberat este în tine, se va vedea şi pe faţa ta.

Când audiem oameni pentru corul nostru, e adevărat, ei trebuie să fie în stare să cânte, dar al doilea lucru pe care-l urmărim este abilitatea acelei persoane de a arăta bucuria Domnului în expresia lui sau a ei. Dacă ai o echipă de oameni care conduc închinarea, dar care arată complet absenţi, nu vei face nimic. Dacă ai oameni radicali pentru Cristos şi a căror bucurie este vizibilă, va însemna o mare diferenţă pentru biserică. Acest

DACĂ AI
O ECHIPĂ
DE OAMENI
CARE
CONDUC
ÎNCHINAREA.
DAR CARE
ARATĂ

COMPLET
ABSENŢI.
NU VEI FACE
NIMIC
DE FAPT.
EXTREMELE
ATRAG
MAI MULT
ATENŢIA ASUPRA
ÎNCHINĂTORILOR
DECÂT ASUPRA
CELUI CĂRUIA
NE ÎNCHINĂM.

Lucru este valabil pentru toţi. Uneori, muzicienii şi cei care stau mai în spate pe scenă cred că nu contează dacă bucuria Domnului este sau nu pe feţele lor, dar contează. Este nevoie doar de o singură persoană pe scenă, care arată ca un zombi, ca acesta să distragă atenţia tuturor.

Imaginează-ţi că un vizitator, care nu crede, vine într-o biserică în care bucuria Domnului este evidentă pe faţa tuturor celor de pe scenă şi din bănci.

Imaginează-ţi trezirea care va lovi acea biserică. Tu ai capacitatea de a schimba atmosfera din biserica ta aducând o bucurie eliberatoare în închinarea ta.

Bucuria este un rezultat natural al timpului petrecut în prezenţa lui Dumnezeu.

FLUX ŞI REFLUX PE SCENĂ

Am descoperit că pe scenă are loc un flux şi reflux natural. Avem lauda entuziastă şi apoi închinarea profundă, bogată. Dar avem întotdeauna bucurie şi un sentiment copleşitor de aşteptare. În unele stiluri de închinare în biserică există extreme, ce pot împiedica oamenii să participe în închinarea în spirit şi în adevăr. Când îi încurajez pe oameni să-şi abandoneze reticenţele şi să se închine

Domnului, eu vreau ca ei să echilibreze euforia cu prudenţa, astfel încât închinarea să fie ordonată şi călăuzită de Duhul Sfânt, care

nu este autorul confuziei.

Echipa noastră este atentă să nu fie nici prea meditativă, nici extrem de zgomotoasă, deoarece încercăm să atragem „toţi oamenii” la Domnul. Nu vrem să atragem atenţia asupra noastră sau să îndepărtăm pe cineva de la Evanghelie, din cauza spectacolului din biserică.

Aşadar, avem două extreme cu care trebuie să luptăm: „spiritul zombi” şi ceea ce eu numesc „a transpira sânge”. Am fost în unele biserici în care echipa de închinare a explodat în laudă şi, peste o jumătate de oră, erau tot acolo, în plină viteză. Nimeni nu a luat pauză şi se părea că venele stăteau să rupă şi sângele era gata să ţâşnească prin sudoarea de pe feţele oamenilor. Când oamenii din biserică arată de parcă ar fi în stare de şoc, închinarea nu mai este spirituală! Un asemenea program cu siguranţă îi va îndepărta pe oameni. Apoi, cealaltă extremă este aceea a închinării reflective, melancolice, oamenii uită că nu sunt singuri în încăpere. Când oamenii arată că sunt mai prejos decât viermii, închinarea lor nu mai este plină de adevăr.

Aceste extreme atrag, de fapt, atenţia mai mult asupra închinătorilor, decât asupra Celui căruia ne închinăm. Când Duhul Sfânt conduce oamenii în

REVELAŢII
SUVERANE
DIN PARTEA
LUI
DUMNEZEU
POT
AVEA LOC.
DAR
NU ÎNCERCA
SALE
REPRODUCI.

Închinare, se creează un flux şi un reflux natural de laudă exuberantă şi închinare profundă, care zideşte spiritele celor ce participă.

Dacă ai privilegiul să conduci închinarea, fii atent la timp.

„Închinarea liberă” nu trebuie să continue timp de două ore. Cât de uimitor este un serviciu divin şi cât durează sunt două lucruri diferite. Revelaţii suverane din partea lui

Dumnezeu pot avea loc, dar nu încerca să le reproduci. Nu ajută la zidirea bisericii faptul că echipa de închinare are un timp minunat, dar pierd total din vedere faptul că toţi cei din biserică fie au adormit, fie s-au dus să-şi cumpere o cafea.

La biserica Hillsong avem momente extreme de laudă şi apoi adesea ne retragem pentru a-i lăsa pe oameni să audă vocea lui Dumnezeu, care le vorbeşte în liniştea prezenţei Sale. Uneori închinătorii trec repede peste ceea ce

Dumnezeu încearcă să le spună! Dar, cu acel flux şi reflux al închinării, noi dorim să-i ţinem pe toţi împreună, deoarece vrem să-i *vedem pe toţi* angajaţi în închinare înaintea împăratului. În închinarea colectivă, noi trebuie să ne deschidem urechile, din punct de vedere spiritual, dar şi muzical, pentru a putea conduce mulţimile într-o exprimare pură a dragostei şi adoraţiei faţă de

Mântuitorul nostru.

SĂ ŞTII CE AŞTEAPTĂ PASTORUL TĂU

Cu cât îţi place mai mult să te închini înaintea lui Dumnezeu, cu atât mai probabil este faptul că vei deveni parte dintr-o echipă de închinare sau, dacă programul bisericii tale este televizat, vei fi văzut de întreaga lume ca un închinător într-o echipă. Cu toate că acest capitol se adresează mai ales celor ce conduc echipele de închinare, cred că şi închinătorii individuali vor creşte în cunoaştere citind aceste pagini, cunoaştere ce va intensifica sinceritatea închinării lor.

Celor ce conduc sau slujesc într-o echipă de închinare: vă sfătuiesc să aflaţi ce aşteaptă pastorul vostru de la voi. Pentru închinătorul individual, care vrea să sprijine mişcarea Duhului din locul pe care-l are în biserică, această secţiune va ilustra câteva din aspectele tehnice necesare pentru a menţine ordinea în serviciul divin, astfel încât să ştii de ce este important să-l urmezi pe pastorul tău. Eu îi mulţumesc lui Dumnezeu fiindcă lucrez cu un pastor care ştie ce vrea de la echipa noastră de închinare. El se aşteaptă ca noi să fim plini de credinţă pentru serviciul divin şi să aducem excelenţa în sanctuar.

Cel mai greu lucru, pe care l-am întâlnit vizitând alte biserici, a fost să-mi dau seama că liderii muzicali nu ştiu întotdeauna ce aşteaptă pastorul lor de la timpul de închinare. Mă refer aici la detalii de genul: să cânte sau nu în timpul unei chemări a oamenilor în faţă sau în timpul colectelor. Chemarea oamenilor la pocăinţă este un moment divin, totuşi un microfon ce intră în microfonie sau un copil care începe să plângă par să se întâmple tocmai în momentele cele mai sensibile ale închinării. O echipă de închinare trebuie să ştie cum să-şi sprijine pastorul pe parcursul întregului program.

Închinătorii se pot relaxa sau sta jos sau chiar visa în timpul unei chemări, dar acesta este un timp în care trebuie să ne rugăm Domnului. Instrumentiştii pot începe să cânte şi apoi, când pastorul ne spune, noi trebuie să fim gata să zidim credinţă în acea întâlnire prin lauda noastră. Închinătorii de pe scenă şi cei din sanctuar sunt chemaţi să se roage şi să fie gata să-l sprijine pe pastor, în timp ce acesta conduce serviciul divin.

Susţine-ţi pastorul. Când el cheamă biserica la închinare, adu credinţă şi sensibilitatea Duhului Sfânt, încercuieşte ceea ce face pastorul şi ajută-l să aducă totul înspre plasă. Noi îndepărtăm capcanele spirituale cu cântecele noastre de laudă şi apoi stăm uimiţi şi vedem cum Dumnezeu îi atrage pe toţi oamenii la El. Muzica, exprimă ce se întâmplă la nivel spiritual şi are o dinamică puternică: este folosită pentru scopul căruia i-a fost destinat.

Dărnicia noastră este o parte importantă a închinării şi, din nou, noi trebuie să aducem credinţa noastră în această parte a serviciului divin. Nu este momentul în care să le facem semn cu mâna prietenilor noştri de pe băncile din spate. Nu este momentul ca instrumentiştii să exerseze acele acorduri ciudate din cântecul următor! închinătorii trebuie să rămână tari, plini de credinţă şi atenţie, să sprijine ceea ce spune şi face pastorul. Păstrează-ţi inima gata de închinare şi să ştii ceea ce aşteaptă pastorul tău; dacă nu ştii, *întreabă-\!*

ÎNVAŢĂ SĂ ASCULŢI, PRIVEŞTE ŞI
FII PREGĂTIT

Închină-te lui Dumnezeu cultot ceea ce eşti, dar să ai „un ochi închis şi unul deschis”. Este atât de uşor să te pierzi în închinare şi, în

timp ce acest lucru e extraordinar pentru tine, s-ar putea să pierzi momentul culminant. Fii atent la ce se întâmplă în colectivul bisericii, fie că te afli pe scenă sau în bancă. Liderii de închinare au responsabilitatea de a conduce oamenii în prezenţa lui Dumnezeu ca echipă, *împreună.* Lucruri precum schimbarea gamei sau oprirea unui cântec sunt vitale. Din punct de vedere muzical, dacă „a deraiat un tren, s-a întâmplat fiindcă unul dintre oamenii de pe scenă nu a fost atent, nu a ascultat sau nu s-a uitat. Dacă nu suntem atenţi la ce se întâmplă în vieţile noastre personale, avem probleme.

— Am experimentat acest lucru pe pielea mea într-o zi, când am primit un telefon la biroul bisericii, prin care mi se comunica că poliţia mă caută acasă. De dimineaţă, la benzinărie, fiindcă vorbeam la telefon, pierdută într-o conversaţie destul de intensă, care dura de ceva vreme, se pare că am făcut plinul în timp ce vorbeam la telefon (şi acest lucru e periculos!) şi apoi am plecat fără să plătesc! Poliţiştii mi-au spus toate acestea, deoarece mă urmăriseră pe caseta video. Nu am plătit pentru benzina pe care mi-am pus-o în rezervor în dimineaţa aceea! Acum eram un pastor de închinare *şi* un infractor! N-am mai făcut aşa ceva în viaţa mea!

Aşa că poliţia a venit la mine acasă şi Melinda (care este minunată şi mă ajută cu copiii) a avut marea plăcere de a-i primi în casă. A trebuit apoi să le explic că nu eram o hoaţă. Fusesem atât de absorbită de ceea ce făceam, încât nici nu mi-a trecut prin minte că nu am plătit. Nici măcar nu m-am gândit la asta; am intrat în maşină şi m-am îndreptat spre biserică – ce umilitor!

În acelaşi mod, noi putem fi atât de absorbiţi în adorarea lui Iisus, în timpul închinării, încât să uităm care ne sunt responsabilităţile faţă de cei din jurul nostru. Este minunat să ne placă ceea ce facem, dar, dacă jumătate din trupă schimbă gama iar cealaltă jumătate nu, atunci toată adunarea se opreşte, în timp ce instrumentiştii se îndreaptă spre refren iar vocaliştii sunt din nou la prima strofă. Când se întâmplă acest lucru, privirea noastră nu mai este îndreptată spre Iisus.

SUNET ŞI LUMINI EXCELENTE

Fiinţele umane sunt creaturi interesante, care par să aibă nevoie

ca toate lucrurile să „funcţioneze bine” pentru a avea un excelent serviciu divin. Ca lideri, noi ştim că o regie sub nivel rezultă într-un serviciu divin groaznic!

Când sunetul e prea tare, distrage lumea. Dacă e prea încet, distrage din nou.

Dacă luminile sunt mai puţin intense, lumea devine somnoroasă. Dacă organizăm o atmosferă de dormitor, oamenii se vor aşeza şi vor aţipi în timpul predicii! Dacă este prea cald, oamenii devin somnoroşi, dacă e prea rece, devin agitaţi. Astfel de lucruri ne distrag atenţia de la un serviciu de închinare excelent.

Dacă microfonul predicatorului nu funcţionează, acest fapt distrage atenţia şi opreşte cursul serviciului. Oamenii îşi abat privirea de la Iisus. Astfel, este foarte important să lucrăm împreună pentru ca toate aceste aspecte să funcţioneze bine. Echipa de regie şi sunet reprezintă pentru echipa de închinare o parte la fel de importantă precum liderul de închinare. Fără ei, nimic nu se vede sau nu se aude. Îmi place faptul că oamenii din echipa de regie de la

Hillsong sunt plini de entuziasm. Entuziasmul vine din credinţa puternică în ceva – ceva convingător. Acea credinţă şi convingere înseamnă putere – o dorinţă arzătoare de a ne pune în practică gândurile şi convingerile.

E foarte uşor să mergi pe mijlocul drumului şi să fii mediocru. Ori de câte ori cineva îndrăzneşte să rupă rândurile şi să devină entuziast pentru ceva, întotdeauna va exista cineva care să creadă despre el că este nerealist sau obsedat. Dar cui îi pasă? Adevărul este că oamenii obsedaţi sau nerealişti cu privire la o idee fac mai multe decât cei fără entuziasm. Coloseni 3: 23 spune:

„Orice faceţi, să faceţi din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni”. Dane Watson, directorul de regie de la Hillsong, a adus un asemenea entuziasm în echipă, încât aceasta a crescut în număr şi a spart tiparele.

Ca închinător excelent, te încurajez să-ţi aţinteşti privirea asupra lui Iisus, chiar şi atunci când toate aspectele tehnice legate de sunet şi de lumini cad. Nu lăsa asemenea lucruri să te distragă de la a vedea frumuseţea Domnului.

Entuziasmul tău va sluji echipei de închinare, în timp ce ea luptă pentru a se pune din nou pe calea excelenţei.

PASIUNEA

Eşti tu pasionat de Iisus Cristos? Dimineaţa, mă uit la Biblia mea şi încep să plâng. Deţine toate răspunsurile de care vei avea vreodată nevoie. Mă uit la ea, le ţine acolo pentru mine. Mi se aminteşte în mod constant ce a făcut

Dumnezeu pentru a ne salva, pentru a ne elibera. Dă-ţi voie să te gândeşti la

Dumnezeu şi la *ceea ce a făcut El.* Îngăduie pasiunii pentru Dumnezeu să se ridice în interiorul tău, lasă pasiunea să fie combustibilul care să alimenteze ceea ce eşti şi ceea ce faci în viaţă.

De fiecare dată când o iau pe arătură şi alerg prin propriile puteri, se întâmplă doar pentru că mi-am abătut privirea de la Iisus şi am lăsat pasiunea pentru El să slăbească. Pasiunea pentru Domnul nu o găseşti pe scenă. Pentru a fi pasionat de adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, trebuie într-adevăr să-L

cunoşti pe El.

Ce-ţi poate ucide pasiunea? Gândeşte-te la acest lucru în contextul căsătoriei. Care sunt câţiva dintre factorii care ucid pasiunea într-o relaţie?

Lipsa interesului, indiferenţa şi lipsa de timp petrecut împreună, toate acestea distrug pasiunea. Un lucru care poate ucide pasiunea este ca unul dintre parteneri să spună: „O, dragul meu, te iubesc”, dar celălalt este în lumea lui şi nu aude. Lipsa atenţiei este un ucigaş al pasiunii.

Eu şi soţul meu avem o regulă ca atunci când intrăm în dormitor să nu vorbim despre problemele de la locul de muncă, deoarece onorăm intimitatea relaţiei noastre. A merge în pat în timp ce te plângi de condiţiile de lucru şi alte evenimente iar apoi a încerca să devii pasional… ghicește, nu mai rămâne nimic pentru celălalt. Pasiunea a părăsit încăperea în momentul în care a început văicăreala. Înţelegi ce spun?

Petrece timp singur cu Dumnezeu. Nu fi prea ocupat şi nu te duce la El văicărindu-te, dându-l lista cu primele zece nevoi ale tale şi

spunând: „Amin”.

Du-te înaintea Lui, mulţumeşte-l, iubeşte-L şi lasă-L şi pe El să te iubească.

NU VORBI PREA MULT

Dacă sunt întrebată, le spun întotdeauna liderilor de închinare: „Nu vorbi prea mult”. Prea mult din orice are valoare, fură din valoarea acelui lucru. Noi *conducem* închinarea fiind primii care se închină. Pastorul predică mesajul.

Dacă vreodată ne-ar cere nouă să predicăm, ar fi o onoare şi un privilegiu imens – şi probabil am face treabă foarte bună – dar, până ce acea invitaţie nu e făcută, trebuie să rămânem la închinare şi să facem ceea ce ni s-a cerut să facem. Fii dedicat întregului serviciu divin şi nu doar rolului pe care tu îl ai.

Dacă eşti dedicat numai responsabilităţilor tale şi uiţi de orice altceva, atunci care este contribuţia ta?

FII AUTENTIC

Închinătorii excelenţi sunt autentici. Acea mentalitate de spectacol trebuie să se supună slujirii trupului lui Cristos. Când ne închinăm Dumnezeului Cel viu, nu vrem să fim găsiţi interpretând un rol. Noi vrem să fim autentici în ce priveşte scopul închinării noastre.

Lumea poate să vadă dacă cineva se preface. Fii un închinător excelent, care-L urmăreşte pe Dumnezeu cu o dedicare pură. Atunci, dacă oamenii te vor vedea închinându-te lui Dumnezeu, se vor îndrăgosti din nou de Iisus.

FĂRĂ PRIMADONE

La una dintre conferinţele Hillsong am făcut o parodie hilară care ilustra imaginea tristă a unor închinători care vor să atragă atenţia asupra lor. Scheciul începe cu un grup de oameni implicaţi în regie, foarte fideli, şi câţiva instrumentişti şi vocalişti aflaţi pe scenă.

Ei ajung devreme şi încep să repete şi să pregătească scena etc, apoi, după ce începe serviciul divin, apare şi liderul de închinare căutându-şi microfonul, plângându-se de microfonie şi cerând un pahar cu apă! A fost amuzant, dar şi înspăimântător, deoarece când i-am întrebat pe participanţi dacă acest scheci seamănă cu experienţa lor din „viaţa reală”, prea mulţi au ridicat mâna!

Atitudinea de „primadonă” este atât de subtilă. Ea şopteşte inimii ne păzite a închinătorului: *Omule, această biserică n-ar fi atât de bună, dacă n-aş fi eu aici. Dacă ar şti biserica ce câştigă prin prezenţa mea*

CÂND
NE ÎNCHINĂM
DUMNEZEULUI
CEL VIU.
NU VREM
SĂ FIM GĂSIŢI
INTERPRETÂND
UN ROL

aici. Toţi pastorii sunt plătiţi, ar trebui să mă plătească şi ei pe mine pentru tot ce fac! Nu ştiu ei cât de mult valorez?

Atitudinea de primadonă, acea atitudine „uită-te la mine, uită-te la mine”, nu-L glorifică pe Dumnezeu. Oamenii sunt promovaţi pe baza credincioşiei lor şi pe baza chemării lui Dumnezeu din vieţile lor. Închinătorii excelenţi nu caută să fie promovaţi, dar Dumnezeu îi onorează promovându-i.

Închinarea este suverană. Istorisirea din Luca 14: 17 – 21 aminteşte de un om care i-a spus slujitorului său să meargă şi să le spună tuturor celor invitaţi la petrecere: „Veniţi, căci iată că toate sunt gata”.

Dar toţi au început să caute scuze.

Primul a spus: „Am cumpărat un ogor şi trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierţi”.

Altul a spus: „Am cumpărat cinci perechi de boi şi mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog”.

Un altul a zis: „Tocmai acum m-am însurat şi de aceea nu pot veni”.

Servitorul s-a întors şi i-a spus totul stăpânului. Atunci, stăpânul casei s-a supărat şi i-a poruncit slujitorului său: „Du-te degrabă în pieţele şi uliţele cetăţii şi adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi şi şchiopi”.

Oamenii aceia, care au fost prea ocupaţi pentru a veni la petrecere, ar putea fi oricare dintre noi. Dar putem fi şi acei oameni

care au lăsat totul pentru a veni la petrecerea Domnului şi care au spus: „Da, am să mă duc. Îl iubesc pe

Iisus, am această fărâmă de talent, care are nevoie de şlefuire, dar îl am şi voi lucra la el. Da, am să mă duc!” Iisus ia oameni obişnuiţi, oameni care îi sunt dedicaţi Lui, dedicaţi planului şi scopului Său, şi-i foloseşte.

Călătorind, am ocazia să întâlnesc oameni care par disperaţi după recunoaştere. Nu te simţi lăsat pe dinafară. Fii credincios, urmăreşte lucrurile lui Dumnezeu; fii autentic, fii pasional în căutarea ta şi *încrede-te* în

Dumnezeu.

„Nu cei iuţi aleargă, nu cei viteji câştigă războiul, nu cei înţelepţi câştigă pâinea, nici cei pricepuţi bogăţia, nici cei învăţaţi bunăvoinţa, ci toate atârnă de vreme şi de împrejurări.1 (Eclesiastul 9: 11)

Îndepărtează-te de atitudinea de primadonă. Renunţă să faci lucruri în biserică pentru a fi recunoscut şi fii dedicat zidirii bisericii – farul lui

Dumnezeu pentru lume. Dumnezeu va răspunde nevoilor de pe pământ prin oameni ca tine şi ca mine. Oameni obişnuiţi care spun: „Scuză-mă, aş dori să fac ceva pentru Domnul. Dacă poţi să mă foloseşti, simte-te liber!”

Iisus a spus: „Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; şi oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să vă fie rob. Pentru că nici

Fiul omului n-a venit să i se slujească, ci El să slujească şi să-şi dea viaţa ca răscumpărare pentru mulţi”. (Matei 20: 26 – 28) Dumnezeu îi onorează pe slujitori, nu pe primadone!

POVESTEA ERICĂI

Aceasta este povestea Ericăi Crocker, una dintre prietenele mele, o cântăreaţă de excepţie şi o comoară pentru echipa noastră. Aceasta este povestea umblării ei pe calea primadonelor.

Pe scurt, când am venit la biserică, am intrat în cor, la câteva săptămâni după aceea am cerut să fiu una dintre cei care cântă în faţă. Eu provin dintr-o familie implicată in showbiz (cred că aveam acel spirit în mine). Au trecut trei ani şi jumătate până ce am ajuns să cânt în faţă,

deoarece Dumnezeu a avut de lucru cu mine.

Toţi acei „duşmani de pe scenă”, despre care a vorbit Darlene… mă reprezentau pe mine şi El a trebuit să se ocupe de fiecare dintre ei! Aşadar, făceam parte din cor şi tatăl meu obişnuia să-mi spună: „Dacă poţi să vezi camera, camera te poate vedea pe tine”. Camera se mişca în partea din faţă.

Astfel că obişnuiam să mă asigur că ajung în primul rând al corului. Cântam normal, dar, dacă vedeam camera apropiindu-se, „mă închinam într-adevăr

Domnului”. Ei bine… cu un singur ochi. Celălalt era concentrat asupra monitorului, ca să mă asigur că arăt bine!

Apoi, dintr-odată, dirijorul corului a descoperit că sunt prea înaltă pentru a sta în primul rând, deoarece oamenii din spatele meu erau mult mai scunzi, aşa că m-a trimis tocmai pe ultimul rând. Uram lucrul acesta, fiindcă… hei, camera nu te poate vedea, dacă eşti cocoţat tocmai pe ultimul rând al corului!

Aşa că ajungeam acolo mai devreme, mă puneam pe rândul din faţă şi mă aplecam puţin, ca să par mai scundă. La repetiţii, reuşeam să-i păcălesc, dar imediat ce începeam, genunchii începeau să mă doară şi apoi auzeam: „Hei.

Crocker… du-tepe ultimul rând!”

Ajungeam să stau pe ultimul rând destul de des. Chiar şi în spate fiind, tot încercam să mă pun pe colţ, ca să fiu văzută din când în când…

CU TOATE ACESTEA… într-o zi, pe când mă aflam în spate (nu eram pe margine, astfel încât camera nu mă putea vedea), cu o atitudine deloc frumoasă faţă de femeia care dirija corul. Stăteam în spatele unei persoane, aşa că nu puteam s-o văd şi ea nu mă putea vedea.

Eram acolo, închinându-mă Domnului (Ha!), iar liderul de închinare citea un verset din Biblie despre limbile de foc şi, chiar în acel moment, s-au pornit sirenele de avertizare împotriva incendiilor. Eu am rămas uimită iar

Dumnezeu mi-a deschis urechile. Am început să cântăm un cântec şi, pe măsură ce cântam, muzica era incredibilă. Eram înconjurată de cântăreţi care

Îi cântau cu sinceritate Domnului şi sunt sigură că aşa a fost tot

timpul, dar eu nu mai auzisem ceva asemănător până atunci. Dintr-odată, urechile mi s-au deschis (poate că am avut un dop şi explozia aceea m-a eliberat) şi Dumnezeu a vorbit duhului meu şi mi-a zis: „De ce eşti aici?" Eu l-am răspuns şi am spus: „Ce vrei să spui? Eu cânt, cânt în corul acesta". Atunci, El mi-a răspuns: „Nu, nu despre asta e vorba. Tu eşti aici ca să te închini înaintea

Mea şi noi vom sta în închinare aici mereu. Oamenii din faţa ta sunt aici ca să se închine, nu să se uite la tine, ei vor să se uite la Mine. Indiferent unde eşti, fie că eşti pe scenă, fie că eşti în partea din faţă a corului, fie că eşti în parcare sau în biserică, trebuie să te închini înaintea Mea". Din acea zi, viaţa mea s-a schimbat. Repetiţia de miercuri seara nu mai era doar o opţiune. Am fost acolo pentru tot, întotdeauna spunând: „Da, domnule; da, doamnă; sunt aici, oriunde mă vreţi". Aceasta este povestea mea.

Erica este cea mai bună. Eu cred că are mult curaj să fie atât de onestă, fiindcă toţi am trecut pe acolo! Dumnezeu a schimbat acel spirit, care voia ca toată lumea „să se uite la mine", astfel încât să ne putem închina Lui cu extravaganţă şi excelenţă, în duh şi în adevăr. Extraordinar! *Te iubesc,* Erica

Crocker, şi mă bucur enorm că Dumnezeu ne-a pus împreună.

IUBEŞTE-L PE DOMNUL MAI MULT

DECÂT ÎŢI IUBEŞTI TALENTUL

Dacă îl iubeşti pe Dumnezeu mai mult decât îţi iubeşti talentul, vei avea o perspectivă corectă asupra închinării. Dacă suntem prea preocupaţi de propria persoană, devenim frustraţi când ne contemplăm talentul şi ne întrebăm de ce nu este folosit aşa cum vrem să fie folosit. Apoi ne întâlnim cu oameni care simt la fel, ne împărtăşim frustrările şi începem să umblăm pe drumul amărăciunii şi al resentimentelor. Suferinţa, bârfa şi resentimentul vor găsi întotdeauna prieteni. Faptul că putem găsi pe cineva care este de acord cu noi *nu* reprezintă o confirmare din partea Domnului că ceea ce simţim este corect!

Indiferent care este motivul văicărelii noastre, vom găsi întotdeauna o persoană cu aceeaşi atitudine, fericită să fie de acord cu noi, deoarece acest lucru o face să se simtă mai bine! Aceasta este o

cale extrem de periculoasă!

Disciplinează-te ca să te concentrezi doar asupra lui

Dumnezeu. Dacă Dumnezeu vrea să creeze lucruri incredibile în tine, niciun om nu va putea sta în calea a ceea ce El vrea să facă. Dumnezeu este Cel care te promovează.

„Căci nici de la răsărit, nici de la apus, nici din pustie, nu vine înălţarea. Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El coboară pe unul şi înalţă pe altul”. (Psalmul 75: 6 – 7)

Fii credincios cu ceea ce El a pus în mâinile tale, deoarece, în cele din urmă, este vorba despre Iisus.

NOI
NU AVEM
VOIE
NICIODATĂ
SĂ LĂSĂM
ÎNCHINAREA
DOAR
PE MÂNA
PASTORILOR
Şi A
LIDERILOR
DE
ÎNCHINARE

SFATURI PRACTICE PENTRU
ÎNCHINĂTORII EXCELENŢI

Am găsit această scrisoare, pe care am trimis-o tuturor liderilor de închinare şi directorilor muzicali de la Hillsong. Este exact aşa cum le-am dat-o lor, cuvânt cu cuvânt, şi s-ar putea să te ajute să înţelegi mai bine care sunt aşteptările pe care le avem de la echipa noastră, dar principiile se aplică tuturor celor ce doresc să devină închinători excelenţi ai lui Iisus:

Dragă lider de închinare sau director muzical.

Cu fiecare zi ce vine, sunt tot mai conştientă de puterea pe care o au lauda şi închinarea înaintea Domnului nostru Iisus Cristos.

Temperatura spirituală continuă să crească şi lupta între cer şi

iad pentru viețile oamenilor este în plină desfășurare! Așadar…

Spiritual…

Stai aproape de Dumnezeu… când te afli în prezența Lui devii conștient că

„Cel ce este în mine e mai mare decât cel ce este în lume”, că lupta se sfârșește… tu te relaxezi și îngădui persoanei care ești în Cristos să

STRĂLUCEASCĂ!

Mărește-ți dedicarea pentru rugăciune și continuă să mijlocești pentru serviciul divin în rugăciune. Fii asiduu în rugăciunea ta.

Înțelege că nu te poți lăsa condus de „sentimente”, deoarece adesea simțim că programul a fost LIPSIT DE EXPRESIE etc, dar Duhul Sfânt se mișcă în inimile și viețile oamenilor. Condu dintr-o poziție de CREDINȚA, o dedicare de a nu fi văzut.

Conducere…

Oricine conduce închinarea este persoana căreia i s-a dat autoritatea de a

CONDUCE încotro simte. Ei sunt direct responsabili înaintea mea și a pastorului Brian. Directorul muzical îl sprijină din toată inima pe liderul de închinare în orice decizie pe care acesta o ia… fie că se potrivește opiniei sale personale sau nu.

Eu credea UNITATEA (o dedicare la a fi una, care necesită o moarte față de sine continuă, CEDARE și toate celelalte lucruri GRELE!) va provoca mari

PAGUBE în tabăra inamică și va crește eficiența în împărăția lui Dumnezeu.

În Psalmul 133, untdelemnul sfânt, descris ca rezultat al unității, este de asemenea numit și „de preț”… costă mult în plan personal. Fii dedicat!

Condu prin puterea exemplului, fii un sprijin în slujire, iubește-ți echipa, fii

PUNCTUAL, fii PREGA TIT din punct de vedere muzical, fii gata pentru orice!

Cu cât vei aloca mai mult timp pregătirii repetiției, cu atât vei fi mai liber să pășești în închinarea profetică, să faci față lucrurilor neașteptate, să eliberezi acele MOMENTE din viața unei biserici care fac

dintr-un serviciu divin unul special.

AMINTEȘTE-ȚI.

Tu faci parte dintr-o echipă de campioni.

Tu aparții familiei unei biserici care este dedicată să-ți vadă destinul împlinindu-se.

Ești foarte apreciat și iubit, nu numai pentru ceea ce aduci acestei case… ci pentru CINE EȘTI ÎN CRISTOS!

Să ai o seară extraordinară și roagă-te pentru ca Duhul Sfânt să se simtă ca acasă în acest proiect.

Vă iubesc.

Darlene

CE ADUCI TU ÎN TIMPUL

SERVICIULUI DE ÎNCHINARE

Închinarea este un privilegiu divin și, cu acest privilegiu, vine și o responsabilitate enormă de a arăta generozitate celor din trupul lui Cristos, prin tot ceea ce facem. Nu avem voie niciodată să lăsăm închinarea doar în seama pastorilor și a liderilor de închinare. Noi toți avem nevoie să învățăm să fim închinători excelenți, extravaganți, generoși în slujirea noastră, unii față de alții, și generoși în exprimarea dragostei noastre unii față de alții – acest aspect va schimba dinamica acestei recolte.

MUZICA ETERNĂ

Încă de la începutul vremurilor Dumnezeu a fost venerat prin muzică și laude. Chiar și în momentul în care El a pus fundația pământului „stelele dimineții izbucneau încântări de bucurie și… toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie”. (Iov 38.4 – 7) Prima relatare despre oamenii lui Dumnezeu, care L-au lăudat cu ajutorul muzicii, a avut loc când Moise și israeliții au cântat un imn incredibil de laudă, mulțumindu-l lui Dumnezeu pentru victoria spectaculoasă asupra Faraonului și a armatei sale. Strigătele lor de bucurie trebuie să fi sunat atât de victorios în timp ce cântau: „Domnul este tăria mea și temeiul cântărilor mele de laudă: El m-a scăpat. El este Dumnezeul meu, pe

El îl voi lăuda; El este Dumnezeul tatălui meu, pe El îl voi preamări”. (Exodul

15: 1 – 7) Cântecul a fost răspunsul imediat al copiilor lui Israel la eliberarea incredibilă pe care le-a dat-o Dumnezeu. Observaţi că nu şi-au cântat unii altora, ci ei l-au răspuns lui Dumnezeu cu un cântec de laudă.

Muzica este o forţă puternică, creată de Dumnezeu pentru a tulbura esenţa unei persoane, aşa cum nimic altceva nu poate. Eu sunt recunoscătoare că am fost înconjurată de muzică minunată toată viaţa mea. Din ziua în care m-am născut şi în fiecare zi de atunci, muzica a avut un rol extraordinar în viaţa mea.

Am cântat atâtea melodii. Părinţii mei cântau amândoi, la fel şi fratele şi sora mea. Am dansat de când pot să-mi amintesc; am învăţat jazz, step şi am luat lecţii de balet timp de nouă ani; am studiat pianul şi canto de la vârsta de cinci ani şi până acum. Când eram mică, am scris multe melodii simple şi am visat ca într-o zi să ajung să prezint aceste idei muzicale şi altcuiva. Am avut multe vise, cu toate acestea niciunul nu a avut sens până în momentul în care L-am întâlnit pe Iisus, Creatorul viselor mele. Întâlnindu-L pe El, am înţeles în sfârşit motivaţia acestor vise. Cu cât îl cunosc mai mult, cu atât înţeleg mai mult puterea muzicii, care este atât de reală în mine.

Primul cântec de închinare, pe care l-am scris vreodată, l-am scris pe la cincisprezece ani, imediat după convertire. Biserica noastră l-a cântat într-o seară şi, în loc să mă simt în culmea fericirii deoarece cântecul meu se cânta, responsabilitatea spirituală, de a pune în inima altcuiva un cântec de laudă şi închinare, m-a copleşit. În următorii cinci ani am scris doar cântece siropoase de dragoste! Nu am mai scris un alt cântec de închinare până nu am înţeles mai multe despre puterea închinării înaintea lui Dumnezeu „în duh şi în adevăr”.

Mii de cântece noi despre împăratul nostru sunt scrise zilnic, ceea ce este incredibil! Uneori mi se pare că toate acestea aterizează sub forma unor casete

MUZICA
ESTE
O FORŢĂ
PUTERNICĂ.
CREATĂ DE

DUMNEZEU
PENTRU
ATULBURA
ÎNSĂ ŞI
ESENŢA UNEI
PERSOANE.
AŞA CUM
NIMIC ALTCEVA
NU O POATE
FACE

demonstrative pe biroul meu! Unele sunt trimise de muzicieni extraordinari din toată lumea, care caută o opinie şi direcţie, altele vin de la compozitorii de la

Hillsong, ce îşi îndreaptă urechile spre cer, dornici să aducă un sunet proaspăt înspre pământ. Unele sunt capodopere muzicale iar altele sunt incredibil de simple în formă, dar continuu să fiu uimită de ideile ce par fără sfârşit şi de nenumăratele melodii ce tulbură sufletul, de versurile scrise de autori care încearcă să descrie minunea Regelui nostru.

Nu pretind că sunt cea mai mare şi cea mai bună cunoscătoare când e vorba de a scrie cântece, dar am urechea formată pentru cântecele ce dau bisericii un nou mesaj de cântat. Biserica îmbrăţişează întotdeauna melodiile noi, ce îngăduie închinătorilor să exprime cântecul din inimile lor pentru

Domnul şi împăratul lor. Din când în când, Dumnezeu suflă ungerea Lui peste un cântec şi acesta îşi găseşte drumul spre gura, mintea şi inima bisericilor din întreaga lume.

Imnurile secolului 21 sunt scrise şi cântate de mulţimi care sfidează barierele vârstei. Aceste cântece sunt accesibile şi persoanei celei mai puţin muzicale şi ele aprind pasiunea şi focul în fiecare persoană care intră în expresia lor de laudă. Compozitori ca Matt Redman.

Martin Smith şi Reuben Morgan, ca să numesc doar câţiva, au capacitatea de a scrie cântece care motivează spiritul uman să reacţioneze într-un mod puternic.

Cântecele lor nu ne lasă să rămânem la fel.

Domnul ne trimite cântece noi pe care să le cântăm.

Ele sunt cântece profetice. Sunt cântece de laudă. Sunt cântece de unitate, de intimitate şi cântece de luptă. Ele se ridică între noi, aducând pacea şi neprihănirea. Ele sunt cântece de har şi iertare, de milă şi compasiune, cântece de putere şi dreptate şi cântece de tărie. Sunetul închinării este repus la locul său şi oferit singurului său

Binefăcător.

Pe măsură ce îmbrăţişăm aceste cântece noi, hai să ne amintim marile imnuri scrise peste veacuri de legende precum Charles Wesley, care a scris aproximativ şase mii cinci sute de imnuri. Charles a fost un compozitor fenomenal şi a scris cântece uimitoare, inspiraţionale precum

„Ascultă îngerii cum cântă!" sau „Să cântăm în mii de limbi".

Un compozitor poate face mii de cursuri despre cum să compună mari cântece sau cum să scrie un „hit", dar măiestria este doar o parte a sarcinii unui autor, când trebuie să aducă sunetul cerului pe pământ. Nimeni nu scrie în mod întâmplător un cântec ceresc. Melodiile, care într-adevăr conectează spiritul omului cu Creatorul Său, se vor naşte întotdeauna pe calea mult umblată spre tronul lui Dumnezeu.

MELODIILE.

CARE

ÎNTR-ADEVĂR

CONECTEAZĂ

SUFLETUL

OMULUI CU

CREATORUL

SĂU

SE VOR NAŞTE

ÎNTOTDEAUNA

PE CALEA

MULT

UMBLATĂ

SPRE

TRONUL
LUI
DUMNEZEU

Eu mă rog să aducem sunetul cerului pe pământ, să lăsăm voia Lui „să se facă precum în cer, aşa şi pe pământ”. N-avem nevoie să aşteptăm ca lumea să creeze un sunet nou pe care apoi noi să-l copiem cât putem mai bine. Am auzit cântece remarcabile la radio în ultima vreme şi sunt convinsă că mulţi compozitori nici măcar nu ştiu ce au creat. Aceste cântece ale autorilor necredincioşi, care ating inima lui Dumnezeu, sunt exemple de „pietre care strigă” (Luca 19: 40) pentru a-L lăuda pe El. Noi nu avem voie să lăsăm pietrele acestei lumi să-L laude pe Dumnezeu mai mult decât cei care îl cunosc pe El.

Cuvântul spune: „firea aşteaptă cu o dorinţă înfocată descoperirea fiilor lui

Dumnezeu”. (Romani 8: 19) Şi mai multe cântece ar trebui să se nască din cunoaşterea deplină a faptului că noi, fiii şi fiicele lui Dumnezeu, îl avem pe

El. Dumnezeu trebuie lăudat! Noi trebuie să ne ocupăm locul în corul de laudă, astfel încât gloria Domnului să fie văzută pe tot pământul. Un muzician creştin cunoaşte, în mod intuitiv, diferenţa dintre a face muzică, pur şi simplu, şi a face muzica ce atinge inima lui Dumnezeu. Un compozitor al împărăţiei trebuie să aibă o inimă care urmăreşte lucrurile lui Dumnezeu şi *nu* aprecierea oamenilor.

Eu şi soţul meu, Marc, am fost invitaţi la un dineu al compozitorilor, care a avut loc în Statele Unite, unde s-au adunat autori pe care i-am admirat de multă vreme, pentru a onora compozitorii creştini ai secolului: Bill şi

Gloria Gaither. Amy Grant împreună cu soţul ei, Vince, şi Michael W. Smith au prezentat un medalion de cântece, cele mai iubite dintre cântecele celor doi

Gaither. Împreună cu soţul meu ne-am simţit binecuvântaţi ascultându-i cântând cântec după cântec: „Fiindcă El e viu, pot să înfrunt ziua de mâine”, „Iisus, Iisus, este ceva în acest nume”, „Ceva frumos” şi

„Împărăţia stă să vină”.

Îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru acest cuplu credincios, ce a scris muzică şi cântece de laudă, care au reprezentat acompaniamentul propriei mele poveşti de mântuire. Nu mai e nevoie s-o spun, dar eu şi Marc am plâns amintindu-ne de măreţia lui Dumnezeu în vieţile noastre – şi cât de multe sunt lucrurile pentru care trebuie să-l mulţumim.

La Hillsong, cu toate proiectele de înregistrare pe care le avem, întotdeauna îi încurajez pe compozitori să nu devină doar nişte compozitori de proiect. Trebuie să fim întotdeauna compozitori ai cerului, ale căror inimi sunt disperate de a prinde „un cântec nou" în tot ceea ce scriem. Trebuie să rămânem cu pasiunea de a compune cântecele astfel încât să fie pure în spirit şi în adevăr, fie că vor fi cântate mulţimilor sau unei audienţe divine formate dintr-unul singur. Eu nu vreau să scriu cântece care seamănă cu alte cântece pe

UN MUZICIAN
CREŞTIN
CUNOAŞTE
ÎN MOD
INTUITIV
DIFERENŢA
DINTRE
A FACE
MUZICĂ
PUR ŞI SIMPLU
ŞI A FACE
MUZICĂ
CE ATINGE
INIMA LUI
DUMNEZEU

care le-am auzit sau care seamănă cu ultimul hit de la radio. Eu caut cântece care aduc un sunet proaspăt, profetic, direct din inima Tatălui.

Seara în care înregistrăm un album este o seară magnifică. Acea seară este ca un instantaneu al celor douăsprezece luni de creştere în inima unei biserici locale, care este pe deplin hotărâtă să devină ceea

ce a fost chemată să fie.

Acea înregistrare surprinde un popor înfometat după Dumnezeu şi disperat să aducă lumea Lui în lumea noastră. Văd această dorinţă răspândindu-se tot mai mult peste trupul lui Cristos. Această foame după Dumnezeu nu aparţine doar unei anumite biserici sau denominaţiuni. Mireasa Lui aşteaptă cu nerăbdare şi se pregăteşte de venirea Preaiubitului Său. Noi înregistrăm albume, deoarece vrem să conducem întreaga omenire în prezenţa Sa glorioasă, încurajându-i pe toţi să cânte din adâncul inimilor lor, exprimându-şi mulţumirea, bucuria, dragostea şi devotamentul faţă de Dumnezeu.

Keith Green a fost un alt compozitor magnific al zilelor noastre, care a scris cântece care au ajutat la modelarea unei întregi generaţii. „Există un

Răscumpărător" pătrunde în esenţa fiinţei mele. Am auzit aceste cuvinte profetice rostite peste Russel Fragar: „Îngerul Domnului va sta la capul patului tău şi-ţi va cânta cântece, oh, mare scrib". Ce mod divin de a scrie, să ai cântece care să-ţi fie cântate direct din cer şi care să aducă revelaţii, nefiind doar simplă muzică. Dacă încercăm să scriem cel mai bun, cel mai grozav şi cel mai de succes album, atunci ne-am îndepărtat total de scopul nostru.

IISUS, CE NUME MINUNAT
IISUS, CE NUME MINUNAT
FIU AL LUI DUMNEZEU, FIU AL OMULUI.
MIELUL CARE A FOST ÎNJUNGHIAT.
BUCURIE ŞI PACE, TĂRIE ŞI SPERANŢĂ.
HAR CE ALUNGĂ ORICE TEAMĂ.
IISUS, CE NUME MINUNAT.
IISUS, CE NUME MINUNAT.
ADEVĂR REVELAT.
VIITORUL MEU SIGILAT.
DUREREA MI-A VINDECAT.
DRAGOSTE ŞI LIBERTATE.
VIAŢĂ ŞI CĂLDURĂ.
HAR CE ALUNGĂ ORICE TEAMĂ.
IISUS, CE NUME MINUNAT.

IISUS, CE NUME MINUNAT.
SUFLETUL MI-AI SALVAT, TĂRIA MEA.
DIN RUŞINE M-AI RIDICAT.
IERTARE, SIGURANŢĂ.
PUTERE ŞI DRAGOSTE.
HAR CE ALUNGĂ ORICE TEAMĂ.
IISUS, CE NUME MINUNAT.
1995 TANYA RICHES, HILLSONG PUBLISHING

Noi nu suntem o industrie sau o piaţă de desfacere. Noi suntem biserica lui

Dumnezeu şi avem responsabilitatea uluitoare de a pune sunetul laudei şi închinării pe buzele oamenilor.

„Mesia" de Georg Friedrich Handel (1685 – 1759) este una dintre cele mai grandioase relatări ale Evangheliei care s-au scris vreodată şi, până în zilele noastre, are un profund impact asupra lumii. Handel a arătat o înclinaţie spre muzică încă de la o vârstă fragedă, dar tatăl său avea alte planuri pentru viaţa lui. El a fost hotărât să-l facă avocat pe fiul său şi a diminuat muzica la „un fel de distracţie nedemnă". Tatăl său a făcut tot ce a putut ca să ţină orice fel de instrument departe de fiul său şi nu l-a lăsat pe Georg să meargă la şcoală pentru a nu fi expus lecţiilor de muzică. Dar Haendel avea o dorinţă nepotolită de a cânta şi a reuşit să ascundă o spinetă veche şi şubredă (un pian cu sunet slab) în pod. În timp ce întreaga casă era adormită, George cânta la acel instrument şi exersa cu degetele sale micuţe până ce-l dureau. El a reuşit să înveţe să cânte înainte ca cineva să ştie ce se întâmplă. George avea numai şapte ani.

Într-o zi, s-a strecurat în capela Ducelui de Saxe-Weissenfels pentru a cânta la orgă, neştiind că cineva este pe aproape. Ducele însuşi l-a auzit cântând şi, fiind un om cu înclinaţii muzicale, a recunoscut imediat talentul muzical care s-a desfăşurat atât de magnific înaintea lui. A luat totul în mâinile lui şi i-a poruncit tatălui lui Georg să-l trimită de urgenţă la studii în domeniul muzical. Ce intervenţie divină – slavă Domnului pentru duce! „Mesia" a atins cerul şi a schimbat pământul!

Cântaţi Domnului o cântare nouă. Căci El a făcut minuni…

Strigaţi către Domnul cu strigăte de bucurie, toţi locuitorii pământului!

Chiuiţi, strigaţi, şi cântaţi laude! Cântaţi Domnului cu arfa, cu arfa şi cu cântece din gură! Cu trâmbiţe şi sunete din corn, strigaţi de bucurie înaintea

Împăratului, Domnului!

(Psalmul 98: 1, 4 – 6)

Psalmul 40: 3 spune: „Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru

Dumnezeul nostru. Mulţi au văzut lucrul acesta, s-au temut şi s-au încrezut în

Domnul".

Noi cântăm cântece noi la Hillsong săptămână de săptămână! Cuvântul ne îndeamnă în mod repetat să aducem un cântec nou Domnului. A-I cânta un cântec nou înseamnă a fi proaspăt în dragostea ta pentru El, proaspăt în revelaţia pe care o primeşti din Cuvântul Său.

Iată câteva sfaturi practice pentru cei ce scriu cântece de laudă şi închinare, lucruri pe care eu le-am învăţat şi cred că vă pot ajuta:

1. Scrie cântece care reflectă învăţătura pastorului tău.

Melodiile care reflectă mesajul curent adresat bisericii se infiltrează dincolo de mintea ascultătorilor şi afectează sufletul şi spiritul lor. Cântecele ajută la memorarea mesajului şi la fixarea acestuia în inimile noastre. Dacă asculţi cu atenţie albumele Hillsong, vei descoperi o temă care străbate toate versurile, temă care, cel mai adesea, este rezultatul mesajelor pastorului Brian.

A transpune în muzică momentele definitorii de revelare ale lui Dumnezeu din viaţa ta reprezintă o modalitate puternică de a ţine aproape acel Cuvânt. Un astfel de exemplu îl reprezintă cântecul „Ce a făcut

Dumnezeu", scris de Reuben Morgan pentru a fi cântat la botezul în apă al fratelui său. Cântecul reflectă acel moment minunat din viaţa unui om, când acesta îşi lasă în urmă trecutul şi se

A TRANSPUNE

ÎN MUZICĂ

MOMENTELE

DEFINITORII
DE REVELARE
ALE LUI
DUMNEZEU
DIN VIAŢA TA
REPREZINTĂ O
MODALITATE
PUTERNICĂ
DE A ŢINE
APROAPE
ACEL CUVÂNT.

ridică din apă spre un anotimp nou, pe care Dumnezeu l-a păstrat pentru el.

Versurile sunt frumoase:

Și mă voi ridica din adâncile ape
În brațele răscumpărătoare ale Domnului
Și voi cânta cântece de mântuire
Căci Iisus Cristos m-a eliberat.

2. Fă cântecele simple astfel ca oamenii să le poată cânta.

Când scrii cântece pentru biserică, asigură-te că oamenii nu au nevoie de

Céline Dion sau Michael Bolton pentru a le cânta. Aud foarte multe cântece uimitoare, care sunt grozave pentru ocazii speciale, dar un cântec trebuie să fie accesibil unei voci nepregătite, dacă vrem ca biserica să-l cânte.

3. Dezvoltă un leitmotiv.

Acesta reprezintă melodia puternică, repetitivă, care îngăduie ascultătorului să înţeleagă bine şi să participe cu uşurinţă. De exemplu, în cântecul lui Miriam

Webster „Sălaşul”, cuvintele „Te iubesc, te iubesc, te iubesc” sunt pline de putere, melodia este simplă, ceea ce îngăduie închinătorilor să înţeleagă foarte uşor tema şi să şi-o însuşească.

4. Urmăreşte profunzimea atunci când scrii.

Câteodată, prima ciornă este şi cea finală, dar te încurajez să o pui de o parte pentru o vreme. Apoi, peste o zi sau două, uită-te din

nou la ea, ca şi cum a-i vedea-o pentru prima oară. Caută un gând nou; explorează o nouă expresie poetică pentru a vedea dacă aduce claritate. Priveşte cântecul, de la început până la sfârşit, şi meditează la el într-o atitudine de rugăciune.

5. Renunţă la orice plan prestabilit.

Orice facem pentru Domnul trebuie să vină din inimă. Ascultă cântecul lui

Matt Redman „Inima închinării" şi lasă adevărul cuvintelor sale să-ţi străpungă sufletul. Nu este posibil să scrii pentru a primi laudele oamenilor şi răsplata în bani, care vine împreună cu ele, şi, în acelaşi timp, să aduci un cântec şi un sunet nou care îngăduie cerului să atingă pământul.

6. Fii o persoană cu inimă mare.

Lasă loc pentru critica constructivă. Unele cântece s-ar putea să fie doar pentru tine şi Dumnezeu. Dacă devii prea sensibil când e vorba de cântecele tale, te aşteaptă un drum foarte lung şi foarte greu. Testează-ţi cântecele cu ajutorul unei persoane în care ai încredere şi ţine minte: biserica reprezintă testul ultim pentru cântecele dedicate închinării în comun. Dacă după câteva săptămâni cântecul nu zboară – lasă-l! Cele mai frumoase cântece sunt încape *cale* de a fi scrise iar resursele Dumnezeului nostru creativ, expansiv, generos şi mereu iubitor, sunt inepuizabile! Obiectivitatea este un domeniu în care mulţi compozitori sunt „scoşi din competiţie". Nu te lăsa rănit de critici. În schimb, acceptă-le, învaţă din ele şi mergi înainte.

7. Îmbunătăţeşte-ţi mereu abilitatea de a scrie.

Analizează un gen de muzică pe care tu nu l-ai asculta, în mod obişnuit.

Ieşi din preferinţele tale muzicale. Cei mai mari muzicieni şi cântăreţi sunt cei mai mari ascultători.

8. Mergi la Cuvânt.

Ori de câte ori încep să scriu, îmi deschid Biblia şi cânt şi mă închin cu ajutorul psalmilor. Nu există nimic ce să mă inspire mai mult.

Cântaţi Domnului un cântec nou
Pământ şi tot ce stă pe el, cântaţi!
Cântaţi-l Domnului – închinaţi-vă înaintea Lui!

Strigaţi victoriile Lui de la o mare la alta.
Duceţi vestea slavei Lui celor pierduţi.
Vestea minunilor Lui tuturor!
Căci Dumnezeu este măreţ şi vrednic de o mie de Aleluia.
Din Psalmul 96 din „Mesajul”.

Odată, împreună cu Russel Fragar, am fost atât de hotărâţi să aducem un nou cântec de laudă în biserică, încât, deşi mai aveam numai două ore, am scris cântecul „De aceea am venit aici”, care a fost gata doar cu câteva minute înainte de începerea repetiţiei. Cântecul a prins şi aceasta a fost povestea lui.

Anual, introducem aproximativ treizeci şi cinci de cântece noi şi oamenilor din biserică le place acest lucru. Dar au existat şi momente în care am introdus cântece noi într-un mod *greşit.*

Într-o seară, prezentam bisericii un cântec nou. De fapt, era un cântec pe care îl scrisesem în acea după-masă. Instrumentiştii au început introducerea şi era frumoasă. Am respirat adânc, m-am pregătit să încep strofa şi… nu mi-am mai amintit deloc cum începea. Am făcut semn instrumentiştilor să continue să cânte introducerea, în timp ce căutam, cu disperare, în memorie după melodia de început.

După ce am repetat introducerea încă de câteva ori, situaţia devenise ridicolă, m-am întors spre biserică şi le-am spus: „Nu-mi amintesc deloc cum începe acest cântec nou!”. Toată lumea a început să râdă, în timp ce eu căutam pe scenă după cineva care să-şi amintească cântecul pe care eu îl prezentasem în timpul repetiţiei. În cele din urmă, unul dintre ei a început să-mi fredoneze primul vers în ureche. Memoria mi-a revenit, am început cântecul, biserica a ovaţionat, neam continuat închinarea şi am avut parte de o seară minunată în casa

Domnului.

Cele mai puternice cântece de laudă şi închinare sunt cele ce pun cuvintele Scripturii pe muzică, pur şi simplu fiindcă Biblia este Cuvântul infailibil, inspirat şi viu al lui Dumnezeu. Cântecele care exprimă sentimentele noastre pentru Dumnezeu sunt intime, dar, din păcate, sunt supuse criticilor. Dar am avut parte de femei şi bărbaţi de toate vârstele care ne-au mulţumit pentru aceste cântece personale,

spunându-ne: „N-aş fi putut niciodată să exprim gândurile pe care le am pentru Dumnezeu, dacă tu nu m-ai fi ajutat”. Cred cu sinceritate că aceste cântece au un rol strategic în aducerea unui nou nivel de intimitate în relaţia oamenilor cu Dumnezeu. Îmi place să cânt despre măreţia şi minunea lui Dumnezeu şi este extraordinar să reuşeşti să exprimi acest lucru prin cuvinte care arată devotamentul tău intim faţă de El.

CELE MAI
PUTERNICE
CÂNTECE
DE LAUDĂ
ŞI ÎNCHINARE
SUNT CELE
CE PUN
CUVINTELE
SCRIPTURII
PE MUZICĂ.
PUR ŞI SIMPLU
FIINDCĂ
BIBLIA ESTE
CUVÂNTUL
INFAILIBIL.
INSPIRAT
ŞI VIU, AL LUI
DUMNEZEU
VREDNIC ESTE MIELUL
ÎŢI MULŢUMESC PENTRU CRUCE, DOAMNE.
ÎŢI MULŢUMESC PENTRU PREŢUL PLĂTIT.
PURTÂNDU-MI TOATE PĂCATELE ŞI VINA MEA
AI VENIT ÎN DRAGOSTE
ŞI MI-AI DĂRUIT HAR MINUNAT.
ÎŢI MULŢUMESC PENTRU ACEASTĂ DRAGOSTE, DOAMNE.
ÎŢI MULŢUMESC PENTRU MÂINILE STRĂPUNSE DE CUTE.
SPALĂ-MĂ ÎN IZVORUL TĂU.
ACUM TOT CEEA CE CUNOSC

SUNT IERTAREA ŞI ÎMBRĂŢIŞAREA TA.
VREDNIC ESTE MIELUL
AŞEZAT PE TRON.
TE ÎNCORONEZ CU MULTE COROANE.
TU DOMNEŞTI VICTORIOS.
ÎNĂLŢAT, IISUS, FIUL LUI DUMNEZEU.
IUBITUL CERULUI CRUCIFICAT.
VREDNIC ESTE MIELUL.
VREDNIC ESTE MIELUL
2001 DARLENE Z S C H E C H, HI L L S ON G P U B L I S H I NG

Capitolul zece

CĂMINUL VEŞNIC

CĂMINUL VEŞNIC

Casa lui Dumnezeu nu înseamnă clădiri şi lucruri, ci oameni, trupul format din credincioşi, cei care sunt Biserica. Ei sunt bucuria şi mândria cerului atunci când se adună împreună pentru a face faimos numele lui Dumnezeu şi a face lauda Sa glorioasă.

cer lui Dumnezeu un lucru, doar un singur lucru:
Să locuiesc împreună cu El, în casa Lui, toată viaţa mea.
Voi contempla frumuseţea Lui; voi studia la picioarele Sale.
Acesta este singurul loc liniştit şi sigur într-o lume zgomotoasă.
(Psalmul 27: 4, din varianta modernă a Bibliei, numită „Mesajul”)

Ca individ credincios eu reprezint casa Lui. El locuieşte în mine şi în El eu îmi găsesc menirea. Dar există o viaţă dinamică pe care o putem găsi numai în interiorul împărăţiei, atunci când „iubiţii” Domnului se adună şi, în unitate, formează o biserică – mireasa glorioasă, frumoasă, neprihănită şi întreagă după care se întoarce împăratul. Eu cred că Dumnezeu reface lauda şi închinarea în biserica Sa *şi,* în acelaşi timp, El restaurează biserica Sa, mireasa Sa. El ne restaurează pe noi pentru a fi ceea ce am fost creaţi să fim – mâinile şi picioarele lui Iisus. Împreună, noi ne adunăm să alcătuim o structură care este alcătuită din mărturiile puternice ale oamenilor Săi.

Noi intrăm într-un moment important al împărăţiei lui Dumnezeu. Poţi tu să simţi acest moment în Duhul Sfânt? Oamenii sunt mântuiţi în număr fără precedent pe tot pământul, aşa cum nu am mai

văzut niciodată până acum. Dumnezeu îşi îndeamnă biserica să reziste mentalităţii generale de a se conforma standardelor lumii şi îşi unge mireasa pentru a deveni strălucitoare prin slava Sa. Noi vedem semne şi minuni care urmează predicării

Cuvântului; intimitatea şi prezenţa lui Dumnezeu în închinarea colectivă devine tot mai puternică. Există o abundenţă autentică de bucurie atât în casa lui

ÎN CASA
LUI
DUMNEZEU
ESTE LOC PENTRU
CA FIECARE
DINTRE NOI
SĂ SLUJEASCĂ.
SĂ ÎNFLOREASCĂ
ŞI SĂ CREASCĂ
ÎN EL.

Dumnezeu, cât şi în vieţile noastre individuale, de fiecare zi. Lumina din biserică începe să atragă atenţia asupra ei iar lumea vrea să ştie ce se întâmplă în casa lui Dumnezeu.

Eu am primit o revelaţie cu privire la biserică, pe care o apăr, o iubesc şi o onorez. Biserica nu este clădirea; oamenii sunt biserica. Casa reprezintă acoperişul bisericii – ea este adăpostul, refugiul, sanctuarul. În călătoriile mele am descoperit că există oameni care îl iubesc pe împărat şi participă în biserică sub stindardul „artele şi închinarea”, dar care nu iubesc casa Domnului. Cei cărora nu le place responsabilitatea pe care o au faţă de casa Domnului, faţă de adunarea colectivă a bisericii locale, mai devreme sau mai târziu vor decepţiona mărturia slavei lui Dumnezeu. Deoarece ipocrizia este uşor de găsit în casa Domnului, oamenii obosesc să-şi investească vieţile în biserica locală.

Dar eu am învăţat să mă încred în Dumnezeu şi nu în oameni. Vă încurajez şi pe voi să faceţi la fel.

„Unii se bizuiesc pe carele lor, alţii pe caii lor; dar noi ne bizuim pe Numele

Domnului, Dumnezeului nostru”. (Psalmul 20: 7)

Dumnezeu nu te va dezamăgi NICIODATĂ. Nu te teme de lucrurile care s-ar putea întâmpla dacă slujeşti în biserică, de lucrurile faţă de care va trebui să mori. Începe să visezi la ceea ce ar putea fi dacă ţi-ai investi viaţa în ceva mai măreţ decât propria ta persoană! *Tu* poţi avea o revelaţie despre puterea casei lui Dumnezeu. *Tu* poţi avea o revelaţie cu privire la biserică. Iată câteva soluţii pentru a fi eficient şi împlinit în timpul slujirii tale în măreaţa casă a lui

Dumnezeu.

Nu uita: există loc pentru fiecare

Ioan 10: 10 spune: „Eu am venit ca oile să aibă *viaţă* şi s-o aibă din belşug”. (sublinierea îmi aparţine) Biserica înseamnă angajamentul şi dedicarea pe care tu o aduci în familia lui Dumnezeu. Atunci când casa lui Dumnezeu funcţionează aşa cum trebuie, biserica este înfloritoare, are succes, creşte, are influenţă, îi cuprinde pe toţi şi provoacă! Când casa lui Dumnezeu nu face ceea ce a fost născută să facă, ea este limitată, auto-suficientă şi frustrantă. Dacă biserica ta este disfuncţională, nu va exista nimeni care să te încurajeze în chemarea ta şi în oferirea talentelor tale Domnului!

Dar, în casa lui Dumnezeu, fiecare dintre noi are prilejul să găsească un loc de slujire, în care să înflorească şi să crească în El. În casa lui Dumnezeu, noi vom trăi viaţa la maxim. De fapt, *Mesajul* descrie atât de frumos acest lucru:

abundentă, graţioasă şi spaţioasă… o viaţă spaţioasă plină de Dumnezeu!” Şi, în casa Domnului, există loc pentru talentul tău şi pentru talentul oricui.

Psalmul 52: 8 spune: „Dar eu sunt în Casa lui Dumnezeu ca un măslin verde”.

Pe plan personal, viaţa mea de creştin totdeauna a mers înainte, dar am început să înfloresc doar din momentul în care am fost „sădită” adânc în casa lui

Dumnezeu.

Nu poţi zidi pe o temelie de îndoială, teamă sau necredinţă

Ori îţi încredinţezi viaţa în mâna Domnului, ori nu! El pune oameni cu autoritate peste tine şi rolul tău este să slujeşti şi să-i

onorezi fără să bombăneşti sau fără să te simţi lăsat pe dinafară. Niciun om (dacă este în opoziţie) nu poate interveni în planul lui Dumnezeu şi în timpul pe care El l-a hotărât pentru tine – doar tu poţi face asta! Dacă îmbrăţişezi principiul de a fi

„Credincios în lucrurile mici" (Luca 16: 10), trebuie să iubeşti lucrurile „mici".

Nu te uita la începuturile mici doar ca la nişte semne care marchează un moment. A sluji în casa lui Dumnezeu este o decizie a inimii. Dumnezeu îşi iubeşte casa şi va face totul pentru a o proteja.

Neemia 10: 39 spune: „Astfel ne-am hotărât să nu părăsim Casa

Dumnezeului nostru". Noi trebuie s-o preţuim şi să ne dăm viaţa pentru ea.

Acesta este secretul umblării pe calea Lui şi a descoperirii planului şi scopului

Său, care sunt dincolo de orice ţi-ai putea imagina sau cere. Slujirea casei

Domnului nu este o călătorie plină de teamă; este o călătorie în care îţi foloseşti credinţa pentru a le sluji altora.

Nu te împotrivi anilor de tăcere

Chiar şi Iisus a fost credincios să slujească şi să se pregătească în anii Săi de tăcere. Cuvântul spune: „Apoi S-a pogorât împreună cu ei, a venit la

Nazaret şi le era supus. Mama Sa păstra toate cuvintele acestea în inima ei. Şi

Iisus creştea în înţelepciune, în statură şi era tot mai plăcut înaintea lui

Dumnezeu şi înaintea oamenilor". (Luca 2: 51 – 52) Iisus nu a avut o lucrare internaţională. El aducea apă şi făcea tot ceea ce îi cereau părinţii Săi să facă. El a fost credincios în lucrurile de zi cu zi.

Dacă vei lupta pentru timpul tău, pentru locul tău, pentru vocea ta sau pentru importanţa ta, vei împiedica întotdeauna eficienţa ta în măreaţa casă a lui Dumnezeu. Dacă eşti credincios cu lucrurile-ce aparţin altcuiva, Dumnezeu ţi le va da pe ale tale. Testul adevărat are loc atunci când te dovedeşti un ispravnic iscusit cu lucrurile altcuiva. Aceştia sunt anii de tăcere, atât de necesari, preţioşii, nevăzuţii ani.

Anii de tăcere aduc o profunzime a devotamentului care nu poate fi găsită în „rezolvările rapide”. Anii de tăcere, bine petrecuţi, clădesc o fundaţie de *încredere* între tine şi Dumnezeu, care nu poate fi zdruncinată cu uşurinţă.

Închinarea este dragă inimii lui Dumnezeu şi nu este de mirare faptul că El continuă să lucreze la omul nostru interior pe măsură ce ne închinăm înaintea

Lui, deoarece El vrea să ne încredinţeze atât de mult. Personal, eu îi sunt recunoscătoare lui Dumnezeu pentru anii nevăzuţi, în care mâna Lui m-a călăuzit şi m-a pregătit pentru viitor. Dumnezeu este Tatăl. Ia aminte, în măreaţa casă a lui Dumnezeu, va veni un timp când toate lucrurile se vor aduna pentru a împlini scopul Său, dar există şi o cale a ascultării care va aduce cu sine acest moment!

Tot aşa şi voi, tinerilor, fiţi supuşi celor bătrâni. Şi toţi în legăturile voastre să fiţi împodobiţi cu smerenie. Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriţi le dă har”. Smeriţi-vă, deci, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalţe. Şi aruncaţi asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuşi îngrijeşte de voi. (1 Petru 5: 5 – 7)

Măreţia începe cu o inimă dedicată în întregime Domnului în 2 Cronici, Solomon vorbeşte despre dedicarea şi devotamentul regelui

David şi al bărbaţilor şi femeilor care slujeau la casa Domnului. O inimă dedicată în întregime Domnului eliberează mâna Sa. Scriptura vorbeşte. Aici despre împăratul Amaţia şi despre domnia acestuia. Prima parte a cronicilor vieţii lui Amaţia vorbeşte despre victoriile sale şi despre ascultarea sa faţă de Dumnezeu, cea de-a doua parte despre înfrângerile suferite de el şi despre neascultarea sa. În mijlocul cărţii 2 Cronici, am remarcat un pasaj de tranziţie care vorbeşte despre

Amaţia: „El a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar cu o inimă care nu era *în totul* dată Lui”. M-am întrebat dacă nu atitudinea sa de jumătate de inimă i-a adus declinul. El făcut ceea ce trebuia (a slujit bine), dar dedicarea sa nu a fost din toată inima. Inima lui s-a rătăcit şi el a început să umble în neascultare.

EXISTĂ O CASĂ

DIFERITĂ DE ORICARE ALTA.

PLINĂ DE LUMINĂ ŞI DRAGOSTE.
RADIIND DE O SLAVĂ
IREZISTIBILĂ;
O
INIMĂ
DEDICATĂ
ÎN
ÎNTREGIME
ELIBEREAZĂ
MÂNA
LUI
DUMNEZEU.
O CASĂ DESCHISĂ.
CU UN MARE SEMN DE BUN VENIT LA UŞĂ;
ÎNĂUNTRU, INUNDATĂ DE MÂNCARE
ŞI BUNĂTĂŢI.
DE ZÂMBET ŞI CONVERSAŢII SĂNĂTOASE
ŞI DE RĂSPUNSURI PENTRU TOŢI
CEI CE AU ÎNTREBĂRI;
O ABUNDENŢĂ DE SPERANŢĂ.
MÂNTUIRE OFERITĂ TUTUROR.
HARUL ŞI MILA SE SĂRUTĂ;
UN FOC MOCNEȘTE ÎNTRE ZIDURILE EI.
MEREU PREZENT SĂ ÎNCĂLZEASCĂ ŞI SĂ ALINE.
SĂ ȘTEARGĂ CU BLÂNDEŢE FEŢELE PĂTATE DE LACRIMI;
ÎNCURAJÂND SUFLETUL RĂTĂCITOR…
OFERIND ÎNŢELEPTE POVEŢE…
CĂLĂUZINDU-I PE TOŢI CEI
CE SE ANGAJEAZĂ ÎN ACEASTĂ CĂLĂTORIE A VIEŢII;
MELODII CAPTIVANTE
UMPLU FIECARE ÎNCĂPERE.
UN SUNET NOU LA ÎNDEMÂNA
CELEI MAI NEEXPERIMENTATE URECHI.
DETERMINÂND FIECARE INIMĂ SĂ CÂNTE
ŞI FIECARE GENUNCHI SĂ SE PLECE CU UMILINŢĂ;

ACEASTA ESTE CASA CĂREIA ÎI DEDIC VIAŢA
PENTRU A ADUNA ACEASTĂ BISERICĂ…
ŞI SĂ ADUC VINDECARE NAŢIUNILOR;
ACEASTA ESTE SINGURA CASĂ DEMNĂ DE UN REGE
ACEASTA ESTE MAGNIFICA CASĂ A LUI DUMNEZEU

Dacă inima ta se află în direcţia greşită, mâna lui Dumnezeu este limitată.

Tot ceea ce speri să faci bine trebuie abordat cu o inimă dedicată în întregime.

Dacă vrei să trăieşti ca închinător excelent în casa Lui, trebuie să te apropii de

El cu toată inima – nu există altă cale.

Cere-l lui Dumnezeu să te înveţe să iubeşti

Casa Lui

Nimic nu e prea greu când eşti îndrăgostit. Cere-l lui Dumnezeu capacitatea de a iubi ceea ce iubeşte El, să îţi placă să întemeiezi împărăţia Lui prin zidirea măreţei Sale case. Faptele Apostolilor 20: 28 spune: „să păstoriţi Biserica

Domnului pe care a câştigat-o cu însuşi sângele Său”. El a cumpărat biserica cu sângele Său – casa lui Dumnezeu contează.

Eu şi soţul meu ne gândim adesea la motivele pentru care iubim casa lui

Dumnezeu atât de mult şi ne-am dăruit vieţile pentru prosperitatea ei. Într-o seară, am pus pe hârtie următoarele motive pentru care iubim biserica cu pasiune:

Iubim prezenţa lui Dumnezeu

Casa lui Dumnezeu este locul în care El trăieşte şi iubeşte să fie adorat.

Iubim ideea de familie

Casa lui Dumnezeu ne dă un sentiment de apartenenţă. Biserica nu este un club care exclude pe oricine care nu a venit dintr-un mediu potrivit Este locul în care „vii aşa cum eşti, te iubim şi vrem să ştim cum eşti”. Acest sentiment profund al familiei este rar în orice alt loc pe pământ.

Este cel mai mare teren de învăţare

Faptul că suntem sădiţi în casa lui Dumnezeu ne-a dezvoltat abilităţile de lideri, pe care Mark şi cu mine le-am învăţat. Aici, noi prosperăm şi învăţăm să trăim o viaţă abundentă şi împlinită.

Ne place să putem dărui

Nouă ne place să investim în ceva ce zideşte şi restaurează vieţi, inclusiv pe ale noastre. Îmi place să dau bani casei Domnului, deoarece ştiu că sădesc într-un sol bogat.

E un loc în care copiii înfloresc

Săptămână de săptămână îmi urmăresc copiii cum devin acele personalităţi pline de dragoste pentru Iisus. Este extraordinar să-ţi vezi copiii înflorind în mediul unei case sănătoase.

Ne place să ne dăruim vieţile

Casa lui Dumnezeu este un loc în care eu şi soţul meu ne putem împărtăşi vieţile, visele şi viitorul nostru. Noi suntem convinşi că Dumnezeu a binecuvântat mariajul nostru, în urma deciziei noastre de a zidi împreună casa lui Dumnezeu.

Ne place să ne vedem talentele eliberate şi modelate

Casa lui Dumnezeu reprezintă un teren sănătos în care ne putem elibera talentele şi darurile, teren în care ele vor fi provocate şi ascuţite. Talentele noastre vor fi testate şi caracterul nostru va continua să fie zidit pe măsură ce noi semănăm ceea ce suntem şi ceea ce facem în casa lui Dumnezeu.

Noi îi iubim pe prietenii noştri din Casa lui

Dumnezeu

Prieteniile care s-au născut şi s-au dezvoltat în casa lui Dumnezeu ne copleşesc. Noi avem privilegiul unor relaţii pline de devotament, care au fost testate în timp şi ştim că aceste prietenii vor exista întotdeauna.

Gândeşte-te la casa lui Dumnezeu în care ai fost plantat şi gândeşte-te la ceea ce ai putea aduce la masa

Domnului. Darurile şi talentele tale vor transforma acea casă într-un loc care-L onorează pe Domnul pe acest pământ, astăzi. Poţi face acest lucru cunoscându-L pe

Dumnezeu şi urmărind unitatea trupului de credincioşi care se adună în casa Domnului. Poţi să-L slujeşti pe

Dumnezeu şi casa Lui îmbrăţişând disciplina şi excelenţa şi aducându-ţi darul la masa Domnului, datorită identităţii lui Dumnezeu. Casa lui Dumnezeu este strălucitoare şi slava Lui va fi văzută pe tot pământul, în timp ce mii şi mii de închinători extravaganţi, închinându-se înduh şi în adevăr şi înălţând un strigăt puternic de laudă, vor continua să alerge în braţele mereu deschise ale lui Iisus. Mă rog cu sinceritate ca tu să-ţi trăieşti viaţa în mod extravagant pentru cauza lui Cristos. Mă rog ca setea ta pentru dragostea Lui şi pentru scopul Său să fie de neastâmpărat.

Trăieşte în mod extravagant pentru El, astfel încât cei pierduţi să-L cunoască pe El şi lumea să fie atrasă de prezenţa irezistibilă a împăratului. Eu cred că

Tatălui îi este dor ca oamenii Săi să fie închinători extravaganţi. Dumnezeu ne

GÂNDEȘTE-TE
LA CASA
LUI
DUMNEZEU
ÎN CARE
TU AI FOST
PLANTAT
ȘI
GÂNDEȘTE-TE
LA CEEA CE
POŢI TU
ADUCE
LA MASA
domnului.

A pus împreună pe acest pământ, în acest moment, şi ne-a încredinţat acest anotimp al laudei, aşa că haideţi s-o facem aşa cum trebuie.

Rugăciunea de mântuire

Rugăciunea mea pentru tine, prietene drag, mai mult decât orice, este să intri într-o relaţie divină cu însuşi Autorul dragostei, Iisus Cristos. Îngăduie dragostei Sale perfecte să-ţi invadeze viaţa şi să-ţi

taie respiraţia.

Eu mi-am predat viaţa iubirii necondiţionate a lui Dumnezeu la o vârstă fragedă şi am descoperit că numai dragostea Lui a reuşit să prezinte ca întreagă o femeie odată distrusă. Acum trăiesc avându-L pe Dumnezeu ca Tată, pe Iisus ca Mântuitor şi Duhul Sfânt ca cel mai bun prieten. Înţeleg că această realitate poate fi copleşitoare, dar acesta este adevărul.

„Veţi cunoaşte adevărul şi adevărul vă va face liberi". (Ioan 8: 32)

A-L întâmpina pe Iisus în viaţa ta este la fel de simplu ca rostirea unei rugăciuni. Dacă nu eşti sigur în legătură cu destinul tău etern, atunci roagă-te această rugăciune *astăzi:*

Doamne Iisuse.

Azi mărturisesc că am nevoie de Tine.

Îţi mulţumesc că ai murit pe cruce ca eu să pot avea viaţă.

Îţi mulţumesc pentru că mi-ai iertat păcatele.

Îţi mulţumesc că mă iubeşti şi îţi mulţumesc pentru privilegiul de a Te iubi.

Te rog dă-mi puterea să te urmez cu toată inima şi cu tot sufletul meu şi să aduc glorie numelui Tău.

Îmi încredinţez viaţa în mâinile Tale.

Te voi iubi întotdeauna.

Amin.

Dacă ai rostit această rugăciune pentru prima dată sau dacă ţi-ai predat din nou viaţa Domnului, mi-ar face plăcere să-mi spui acest lucru.

Te rog să-mi scrii pe adresa Hillsong Church, P.O. Box 1195, Castle Hill NSW

1765, Australia. Adresa de email este: www.hiusong (S, hillsong.com.

Trăieşte pentru a încânta inima lui Dumnezeu.

Vă iubesc.

POSTFAŢĂ

Frumoasa mea fiică Amy avea mărimea patruzeci la pantofi la vârsta de doisprezece ani! Este încă în creştere, aşa că nu ştim ce

mărime va avea atunci când va atinge înălţimea maximă. Eu port pantofi mărimea treizeci şi opt şi jumătate iar mama mea are treizeci şi şase. Fiecare generaţie este tot mai mare şi mai mare faţă de cea de dinaintea ei. De asemenea, ei devin tot mai puternici, în multe privinţe: sunt mai încrezători, fără teamă, mai dornici, plini de viziune şi cu atitudinea*, pot totul".* Dacă comportamentul lor extrem de concentrat este educat într-un mediu divin, viitorul acestor tineri curajoşi se arată magnific!

Să se scrie lucrul acesta pentru neamul de oameni care va veni şi poporul, care se va naşte, să laude pe Domnul! (Psalmul]02: 18)

Liderii creştini au responsabilitatea de a da mai departe tot ceea ştiu următoarei generaţii de credincioşi. Noi, cei care am umblat cu El, ne putem lăuda cu El; noi putem recomanda lucrările Sale celor ce aleargă în urma noastră; îi putem învăţa să preţuiască călătoria, nu să le displacă; şi le putem arăta că singura modalitate de a trăi viaţa „la maxim" este posibilă prin cunoaşterea lui Cristos. Trebuie să povestim acestei noi generaţii despre lucrurile extraordinare pe care le-a făcut Dumnezeu şi să-i învăţăm despre credincioşia Lui.

Eu am o convingere personală că trebuie să ridic această generaţie de închinători spre lucrurile lui Dumnezeu. Vreau să ofer o platformă profund spirituală de pe care să se lanseze noi şi noi închinători. Vreau să văd închinători tineri făcând lucruri la care noi nici măcar nu am visat! Vreau să văd închinători extravaganţi fiind exemple vii, care să arate următoarei generaţii cum să-şi dăruiască viaţa. Vreau să văd închinători excelenţi inspirând generaţia următoare să trăiască dedicându-se în întregime Domnului.

Există milioane de tineri care tânjesc după lideri radicali în dedicarea lor şi care-şi respectă cuvântul.

Oare viaţa ta creează un jurnal viu care înregistrează toate posibilităţile pentru cei din jurul tău? Dacă mărturia ta personală este plină de cuvinte negative – ideea că este atât de greu – dacă viaţa ta este plină de stres şi fără credinţă, atunci exemplul tău probabil îi va îndepărta doar pe cei pe care ai privilegiul să-i influenţezi. Este nevoie de un exemplu radical! Cuvântul-cheie aici, mai mult decât o listă de reguli şi regulamente, este *viziune.*

Viziunea inspiră.

Viziunea te lasă să *vezi* nevăzutul.

Viziunea te provoacă să faci lucruri pe care nici nu *ai visat* să le realizezi.

Viziunea creează un mediu în care o echipă funcţionează la maxim.

Viziunea te împinge să priveşti dincolo de evident şi să vezi supranaturalul.

Pentru a vedea împlinindu-se o viziune, este nevoie de o vedere bună. Pentru a crea o viziune şi a-i urmări apoi dezvoltarea până la final este nevoie de o mare credinţă, putere extremă şi o mare înţelepciune! Este un lucru să ai o viziune şi un alt lucru să comunici acea viziune şi să o faci reală pentru alţii, astfel încât aceştia să o îmbrăţişeze şi să o transforme în propria aspiraţie.

Fiecare neam de om să laude lucrările Tale şi să vestească isprăvile Tale cele mari!

(Psalmul 145: 4)

Regele David a fost *plin de pasiune* pentru viziunea pe care i-a dat-o

Dumnezeu de a construi templul din Ierusalim. El a fost hotărât să vadă acest lucru împlinindu-se. El a visat, a vorbit despre acest lucru şi a petrecut luni cercetând proiecte şi resurse. Visul a fost al său. Apoi a venit ziua când Dumnezeu însuşi i-a spus să predea sarcina construirii templului fiului său, Solomon. David a trebuit să predea viziunea cu entuziasm, fără regrete, fără a ţine nimic pentru el. David i-a dat lui Solomon toate planurile pe care Dumnezeu i le-a revelat (1 Cronici 22: 1

21).

David a atins un nivel de maturitate în relaţia sa cu

Dumnezeu. El a învăţat să asculte din toată inima. Lecţia pentru noi este extraordinară, deoarece David şi-a împărtăşit pasiunea, credinţa şi curajul cu Solomon, care reprezintă următoarea generaţie ce-L va lăuda pe Domnul.

Cuvintele adresate fiului său reflectă mandatul pe care noi trebuie să-l predăm noilor închinători:

LIDERII
CREŞTINI AU
RESPONSA
BILITATEA
DEA
TRANSMITE
TOT
CEEA CE ŞTIU
MAI DEPARTE.
URMĂTOAREI
GENERAŢII DE
CREDINCIOŞI.

David a zis fiului său Solomon: „Întărește-te, îmbărbătează-te și lucrează; nu te teme și nu te înspăimânta. Căci Domnul Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine. El nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, până se va isprăvi toată lucrarea pentru slujba Casei Domnului. Iată, ai lângă tine cetele preoților și Leviților pentru toată slujba Casei lui Dumnezeu; și iată că ai lângă tine, pentru toată lucrarea, toți oamenii binevoitori și îndemânatici în tot felul de lucrări și căpeteniile, și tot poporul, supuși la toate poruncile tale”.

(1 Cronici 28: 20 – 21)

Sprijinul dezinteresat al lui David și încurajarea sa generoasă arată un caracter puternic. 1 Cronici 29: 3 spune: „Mai mult, în dragostea mea pentru

Casa Dumnezeului meu, dau Casei Dumnezeului meu aurul și argintul pe care-l am, în afară de tot ce am pregătit pentru casa Sfântului locaş”.

Domnia inspirată a lui David a continuat pe măsură ce el a dăruit din bogăţiile şi averile personale. Exemplul său i-a motivat pe ceilalţi lideri ai lui

Israel ca să investească averile lor personale în construcţia templului. Regele

David a recunoscut că, în ultimă instanţă, toate lucrurile vin de la Dumnezeu.

Când îţi împărtăşeşti viziunea cu cei care se uită la tine pentru a

le da o direcţie, investeşte din tine în viaţa lor şi lasă-i să vadă lucrurile din viaţă care sunt într-adevăr *valoroase.*

Uneori, mă uit la oamenii minunaţi din echipa noastră de închinare, care sunt *vii,* au o viziune, se dăruiesc în întregime şi care îl urmăresc pe

Dumnezeu; şi îi dau slavă lui Dumnezeu pentru privilegiul de a contribui, într-o oarecare măsură, la dezvoltarea lor ca *închinători extravaganţi.*

Nu este întotdeauna uşor să îndrumi şi să echipezi următoarea generaţie, dar exact la acest lucru am fost chemaţi. Trebuie să facem tot ce ne stă în putinţă pentru a-i vedea crescând şi dezvoltându-se. Trebuie să fim gata să le punem din nou „mingea" în mână, atunci când ei o scapă, şi să fim pregătiţi când ei vor face lucrurile diferit faţă de noi. Nu renunţa atunci când le ia ceva mai mult timp saşi găsească echilibrul. Învaţă să-i acoperi atunci când dau semne de imaturitate, când iau decizii sau acţionează fără înţelepciune. Aminteşte-ţi propria ta călătorie.

Când prietena mea era tânără, convertită doar de câteva săptămâni, ea l-a întrebat pe liderul de tineret dacă poate să prezinte o coregrafie în biserică, împreună cu un grup de prieteni nou convertiţi. Liderul era dornic să-i încurajeze pe aceşti nou convertiţi, aşa că, fără a asculta sau a vedea ceea ce urmau să facă, le-a spus: „Super! Veniţi şi dansaţi pentru noi".

Ei bine, s-a făcut alb când a văzut că aceste fete inocente, dar extrem de entuziaste, au început să danseze pe melodia „It's raining men", interpretată de

The Weather Girls. Refrenul conţine cuvântul „aleluia", astfel că feţele au crezut că este un cântec spiritual! Oh! Biserica a încremenit şi, totuşi, cred că cerul a zâmbit şi a ovaţionat văzându-le pe aceste fete aducându-şi ofranda.

Îmi place să culeg lecţii preţioase din vieţile unor oameni puternici, care şi-au dedicat vieţile Lui. Devotamentul lui Billy Graham faţă de chemarea lui

Dumnezeu din viaţa lui m-a uimit de multe ori, amintindu-mi să-mi trăiesc viaţa cu înflăcărare pentru Dumnezeu. În cartea sa, „Aşa

cum sunt”, există un pasaj frumos în care el reflectă asupra vieţii sale în slujba Domnului şi oferă sfaturi extraordinare celor care aleargă după el. El le spune: „De asemenea, aş petrece mai mult timp în educarea spirituală, căutând să mă apropii mai mult de

Dumnezeu pentru a deveni tot mai mult asemenea lui Cristos. Aş petrece mai mult timp în rugăciune, nu doar pentru mine, ci şi pentru alţii”. (N.Y.: Harper

Collins, 1997).

În cartea aceasta, el vorbeşte despre cât de căutat a fost ca predicator şi cum a învăţat să trateze succesul în lucrare. Billy Graham a mai menţionat şi faptul că ar fi petrecut mai mult timp cu familia: „Fiecare zi, în care am fost absent din familia mea, s-a dus pentru totdeauna. Deşi multe călătorii au fost necesare, unele nu au fost”. Ce lecţie valoroasă! Viaţa lui m-a provocat pe multe nivele şi m-a inspirat enorm.

Îmi *ador* familia, A fi mamă este unul dintre cele grozave daruri ale vieţii.

Acum, în timp ce stau şi scriu aceste cuvinte, o ţin în braţe pe fetiţa mea, Zoe

Jewel. Cuvintele nu pot descrie ceea ce simt pentru ea, este atât de drăgălaşă, atât de dulce. Mulţi oameni m-au întrebat: „Cum reuşeşti? Cum îmbini lucrarea cu mariajul tău şi cu datoria de mamă?”

Ani de zile am încercat să jonglez cu toate aspectele din viaţa mea. Am ştiut dintotdeauna că a existat o chemare din partea lui Dumnezeu peste viaţa mea, cu toate acestea, am ştiut, de asemenea, că această chemare nu era în detrimentul familiei mele. Când am încercat să jonglez cu *toate* aceste cutii, am învăţat, pe pielea mea, că este dificil să le împiedici să cadă şi să se zdrobească. Aşa că nu mai am câte o cutie pentru căsătoria mea, pentru lucrare sau pentru rolul meu de mamă. În schimb, Dumnezeu mi-a arătat că există o ordine divină pentru viaţa mea. În loc să mă asigur că totul este în echilibru (nu există o formulă pentru echilibru), Dumnezeu mi-a arătat că trebuie să-mi schimb mentalitatea şi să-L caut pe El pentru a obţine *ordinea divină* pentru ziua mea. Fiecare zi e diferită. Lucrurile se schimbă, dar chemarea din viaţa mea nu. Căsătoria, maternitatea şi lucrarea fac

parte integrantă din acea chemare. Dumnezeu ne pregăteşte pentru întreaga chemare. (Ar trebui să scriu o altă carte despre acest subiect.)

Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Învaţă pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze şi, când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea”. (Proverbe 22: 6) Eu şi soţul meu ne-am pus încrederea în acest pasaj din Scriptură ca plan pentru a ne creşte minunatele fete, astfel încât ele să devină oameni care iubesc şi preţuiesc valoarea casei lui Dumnezeu şi tot ceea ce reprezintă casa Regelui. Recent însă am văzut în Scriptură o nouă lumină. Eu îmi doresc să pregătesc şi să îndrum muzicienii şi cântăreţii creştini să se dedice în întregime misiunii împărăţiei. Vreau să-i conduc spre propria lor revelaţie personală cu privire la privilegiul şi onoarea de a sluji în casa Regelui, care este cea mai mare onoare pentru orice muzician sau cântăreţ. Eu vreau să pregătesc închinători care să-L

slujească pe Domnul cu bucurie şi să spargă tiparele a ceea ce este în mod tradiţional acceptat ca definiţie a unei persoane „creative”.

Fiecare copil care se naşte în această lume caută mâncare, caută hrana cea mai bună, care ştie că îl va susţine. Odată ce copilul a gustat hrana cea mai bună, nimic altceva nu mai contează! Privindu-mi fetiţa, dornică să fie hrănită, şi sentimentul meu de împlinire când i-am dat cea mai hrănitoare mâncare pentru a o menţine sănătoasă şi mulţumită, am înţeles şi mai clar misiunea mea de a-i ajuta pe bebeluşii în Cristos să guste din bunătatea lui Dumnezeu şi să fie satisfăcuţi în prezenţa Sa. Vreau să educ următoarea generaţie de închinători şi să înlocuiesc misterul ce le-a întunecat gândurile, de-a lungul anilor, cu întâlniri cu Dumnezeu. Odată ce credincioşii au gustat şi au văzut cât de bun este Domnul, odată ce au simţit zâmbetul lui Dumnezeu, în momentul în care ofranda lor îi topea inima, odată ce au învăţat că Biblia, Cuvântul Său, *nu minte* şi că va triumfa asupra *tuturor* lucrurilor, ei nu vor mai putea gusta nimic altceva, decât prezenţa Sa.

Odată ce un credincios a gustat bunătatea prezenţei lui Dumnezeu în închinare, a face muzică de dragul muzicii aduce o frustrare greu de explicat oricui nu a gustat o părticică de cer. Când închinătorii nu se vor mulţumi cu nimic mai puţin decât cu ce e mai bun din prezenţa lui Dumnezeu, vom reuşi să ne împlinim scopul de

educare a generaţiei următoare de închinători extravaganţi. În timp ce educăm următoarea generaţie, avem datoria să le arătăm realitatea lui Cristos. Poate că, pentru o vreme, vor încerca să „coloreze în afara spaţiului”, dar, în cele din urmă, papilele lor gustative vor fi satisfăcute cu adevărat de onoarea divină a slujirii lui Cristos.

Nu mă părăsi, Dumnezeule, chiar la bătrâneţe cărunte, ca să vestesc tăria Ta neamului de acum şi puterea Ta neamului de oameni care va veni!

(Psalmul 71: 18)

Odată, pe când eram într-o călătorie misionară, tocmai terminasem o seară de laudă şi închinare cu chemarea oamenilor în faţă. A fost fantastic să vedem atât de mulţi oameni venind în faţă pentru a-L accepta pe Cristos. Când un bătrân de vreo şaptezeci de ani a venit în faţă plângând, Dumnezeu mi-a dat o viziune a generaţiilor din spatele lui, pe care decizia lui urma să le afecteze. Îmi vine să plâng şi acum când mă gândesc la hohotele lui de plâns înaintea lui

Dumnezeu. A făcut un pas de ascultare, care nu era doar al lui, nu era doar al copiilor lui, ci va schimba generaţiile care vor veni. El nu l-a putut vedea, deoarece era născut din Duhul în acel moment. Dar, în timp ce el stătea acolo, l-am văzut schimbând generaţii.

Dacă devenim închinători extravaganţi astăzi, noi vom schimba următoarea generaţie de credincioşi – generaţia lui Iisus, radicali în slujirea lor, radicali în dedicarea lor, închinătorii extravaganţi de mâine.

CREDE
DUMINICĂ SPUN CÂT DE MULT ÎMI DORESC TREZIREA
DAR LUNI NU ÎMI MAI GĂSESC NICI BIBLIA.
UNDE ESTE PUTEREA.
PUTEREA CRUCII DIN VIAŢA MEA?
M-AM SĂTURAT DE JOCUL DE-A RELIGIA.
M-AM SĂTURAT SĂ-MI PIERD RAŢIUNEA DE A TRĂI.
UNDE ESTE PUTEREA.
PUTEREA CRUCII DIN VIAŢA MEA?
NU MĂ MULŢUMESC DOAR SĂ TREC PRIN VIAŢA MEA
CEDÂND MINCIUNILOR.

ÎNECÂNDU-MĂ ÎN COMPROMIS.

ACUM STRIGĂM CA O GENERAŢIE CE-A FOST PIERDUTĂ.

DAR CARE A FOST GĂSITĂ ÎN PUTEREA CRUCII.

NOI CREDEM ÎN TINE, NOI CREDEM ÎN PUTEREA CUVÂNTULUI.

CUVÂNTULUI ŞI ADEVĂRULUI TĂU.

NOI CREDEM ÎN TINE, AŞA CĂ RENUNŢĂM LA CAUZA NOASTRĂ.

CRUCEA NOASTRĂ VREM SĂ FIE GĂSITĂ ÎN TINE.

NU MĂ MAI MULŢUMESC CU CĂILE MELE.

NU MAI VREAU SĂ MĂ JOC DE-A BISERICA ŞI SĂ PLEC.

NU SUNT MULŢUMIT, NU EXISTĂ ALTĂ DRAGOSTE ÎN VIAŢA MEA

DECÂT TU.

NU MAI VREAU SĂ TRĂIESC ÎN ZIUA DE IERI.

NU SUNT ÎMPLINIT AVÂND DOAR FORMA, DAR NU PUTEREA.

NU MĂ MAI MULŢUMESC.

OH, DOAMNE, SUNT RĂSTIGNIT ÎN TINE.

1999 DONNA LAŞIT, CITY BIBLE PUBLISHING

ÎNCHINARE

EXTRAVAGANTĂ

DARLENE ZSCHECH

MIC ÎI AU W. SMI I II

O închinare extravagantă îi este oferită împăratului nostru>e întreaga jtfanetă, crescând în intensitate şi intimitate…

Traversând toate Barierele denominaţionafe şi jrreferinţefe religioase.

MATT REDMAN

Dorinţa inimii mele este ca, atunci când ochii Domnului vor cercetajjamântuf, să mă descopere cajiindun închinător extravagant. Mă rog ca această carte nu doar să ajungă în mâinile taie, ci să fie jffantata adânc în inima ta.

TOMMY TENNEY